SUZANNE WARD

Matei, vorbeşte-mi despre rai
Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
WARD, SUZANNE
Matei, vorbeşte-mi despre rai / Suzanne Ward
Bucureşti: For You, 2002
168 p, 20 cm.
ISBN 973 – 85348 – 3 – 6
821.111 – 97 – 135.1
volumul I
Traducere Monica Vişan

Printed in România
ISBN 973 – 85348 – 3 – 6
Editura For You rM = W (w! w**: «. w-lfi

Prezentarea cărţilor oferite de EDITURA FOR YOU

Conversaţia pe care Neale Donald Walsch o poartă cu Dumnezeu este inclusă în cinci volume şi încă nu s-a terminat! Cele şase volume sunt: *Conversaţii cu Dumnezeu, vol. I,* II, *III, Prietenie cu Dumnezeu, Comuniune cu Dumnezeu, Momente de graţie*. Din toate cărţile se revarsă asupra noastră, a cititorilor, o dragoste nelimitată şi necondiţionată cu care Dumnezeu ne învăluie în permanenţă. Această iubire a lui Dumnezeu ne face să înţelegem că nu suntem singuri şi exemplifică, mai mult decât orice, vorbele spuse în Noul Testament (Ioan X, 30): „Cu toţii Una suntem”.

IUBIRE FĂRĂ CONDIŢII şi LINIŞTEA INIMII de Paul Ferrini aduc mesajul iubirii lui Dumnezeu faţă de noi, transmis prin mintea Christică. Ele sunt un balsam pentru

suflet, un mesaj al iubirii atât de necesar sufletelor noastre, acum la început de mileniu III.

PARTEA ÎNTUNECATĂ A CĂUTĂTORILOR DE LUMINĂ, scrisă de Debbie Ford, psihiatru şi psiholog, scoate la lumină aspectele întunecate ale firii noastre, pe care le ascundem sau le negăm şi ne învaţă să le cunoaştem şi să le iubim.

rei – KK, un\ în uciMJu, ne John raiioue u cauc ne iliăie excepţie, care prezintă ştiinţific modul nostru de a funcţiona ca entităţi pământene şi cosmice. NUMAI SIMPLA LECTURĂ A CĂRŢII RIDICĂ foarte mult coeficientul de inteligenţă, prin racordarea la FRECVENTA GENIU. Vă sfătuim să citiţi această carte. NU O SĂ VĂ PARĂ RĂU!

E.T. 101, MANUAL COSMIC DE INSTRUCŢIUNI PENTRU EVOLUŢIE PLANETARĂ. Citind această carte, veţi descoperi singuri dacă este vorba de S.F. sau de ceva mult mai serios şi important pentru noi toţi.

În curs de apariţie vă semnalăm următoarele cărţi deosebite:

A TRĂI DIN LUMINĂ, de Jasmuheen, o doamnă din Australia, care este vizionară şi clarvăzătoare şi care se hrăneşte numai cu lumină.

REVELAŢII PENTRU O NOUĂ ERĂ, de Suzanne Ward. Volumul al doilea, continuare a cărţii de faţă, în care Matei şi alte personalităţi ne revelează informaţii deosebite despre situaţia în care se află acum planeta Pământ şi despre condiţia noastră actuală şi viitoare – o carte care nu trebuie să lipsească din nicio bibliotecă!

SUFLETUL PERECHE TE CHEAMĂ, de Russ Michael, ne învaţă cum să ne găsim şi să recunoaştem sufletul nostru pereche.

ÎNVĂŢĂTURA HATHOR, de Tom Kenyon şi Virginia Essene. O carte despre o civilizaţie intergalactică ce a existat pe Pământ cu foarte mult timp în urmă, şi care acum ne transmite învăţăturile ei pentru a ne ajuta, cu multă iubire, să evoluăm şi să trecem în cea de-a cincea

dimensiune.

CONVERSAŢII CU DUMNEZEU PENTRU TINERET, de Neale Donald Walsch, conţine întrebări puse de tineret, cărora Walsch le răspunde.

MIRACOLUL IUBIRII, Revelaţii ale Minţii Christice, vol. al III-lea de Paul Ferrini, continuarea celor două volume apărute deja…

VINDECAREA SUFLETULUI, de Deepak Chopra. Cea mai recentă carte scrisă de acest autor vestit în lumea întreagă.

Matei, vorbeşte-mi despre rai

CUVÂNT ÎNAINTE

Toţi cei care au trăit experienţa morţii unei persoane foarte importante şi preţioase ştiu că această pierdere pentru totdeauna îi schimbă profund. În această privinţă, durerea noastră este aceeaşi – dar fiecare inimă care suferă cunoaşte şi o poveste de iubire unică.

Aceasta este mult mai mult decât povestea mea. Este o poveste despre iubire – personală şi divină – şi, mai mult decât atât, este o dovadă că, atunci când oamenii pe care-i iubim părăsesc această lume, ei trăiesc într-un alt trup, într-un tărâm minunat, de mare diversitate şi unde sunt foarte activi. Religiile noastre susţin că există o „viaţă de după” în „cealaltă lume” care se desfăşoară potrivit cu viaţa pe care o trăim în această lume. Aşa şi este, dar impresiile lor în privinţa acelei lumi sunt greşite, în sensul că ele ajung la concluzia că, o dată ajunşi acolo, nimeni nu vine să ne povestească cum este dincolo. Acest lucru nu este adevărat!

Noiputem şti – se cuvine să ştim – despre acel tărâm pe care-l numim rai şi al cărui nume potrivit este Nirvāṇa, după cum mi-a spus fiul meu, Matei. îi putem vedea pe cei pe care-i iubim în acea lume în care multe aspecte sunt surprinzător de asemănătoare cu viaţa de aici.

Dar raiul oferă mult mai multă iubire şi iluminare, frumuseţe şi bunătate şi sănătate în minte trup şi spirit, decât oferă viaţa de pe Pământ. Din aceste dezvăluiri

despre viaţa din rai, vom înţelege scopul vieţii noastre de aici şi vom învăţa cum să ne pregătim pentru a merge mai departe. Şi ne putem bucura, ştiind că legăturile de iubire sunt mult mai mult decât amintiri – iar viaţa eternă înseamnă mult mai mult decât imagini neclare.

Matei, vorbeşte-mi despre rai

NOTA EDITORULUI

Aproape întotdeauna, atunci când se referă atât la bărbaţi, cât şi la femei, Matei foloseşte pronume la masculin. El mi-a cerut: *„Te rog să accepţi aceasta ca pe o notă generală, pentru că mă ajută pe mine să vorbesc şi pe tine să auzi şi NICIODATĂ să nu consideri că asta ar fi o dovadă că genul masculin are vreo prioritate, într-o privinţă sau alta”*.

Deşi aproape toate frazele atribuite lui Matei sunt redate cuvânt cu cuvânt, eu am eliminat exprimarea redundantă şi ceea ce părea în plus. De asemenea, pentru ca informaţia să decurgă mai uşor eu am rearanjat câteva dintre frazele sale, am schimbat ordinea cuvintelor, pentru ca fraza să fie mai fluentă, atunci când am integrat material preluat din diferite transmisii şi am compus câteva întrebări sau comentarii, pentru a ajunge la cea mai logică înşiruire a capitolelor.

Unele dintre informaţiile aflate în PARTEA A DOUA vor fi mai uşor de înţeles, atunci când PARTEA ÎNTÂIA va fi deja parcursă, prin urmare se recomandă să începeţi cu începutul. Pe cât a fost posibil, capitolele din PARTEA A DOUA sunt aranjate pentru a prezenta viaţa în rai, aşa cum s-ar putea ea desfăşura pentru tine sau pentru mine. Chiar dacă fiecare capitol este conceput să aibă sens de sine stătător, unele pasaje cer înţelegerea informaţiilor din capitolele precedente, de aceea se recomandă citirea textului în ordinea propusă. De asemenea, poate fi de mare ajutor lectura glosarului, înainte de a merge mai departe.

PARTEA I MATEI

LEGĂTURILE DINTRE SUFLETE

Într-o clipă amiază târzie a zilei de 17 aprilie 1980,

fiul meu de 17 ani, Matei, venea cu maşina spre casă, după o zi întreagă de muncă la ferma tatălui său din Panamá. Oamenii care l-au văzut cum a zburat afară din Jeep – după ce a pierdut controlul, iar maşina a ieşit de pe drum şi s-a zdrobit pe un câmp plin de pietre – au spus că accidentul s-*a produs fără nicio cauză aparentă. Şoferul nu mergea cu viteză. Nu erau alte maşini pe şosea, vremea şi vizibilitatea erau perfecte, drumul era bun. Totuşi, maşina s-a zdrobit şi fiul meu a murit în braţele celor care au venit să-l ajute.*

Aproape paisprezece ani mai târziu:

SUZANA: Matei, care a fost cauza accidentului?

MATEI: A fost ceea ce au gândit şi cei din familie, faptul că, pur şi simplu, am aţipit la volan. Cel puţin acesta este motivul pentru care Jeepul a ieşit de pe şosea. Ştiu că unii dintre voi v-aţi gândit că, dacă aş fi ascultat radioul, aş fi rămas treaz. Nu, mamă, asta n-ar fi schimbat nimic. E vorba de contractu: sufletului meu. Îmi venise sorocul şi, dacă nu aş fi fost rănit mortal când Jepp-ul s-a făcut praf, aş fi plecat în alt mod, în acelaşi moment din viaţa mea.

SUZANA: Doctorul a spus că rănile tale erau atât de cumplite, încât n-ai fi putut supravieţui, chiar dacă ai fi fost ajutat pe loc de către doctori. Toate mediumurile la care am fost mi-au spus că n-ai simţit nicio durere, deoarece spiritul tău a părăsit trupul înainte de accident şi că tu ai privit totul de deasupra. E posibil aşa ceva?

MATEI: Mediumurile ţi-au spus ceea ce eu le-am spus să-ţi spună, iar când ai auzit această veste te-ai simţit mai alinată, nu-i aşa? Asta a fost şi intenţia mea. Dar când am spus că nu am simţit nicio durere, nu m-am exprimat chiar corect, deoarece trupul meu a simţit impactul.

Este adevărat că *sufletul* meu a fost eliberat din trup înainte de acel moment, astfel încât nu mi-a fost traumatizată întreaga fiinţă. Dacă sufletul ar fi rămas atunci în trup, psihicul* meu ar fi fost teribil de

traumatizat, înainte să ajung eu aici. Evitarea unui asemenea gen de traumă este o formă de graţie divină. Ea permite vindecarea mai uşoară şi mai rapidă şi adaptarea aici, fără să mai fie nevoie de un tratament prelungit şi complicat, necesar pentru a reface psihicul rănit şi a-l aduce la capacitate deplină de funcrionare. Aşa că, eu am ajuns, cu adevărat, în condiţii psihice foarte bune.

SUZANA: Dacă intenţia ta a fost să-mi alini mie durerea – de ce-ai aşteptat nouă luni până să iei contact cu mine, în primul meu vis pe care l-am avut despre tine, după ce ai murit? Mediumul cu care am vorbit la scurt timp după accident, mi-a spus că nu erai pregătit să comunici cu mine. Cuvintele exacte au fost: „El se află în stare de odihnă profundă şi îşi reevaluează decizia de a pleca”, şi mi-a spus că o să-mi dai un semn de netăgăduit, atunci când vei fi pregătit. Am interpretat acel vis ca pe semnul despre care era vorba.

MATEI: Ai avut dreptate, considerând că visul a fost semnul pe care ţi l-am dat, dar e posibil ca mediumul să fi spus „deprimat” *. Mamă, am întâmpinat dificultăţi la care nu mă aşteptam, iar primele luni petrecute aici au fost complet neproductive – o perioadă de maxim stres emoţional.

Vreau să ştii că adaptarea la lumea de aici NU trebuie să se facă în felul acesta! Ca orice alt suflet care soseşte, şi eu am fost întâmpinat cu iubire şi mi s-a oferit, pe tot parcursul acestor luni, maximum de ajutor şi mângâiere cu putinţă. Dar nimic nu putea să-mi micşoreze îngrijorarea în ceea ce priveşte reacţia familiei mele la faptul că am părăsit viaţa terestră. Nici nu mi-a trecut prin gând să regret, sau să mă îndoiesc de înţelepciunea înţelegerii pe care noi am făcut-o înainte de naştere şi prin care eram lăsat să plec la o vârstă atât de tânără. Dar când am făcut aceas

* psyche în original N.T.

** Joc de cuvinte: deep rest = odihnă profundă; depressed = deprimat. N.T.

Matei verksşte-mi despre rai tă înţelegere, niciunul nu am anticipat intensitatea reală şi durata suferinţei provocată familiei.

Pe acest tărâm, noi simţim ceea ce simt pe Pământ sufletele pe care le iubim. Eu nu am dorit niciodată să mă întorc, dar durerea voastră m-a ţinut strâns legat de vei toţi, pe toată durata acestor luni. Am fost la fel de paralizat de această durere, pe cât aţi fost şi voi, până când am fost în stare să-mi accept pe deplin-plecarea – care craconformă cu înţelegerea făcută – şi să mă-desprind total de durerea farniliei.

SUZANA: Eu nu ştiu nimic despre aceste „înţelegeri de familie" despre care vorbeşti şi-mi pare rău că totul te-a afectat atât de tare. BINEÎNŢELES că am fost cumplit de îndureraţi, Matei! Cum te-ai fi aşteptat să reacţionăm când te-am pierdut?!

MATEI: Mamă scumpă, eu nu vă critic sentimentele. Îţi explic doar perioada mea de început ale! Nu se pune problema la ce anume mă aşteptam eu să se întâmple, e vorba doar că durerea tuturor a fost mult mai mare decât s-ar fi aşteptat oricare dintre noi, atunci când am făcut acea înţelegere.

SUZANA: Cum e cu putinţă ca o înţelegere să fie atât de inimaginabil de crudă, încât să nu ia în consideraţie acest lucru?

MATEI: O înţelegere făcută înainte de naştere nu este *niciodată* o pedeapsă, sau un contract impersonal. Înţelegerea noastră a fost făcută de către *noi toţi*, la nivelul sufletului. Noi am trăit multe vieţi împreună şi am câştigat forţă emoţională în timpul acelor experienţe; Ne; – âlegerrf unul pe celălalt ca să facem parte din aceeaşi familie, deoarece fiecăruia dintre noi ni – se dau condiţiile şi situaţiile de care avem nevoie pentru a progresa în evoluţia noastră spirituală. Viaţa pe Pământ este legată numai de evoluţie spirituală.

Pe vremea când discutam 4 a nivelul sufletelor, eu

toţii am avut sentimentul că plecarea mea timpurie va fi abordată într-un mod sănătos şi că va contribui la misiunile fiecăruia dintre noi, din cadrul acestei vieţi. Dar nu aşa s-a întâmplat. Suferinţa şi jalea nu au fost sănătoase. SUZANA: Ce înseamnă suferinţă „sănătoasă”? MATEI: Înseamnă să-i permiţi forţei tale spirituale să te ajute să-l eliberezi pe cel iubit, ca să-şi poată începe noua viaţă. Atunci când continui să suferi groaznic din cauza a ceea ce voi numiţi moartea sau pierderea acelei persoane, sufletul ei este legat de voi.

Legăturile noastre prin suferinţă şunţtpt atât.de puternice ca şi legăturile noastre prin iubire – şi amândouă au efecte puternice asupra noastră, cei ce ne aflăm aici. Energia încărcată negativ, a suferinţei prelungite, ne împiedică să avansăm în evoluţia sufletului, în timp ce energia pozitivă a iubirii luminează cărarea noastră spirituală şi ne accelerează evoluţia.

Bineînţeles că vă lipseşte apropierea fizică! Atunci când există iubire, nu există nicio posibilitate de a evita această tristeţe naturală, provocată de despărţire. Dar dacă o acceptaţi, vi se va da putere spirituală prin iubire împărtăşită – în locul efectelor mutilante ale suferinţei împărtăşite.

Şi, atunci, veţi şti că suferinţa voastră sănătoasă ne ajută şi pe noi.

SUZANA: Dar dacă legăturile tale cu noi rămân atât de puternice, cum poţi avea vreodată o viaţă normală sau independentă acolo?

MATEI: Mamă, e la fel ca atunci când iubeşti pe cineva în timpul vieţii de pe Pământ şi te bucuri, în acelaşi timp, şi de alte aspecte ale vieţii. Când am început, în ceţe din urmă, să avansez aici, aceasta s-a întâmplat pentru că m-am eliberat de suferinţă şi NU pentru că am încetat de a vă mai iubi! Legăturile noastre de iubire sunt la fel de

puternice cum au fost întotdeauna!

Cât despre viaţa mea de aici, din clipa în care i-am permis să înceapă, a fost absolut MINUNATĂ! Am prieteni buni şi suflete foarte iubite. Munca pe care o fac îmi oferă satisfacţii uriaşe. Fac sport cu plăcere – aşa cum obişnuiam şi înainte – şi practic multe activităţi în timpul liber: studiez, călătoresc. Acum am intrat în această comuniune cu tine, exact aşa cum ţi-au spus mediumurile că se va întâmpla. Prin urmare, nu crezi că viaţa de aici este „normală şi independentă”? Eu aşa o numesc.

SUZANA: Da, dragul meu, pare cu adevărat a fi o viaţă plină, o viaţă bună şi bineînţeles că sunt fericită că lucrurile stau aşa. Dar ne este dor de tine, Matei. De ce a trebuit ca moartea ta, la o vârstă atât de tânără, să facă parte din înţelegerea noastră de familie? Nu-mi vine să cred că am fost de acord cu aşa ceva!

MATEI: Ba da, ai fost, mamă – şi tot ce este necesar pentru expe –, rienţa fiecăruia face parte dintr-o înţelegere de familie. Pentru moment, să ne mulţumim cu atât.

10

FAMILIA LUI MATEI

Încă de la început, viaţa lui Matei a fost o extraordinară manifestare de independenţă. El a anunţat acest lucru din prima clipă când l-am ţinut în braţe şi i-am respectat-o pe tot parcursul anilor pe care i-a petrecut pe Pământ. El a fost al treilea din cei patru copii ai mei şi s-a născut când Eric avea patru ani şi Betsy aproape trei. Cei doi copii mai mari erau atât de mulţumiţi unul de compania celuilalt, încât rareori îşi manifestau vreun interes faţă de frăţiorul mai mic. Aşa că, timp de aproape doi ani, Matei şi cu mine eram mai tot timpul singuri, cu excepţia bătrânului nostru şoricar Freckles, cu care Matei avea aceeaşi relaţie de apropiere plină de iubire, pe care a avut-o cu toţi câinii noştri care au urmat după el.

Până în clipa în care a început să vorbească, puţin înainte de ziua în care a împlinit doi ani – şi cu două luni după ce s-a născut Mihai – Matei a fost deosebit de serios

şi atent la tot ce se întâmplă înjur. îi vorbeam foarte mult şi el mă asculta tăcut. Tatăl lui credea că este retardat, dar eu ştiam că nu e aşa. Când îi spuneam că trebuie să ne comportăm cu animalele şi unul cu celălalt cu blândeţe – sau că îl putem vedea pe Dumnezeu pretutindeni în jurul nostru – părea că-mi absoarbe cuvintele, ca şi când viaţa i-ar fi depins de ele. Atunci când subiectele de discuţie şi tonul vocii erau plăcute şi uşoare, arbora un zâmbet dezarmant şi ochii săi cenuşii străluceau, ca şi când ar fi ascuns un secret deosebit. Nu m-a mirat deloc faptul că, atunci când a căpătat glas, el a vorbit construind propoziţii clare şi pline de sens – şi, în curând, îşi exprima opinii, dintre care multe erau uluitor de mature şi de înţelepte, asupra oricărui subiect şi în faţa oricărei persoane care-l asculta.

Când Matei a avut trei ani, ne-am mutat din Miami, în Republica Panamá. A fost o mutare în interes de serviciu, care l-a dus pe tatăl copiilor înapoi în locul său de baştină şi ne-a dat posibilitatea de a avea toată familia împreună, într-un mediu multicultural care a influenţat alegerile

 făcute apoi în viaţă. În noul său mediu, Matei a înflorit, devenind bilingv, extraordinar de activ, plin de introspecţie şi imaginaţie. Învăţătoarea din clasa întâia m-a chemat tulburată, deoarece el modificase toate cifrele din lucrarea de control, făcându-le flori. Acest gen de a înfrumuseţa totul s-a manifestat, mai târziu, în desene suprarealiste, nave cosmice şi fiinţe cu aspect ciudat, care apăreau pe blocurile de desen şi în toate caietele din timpul liceului.

Până în ultima sa clipă pe Pământ, Matei făcea ca viaţa să debordeze. El şi Eric descopereau, sau inventau mereu aventuri. Stăpâneau la perfecţie mersul pe skateboard şi surfboard şi scutere, iar Matei juca baschet, tenis şi fotbal. Mihai, care era mai mic, nu se ridica la nivelul fraţilor lui când era vorba de sport, dar era al

treilea dintre fraţii Ward. Când au ajuns adolescenţi, cei trei deveniseră o încântare pentru orice petrecere, erau aliaţi demni de încredere şi concurenţi formidabili.

La vremea aceea, timp de câţiva ani, copiii călătoreau mereu de la ferma tatălui lor din Panamá, până la locul unde mă aflam eu în Statele Unite. Divorţul pusese capăt stabilităţii lor familiale şi geografice. La doi ani după divorţ, în aceeaşi lună în care Matei a împlinit zece ani, copiii şi cu mine ne-am mutat din Panamá în Virginia, aproape de Washington D.C. – prima dintre mutările mele determinate de serviciu.

Copiii au trebuit să crească repede. Eric a obţinut carnet de conducere mai devreme, din cauza greutăţilor familiale, Betsy s-a angajat ca dădacă şi consilier pentru fraţii ei, Matei a devenit băiat de prăvălie şi bucătar inventiv, Mihai scria liste de bucate şi de băcănie. Oriunde se afla casa noastră, toţi membrii familiei erau mândri de ea. Participau plini de entuziasm la aranjatul mobilei în casă şi făceau decoraţiuni interioare şi, poate mai puţin entuziaşti, se ocupau de treburile casnice. Dintr-un sentiment de solidaritate, dat fiind că toţi copiii mei s-au născut în Miami, cu toţii erau admiratori fervenţi ai echipei Dolphins.

Chiar şi fără prezenţa tatălui lor, copiii şi cu mine formam o familie puternică, strâns unită în spirit. Totuşi, acei ani din viaţa noastră, în care ne-am mutat mereu, au adus multe provocări fiecăruia dintre noi şi, în cele din urmă, eu am rămas singură. Eric s-a mutat în Panamá pentru a-şi termina şcoala şi, mai târziu, a intrat la universitate şi, în paralel, a luat şi serviciu. În anul următor, Betsy a intrat la Facultatea Tehnologică din Virginia. Pentru a evita întreruperile datorate deselor mele mutări.

Matei, vorbeşte-mi despre rai

Matei şi Mihai au mers la un internat din Florida, lângă oraşul unde se afla mama şi restul familiei, iar mai târziu s-au întors şi ei în Panamá, pentru a termina liceul.

Poziţia mea ce mamă îmi cerea să ştiu unde se află copiii mei în timp ce eram separaţi geografic. Am locuit cu ei, sau i-am vizitat pefiecare dintre ei unde locuiau, aşa că prietenii şi oraşul în care stăteau îmi erau familiari. Mi-i puteam imagina studiind şi fiind împreună cu ceilalţi; practicând surf, mergând pe bicicletă şi dansând; muncind în diferite locuri; şezând la masă cu tatăl lor şi cu mama lor vitregă. Oricât de departe îmi erau copiii, îi vedeam cu ochii minţii în tot ceea ce făceau, chiar dacă nu participam la activităţile lor zilnice. Strâns legaţi prin legături de iubire, această perspectivă mă făcea să mă simt aproape de ei în timpul multelor perioade când eram separaţi.

Pe 16 aprilie 1980, Matei era în Panamá. Absolvise un semestru şi lucra la ferma de mirodenii a tatălui lui, până ce urma să vină să locuiască cu mine în Philadelphia, unde mă mutasem cu patru luni în urmă. Scrisorile lui Matei erau în cea mai mare parte relatări entuziaste, legate de responsabilităţile pe care i le dăduse tatăl lui şi care îi amânau plecarea cu câteva săptămâni fată de programul iniţial. Mai târziu, am aflat că el şi cu Betsy făcuseră un alt plan, pentru a-mi face o surpriză de Ziua Mamei, dar în seara când mi-a dat telefon ca să mă felicite cu întârziere de ziua mea, l-am tachinat pentru că a uitat de biata sa mamă.

Atunci mi-a spus: *„Mă gândesc la tine în fiecare zi şi te iubesc în fiecare zi şi te voi iubi întotdeauna. Să nu uiţi niciodată asta”*.

În seara următoare, tatăl lui Matei mi-a telefonat şi mi-a spus că fiul nostru murise.

În cele câteva ore dinaintea plecării avionului, nu am putut asimiiu wolvel uvoUIV jvititvi. vietiiviwi Oct vi tiU ltiui vouv nu ptilvei ei. îi ivm *işi* juil/i că imaginile familiare pe care le aveam legate de el, atunci când eram despărţiţi,

nu-şi mai aveau locul. Pur şi simplu, acum *nu* mai aveam niciun punct de referinţă în ceea ce-l priveşte! Mă gândeam „Matei este cu Dumnezeu”, dar asta nu-mi aducea nicio mângâiere – nu eram pregătită ca fiul meu să facă aşa ceva! Dacă acceptam acest lucru, lumea lui Matei şi lumea mea erau distruse! Simţeam nevoia să am totuşi o legătură cu el, aşa cum se întâmpla când eram departe unul de altul, şi-mi foloseam banca de imagini. Dar acestea deveniseră un caleidoscop haotic şi, în mintea mea, nu-l mai puteam vedea clar.

Când Betsy şi cu mine ne-am întâlnit în Miami, pentru a pleca împreună în Panamá, ea mi-a spus: „Tu ai pierdut un fiu. Eu am pierdut un fiu şi un frate”. A.nii în care îi fusese dădacă i se întipăriseră atât de puternic în minte şi în inimă, încât eu nu puteam nici să cred şi nici să simt dubla ei pierdere. Mă durea sufletul pentru fiica mea, care a trebuit să devină adult la o vârstă atât de tânără, dar nu putem face nimic pentru a umple acel loc care a devenit brusc gol în viaţa ei – nici atunci şi nici altă dată.

În seara aceea, în timp ce întreaga familie ne uitam la pozele de sfârşit de semestru ale lui Matei, pe care o verişoară tocmai le adusese de la fotograf, am văzut că ochii lui Matei aveau o privire aproape mistică, de parcă ar fi văzut ceva mult dincolo de cunoaşterea noastră. Betsy era singura care ştia că el ar fi vrut să fie incinerat, l-o spusese în vara trecută, după ce au stat de vorbă despre cartea pe care tocmai o citise: „Viaţă după viaţă”. Ea şi-a amintit ce i-a spus el atunci: „*Cred că ceea*

— *Life after life* de dr. Raymond Moody N.T.

14

Matei, vorbeşte-mi despre rai ce urmează după viaţa de pe Pământ este cea mai grozavă aventură dintre toate!” Oare putea şti atunci că această aventură va începe pentru el şapte luni mai târziu?

Eric mi-a spus că refuza să creadă ceea ce a auzit despre Matei. În Loc de a merge la morgă, aşa cum îl anunţa mesajul pe care l-a primit, el a mers cu maşina o

oră întreagă, până când a ajuns la acel loc izolat în care se afla Jeepul, nsmişcat, ca o piază rea pe câmpul plin de pietre. Ne-a spus că s-a dus până la vehiculul avariat, a dat cu picioarele în el şi a ţipat ca un nebun, până când, în cele din urmă, a fost obligat să accepte ceea ce era de neacceptat. Fiul meu mai mare nu mai părea deloc a fi omul de afaceri harnic care devenise între timp, ci era un băieţaş cu inima zdrobită, incapabil de a schimba ceea ce nu putea să accepte.

Mihai şi cu mine eram în camera în care el locuise împreună cu Matei. În timp ce vedea întreaga familie reacţionând între crize de isterie şi lacrimi liniştite, Mihai părea copleşit de tăcere. M-am gândit că-l va ajuta dacă vorbim despre Matei şi am discutat despre cum stăteau ei doi în camera aceea şi despre multele conversaţii pe care le aveau. Brusc, Mihai a izbucnit: „Trebuia să mor eu în locul lui Matei, pentru că nimeni n-ar fi suferit atât de tare”. Nu puteam să fiu mai rănită decât atât, auzindu-l pe copilul meu cel mic spunând că el credea că viaţa lui avea pentru noi ceilalţi o importanţă mai mică decât viaţa, fratelui său. „Mihai, iubitule, să ştii că, dacă tu ai fi murit, Matei şi cu mine am fi stat aici şi am fi vorbit despre tine. ne-ar fi fost dor de tine şi am fi avut acelaşi sentimente pe care le avem noi acum”.

Puteam vedea durerea copiilor mei şi sufeream groaznic pentru ei, dar într-un colţişor al minţii mă protejam încă de realitatea că Matei a murit – ca şi când numai eu aş fi ştiut că absenţa sa dintre noi era numai temporară. Chiar şi a doua zi dimineaţă, pe gând stăteam lângă trupul lui la morgă, am avut un sentiment ciudat de uşurare – Matei al meu nu era în acel trup. Mai târziu câţiva dintre noi exersam câteva imnuri şi cântecul „Binecuvântaţi animalele şi copiii” pentru serviciul divin de a doua zi, când Eric a venit acasă şi a strigat „Cum puteţi cânta, când el este în crematoriu?” Această noţiune nu era reală nici pentru mine, reală era doar ideea că la înmormântarea lui Matei trebuia să existe o muzică foarte

bună. În timp ce-i ajutam pe ceilalţi din familie să aranjeze flori şi pomişori în biserică, mă simţeam încântată că-i ofer băiatului meu toate

aceste daruri – întrucât el se putea bucura de ele, tot aşa cum se bucurase de florile de acasă şi, până de curând, de plantele aromatice de la ferma tatăhii sau.

Asemenea gânduri, cât şi alte manifestări ale psihicului meu, care mi-au îndulcit primele zile, au continuat până în noaptea de după înmormântare. Restul familiei dormea, când, brusc, m-a izbit gândul: Matei a plecat pentru totdeauna. Lovitura a fost atât de puternică, încât m-am repezit în balcon ca să nu-i deranjez pe ceilalţi şi am plâns cu nişte hohote atât de puternice, încât trupul mi-a devenit slab, iar mintea clară. În decurs de nicio jumătate de oră, am trecut de ia disperare şi suferinţă cumplită, la o acceptare neobişnuit de plină de pace – şi, spre surprinderea mea, îmi era foame. Numai atunci mi-am dat seama că, în decursul celor trei zile de când eram în Panamá, nu mâncasem nimic.

Am luat o farfurie cu gustări reci şi am mers în sufragerie, unde m-am aşezat cu faţa către luminile golfului în care vapoarele aşteptau să le vină rândul să treacă prin canal. Priveam această panoramă şi luminile oraşului şi mă gândeam la momentele fericite pe care le-am trăit cu Matei. Mă simţeam neobişnuit de senină în acel apartament frumos de pe deal, care aparţinea fostului meu soţ şi soţiei sale şi în care stătuse, până de curând, Matei.

Zâmbeam, amintindu-mi cum fiul meu curajos urca albia unei cascade din pădurea tropicală când, brusc, uşa dublă de la balcon s-a umplut cu imaginea transparentă a capului lui Matei. Ochii lui cenuşii străluceau, zâmbetul lui ironic era la locul său, iar culoarea pielii era cea a bronzului său obişnuit – chiar dacă imaginea era efemeră. Bucuria pe care am simţit-o nu fusese egalată de nicio alta dinainte. Puteam simţi iubirea care emana din imaginea lui

Matei şi venea înspre mine, cât şi mişcarea iubirii mele care se îndrepta către el. Cercul de iubire care ne învăluia a durat poate un minut, înainte ca viziunea – care apăruse atât de brusc – să înceapă să se estompeze cu încetul, ca şi când n-ar fi vrut să plece. După ce ultima urmă a dispărut cu totul, legătura de iubire a rămas tot atât de puternică pe cât fusese pe tot parcursul acelei reuniri spirituale magice, pline de bucurie.

Noi, familia lui Matei, ne-am dus viaţa mai departe fără el. Aparent, ne-am întors pe vechile drumuri, dar într-o cadenţă diferită şi cu

 bătăi de inimă diferite. Sau, poate, am pornit fără să ne dăm seama, pe un drum complet diferit. Cine poate şti cât de mult a influenţat pierderea lui Matei vieţile noastre de atunci încoace?

Nu ştiu cum m-aş fi acomodat cu moartea lui în decursul anilor, dacă aş fi rămas după aceea în Panamá – o ţară pe care încă o iubesc foarte mult – înconjurată de familie şi prieteni. Poate că nu mi-ar fi mers cu nimic mai bine acolo, deoarece nimic nu putea fi schimbat. Niciodată nu mai puteam să-mi îmbrăţişez fiul, sau să râd cu el. Nu-l mai puteam vedea vreodată devenind adult, soţ, tată.

Aşa că m-am întors într-un oraş plin de străini, la un serviciu unde toţi se aşteptau să muncesc cu multă responsabilitate, să iau decizii bune şi să-mi ajut colectivul şi colegii să se simtă bine în preajma mea. În mod ciudat, în întregul colectiv de administraţie şi alţi trei părinţi şi-au pierdut copiii în acelaşi timp cu moartea lui Matei. Fiul preşedintelui, de aceeaşi vârstă cu Matei, a murit într-un accident de maşină. O femeie care rămăsese prima dată însărcinată după multe încercări de a avea un copil, a născut o fetiţă moartă. O altă femeie era în doliu în urma morţii fiicei ei de 33 de ani, mamă la rândul ei, care îşi revenea destul de bine după o intervenţie chirurgicală simplă – şi care a murit brusc.

Nu am vorbit decât odată cu ei despre pierderile

noastre. Mama nou născutului spunea că majoritatea oamenilor au considerat că a fost o binecuvântare faptul că bebeluşul nu a trăit deloc, pentru că ea nu putea să simtă lipsa unui copil pe care nu-l cunoscuse niciodată. Ea mi-a spus că nimeni nu putea să înţeleagă durerea, pe care o simţea la pierderea copilului, care a însemnat pentru ea mai mult decât orice altceva pe lume. Ea spunea: „Aş fi vrut să o pot avea timp de 17 ani, aşa cum ţi-ai avut tu băiatul”.

După ce preşedintele şi cu mine am discutat despre asemănarea dintre vieţile şi moartea fiilor noştri, m-a luat de mână şi am plâns împreună un timp, înainte ca el să-mi părăsească în linişte biroul.

Cea care era bunică mi-a spus că nu era nici mai uşor şi nici mai greu, dat fiind că fiica ei trăise de două ori mai mult decât fiul meu. O durea inima să vadă uluirea nepoatei ei şi suferinţa ginerelui. Ea spunea că, atunci când copiii mor înaintea părinţilor, aceasta înseamnă o ordine greşită în viaţă. „De ce lasă Dumnezeu să se întâmple asemenea lucruri?”, mă întreba ea.

Niciunul dintre cei trei părinţi nu m-au mai căutat şi nici eu nu i-am mai căutat, pentru momente de consolare. Poate că şi ei au învăţat, ca şi mine, că suferinţa este o trăire personală de durere intensă.

Un văr, pe care Betsy şi cu mine îl iubeam în mod special, urma să vină să petreacă Ziua Mamei cu noi. Dar, cu câteva zile înainte, el a murit de atac de cord şi fiica mea şi cu mine ne-am întâlnit în Cleveland la a doua înmormântare în familie, în decurs de trei săptămâni. Dar noi am plâns pentru Matei şi nu pentru Richard, deoarece nu mai era loc pentru încă o durere.

Viaţa mea distrusă se refăcea prin muncă. Am avut norocul de a avea un colectiv de tineri sensibili, care scriau bine şi erau ziarişti meti-culoşi. La prima întâlnire

după ce m-am întors, cineva a povestit un incident întâmplat în absenţa mea, care a făcut-o să „moară de râs”. Am întrerupt liniştea bruscă ce s-a lăsat, asigurându-i că expresia era absolut normală şi că nu-mi făcea rău. Şi aşa şi era, deoarece nu o asociam cu Matei. Dar pe el îl asociam cu reclamele pentru Pepsi, cu feţele zâmbitoare de pe panourile publicitare pentru liniile aeriene şi posturi de radio „pop” – iar în decursul jumătăţii de oră în care mergeam cu maşina spre şi de la colegiu îmi dădeam voie să plâng.

În serile din timpul săptămânii, stăteam la birou până la ora zece, adesea chiar mai târziu, iar în weekend îmi luam cu mine o servietă plină cu manuscrise de citit şi redactat, rapoarte de întocmit şi corespondenţă de rezolvat. Toate acestea reprezentau un sprijin de nădejde, atunci când eram singură, deoarece necesitau un nivel de concentrare care putea să-mi înăbuşe sentimentele şi mă opream numai atunci când adormeam cu capul pe lucrare. Primele săptămâni au trecut în acest stil de viaţă mecanic, nepermiţându-mi decât câteva momente scurte şi rare în care întregul Adevăr să mă copleşească.

De două ori, când suferinţa era atât de cumplită, încât simţeam că mă mănâncă de vie, am dat telefoane în miez de noapte – nu la familie sau la prieteni apropiaţi, ci la cineva ales întâmplător. Când am spus cine sunt, prima persoană pe care am sunat-o mi-a răspuns că nimic nu putea fi atât de important, încât să nu poată fi spus a doua zi dimineaţă. Cealaltă persoană, o cunoştinţă recentă, a cărui fiică murise cu un an în urmă, mi-a spus că nu-i pasă dacă eu puteam sau nu să-i împărtăşesc acum durerea. Un prieten care-l cunoştea bine pe Matei mi-a răspuns, după ce

I-am spus cine sunt: „Nu vreau să mai aud nimic. Totul putea fi evitat”, în iunie, Mihai a venit cu tatăl său, în ziua când Betsy absolvea liceul, arătând slab şi trist şi cu un picior în gips. După aceea, el s-a întors cu mine la

Philadelphia ca să petrecem vara împreună, după cum fusese planificat. A şchiopătat prin colegiu punând hârtii în plicuri, până când a putut să se apuce de munca de grădinar pentru care fusese angajat, neştiind că salariul lui era luat de la mine. Ocazional, acceptam invitaţia unor oameni care doreau să fie atenţi cu noi, dar care nu erau capabili să înţeleagă cât de dureros era pentru mine să încerc să mă comport cu voioşie. Mihai se simţea mult mai la largul lui în aceste ocazii şi îi plăcea atât serviciul, cât şi complimentele pe care le primea în legătură cu faptul că grădina şi curtea nu au arătat niciodată atât de bine.

În decursul săptămânii în care cumnata mea a stat la mine, cât timp fiul ei de zece ani a suferit o operaţie ortopedică, Betsy a făcut o pauză în pregătirea pentru admitere. În timp ce o mângâiam pe Marlene, liniştind-o în privinţa rezultatelor complicatei operaţii, îl priveam pe băiat cum zăcea nemişcat, sub anestezie, pe acele cearşafuri albe imaculate şi mă gândeam la Matei pe patul de la morgă. Atunci când proprietarul m-a dat afară din casă pentru că găzduiam mai mulţi oamenii decât cele trei persoane pe care le-am stipulat în contract, judecătorul a respins cazul şi i-a spus că era lipsit de inimă – dar eu am anunţat că oricum o să mă mut, de îndată ce pot.

Astfel, în multe privinţe, viaţa mea publică se desfăşura normal, dar, în particular, gândirea mea era serios tulburată. Întrucât nu puteam repara ceea ce s-a întâmplat cu Matei, credeam că singurul mod în care m-aş fi putut simţi din nou vie era să mă alătur lui – şi mă rugam ca aceasta să se întâmple. Rugăciunea îmi oferea speranţă, sau poate doar motivaţia de a face altceva decât să mă strâng ghem, aşteptând să mă alătur fiului meu. Dacă munceam din greu, poate că rugăciunile îmi erau ascultate. Dacă nu mă străduiam foarte tare, nu eram demnă de a fi împreună cu Matei. Nu m-am gândit niciodată că munca îndelungă şi conştiincioasă nu era ceva nou. Ea reprezenta „etica profesională” care dominase viaţa tatălui meu, ca şi viaţa mea, încă de la primul meu

serviciu. Acum, nu făceam altceva decât să cred că-mi oferă o recompensă în plus.

Acesta nu este singurul exemplu în legătură cu modul meu deteriorat de a gândi, dar, din cauza faptului că se baza pe bunul simţ şi dădea

Matei, vorbeşte-mi despre rai şi rezultate, e posibil ca el să fi fost cel mai mare aliat al meu. Dacă există cumva vreun mod de a aborda moartea unui copil, care să presupună judecată solidă, eu nu l-am cunoscut şi am luat câteva decizii prosteşti, care, în următorii ani, mi-au provocat o serie de probleme şi multă suferinţă. De exemplu, chiar dacă am ştiut că fondurile pentru ziarul pe care-l editam puteau fi trecute în contul programelor de educaţie medicală şi că s-ar putea să nu mai am serviciu, mi-am cumpărat o casă – în loc de a duce, în continuare, tratative cu proprietarul meu. Nu eram câtuşi de puţin conştientă de consecinţele unei asemenea nesăbuinţe.

Singurul lucru care era cu adevărat real, era liniştea din nopţile întunecate, când conversaţia pe care o purtam în gând cu Matei păstra relaţia noastră de mamă-fiu.

Scumpule, spune-mi unde este raiul? Bineînţeles că e acolo unde eşti tu, nu-i aşa, chiar dacă obişnuiai să spui că preferi atmosfera plină de aventuri din iad.

Ai un trup adevărat, sau doar pluteşti nevăzut, făcând cine ştie ce? Eşti înger acum?

Cred că eşti fericit, dragul meu. Vreau să fii! Cam despre asta-i vorba, nu-i aşa – că raiul este un loc fericit?

Sper că ai flori acolo. Ţi-ar lipsi dacă nu le-ai avea. Dar trebuie să fie, deoarece se presupune că raiul este frumos şi nu ştiu cum ar putea fi frumos, fără flori.

L-ai văzut pe bunicul? Cine mai e pe acolo? Câte suflete sunt în total? Ai descoperit cum se hotărăşte cine merge acolo şi cine nu?

Ei, pentru că tot eşti tu foarte priceput în a face pe şeful, poate că devii mâna dreaptă a lui Sfântul Petru, sau

a celui care se ocupă de toate. Poate că şi eşti deja!

Cine are grijă de copiii mici care mor? *Îţi aminteşti când ai cerut să ţii în braţe băieţelul nou născut al lui Sandy*? *Ai făcut-o cu atâta pricepere, încât ne-ai surprins pe toţi. Mi se pare atât de nedrept să nu ai şansa de a avea propria ta familie. Poate că asta se întâmplă, pentru ca să existe mai puţini oameni care să-ţi ducă dorul cât trăiesc.*

Există culori în rai, aşa cum sunt pe Pământ – cum ar fi cerul albastru şi dealurile verzi şi apusurile noastre de soare roşii şi florile roz sau galbene? *Sau totul este alb*? *Poţi să recunoşti ceva – peisaj, animale – sau numai oameni*?

Vorbiţi unul cu celălalt, sau totul se petrece în linişte, ca într-un vis? *Să nu-mi spui că şi acolo este muzica aia groaznică ce-ţi place ţie*! *Există muzică de genul cars-mi place* mie? *Dacă nu este, eu nu merg acolo. Bine, merg, dar sper să vorbeşti cu Sfântul Petru, sau cu cine mai e pe acolo, şi să vezi dacă voţi să aranjezi să ascult nişte simfonii.*

Cum nepoate vedea Dumnezeu pe toţi în acelaşi timp? *Ce anume face Dumnezeu*? *Vorbeşti vreodată cu El*? *îţi vorbeşte El vreodată*? *Chiar aude El rugăciunile tuturor*?

Sufletele noastre trăiesc veşnic, cu adevărat? *Şi ce înseamnă „viaţă veşnică"*? *Singurul lucru pe care-l leg de veşnicie este gândul că o să-mi fie veşnic dor de tine.*

Iubitul meu, ne poţi vedea? *Ne auzi*? *Copilaşul meu, îţi este dor de noi*? *Acolo dragostea este aceeaşi cu cea de aici*?

O să ai întotdeauna 17 ani? *Există cu adevărat reîncarnare*? *Dacă există – şi tu te întorci aici – eu cum pot să aflu*? *Cum o să te mai văd vreodată*? *Matei, ai face mai bine să rămâi acolo unde eşti, până ajung şi eu lângă tine*!

Doamne Dumnezeule. TE ROG, lasă-mă să fiu cu Matei!

Fondurile pentru ziar s-au terminat în noiembrie şi am expediat ultimul număr. Am refuzat să editez o tabletă

care îl înlocuia, renunţând, de fapt, la aspectul emoţional al muncii mele, iar viaţa mea a devenit căutare de serviciu, ipotecă şi rugăciuni.

Puţin înaintea Crăciunului, pentru prima dată după ce a murit, l-am visat pe Matei. Stăteam pe o parte a străzii, iar Matei şi Mihai se apropiau pe partea cealaltă. Eram nebună de bucurie! Pe când alergam spre ei, vedeam că trupul lui Mihai era normal, material, iar a lui Matei era transparent. L-am îmbrăţişat şi i-am spus: „Matei, dar tu eşti VIU!” El mi-a răspuns: *„Dar bineînţeles că sunt, mamă*!” M-am trezit cu un sentiment amestecat, de ferbire şi tristeţe, şi cu o senzaţie puternică cum că ar trebui să mă întorc la Washington.

Am făcut lucrul acesta cât de repede am putut, după ce m-am întors din Florida, unde eu. Eric, Betsy şi Mihai ne-am petrecut vacanţa, împreună cu mama. Trecând printr-o serie de coincidenţe rapide şi de necrezut – una dintre ele fiind an viscol de mare amploare, care a imobilizat cea mai mare parte din transport – o prietenă de-a mea şi cu mine

l-am întâlnit pe Fred, primul medium care a fost „vizitat” de către Matei. În decursul lunii următoare, în urma unui alt lanţ de coincidenţe, am aflat de alte două mediumuri, Olga din Maryland şi Laura din New Jersey, care amândouă, exact ca şi Fred, mi-au cerut numele fiului meu şi apoi au spus că spiritul lui i-a părăsit trupul, înainte ca vehiculul să se zdrobească – şi că el a privit totul de deasupra, fără să simtă nicio durere. Toţi trei l-au descris – vârsta, statura, coloritul, până şi zâmbetul uşor ironic – deci, era absolut clar că îl vedeau pe Matei!

După cum spuneau cei trei care vorbeau în numele lui – şi cărora eu nu le oferisem nicio altă informaţie, în afară de numele „Matei Ward”, întrucât nici nu-mi ceruseră vreuna – el se afla foarte aproape de familie şi

dorea ca noi să încetăm să-l mai jelim, deoarece acest lucru nu ne ajuta pe niciunul dintre noi. Era trist, deoarece tatăl său se simţea vinovat şi nu exista absolut niciun motiv să o facă – şi m-a rugat să-i comunic acest lucru. Matei citise o carte ce-l ajutase să se pregătească pentru ceea ce urma să se întâmple. Voia ca noi să ştim că acum are o viaţă plină şi minunată. Prin interpreţii săi, ne-a povestit despre el şi a făcut anumite comentarii care arătau, fără tăgadă, faptul că el ştia despre activităţile şi sentimentele mele. Toate mediumurile mi-au spus că, atunci când va veni momentul potrivit, Matei şi cu mine vom comunica direct. Dorul de el era încă cumplit, dar am început să ştiu ce intenţii avea fiul meu.

Poate vă întrebaţi dacă nu mă păcăleam singură, acceptând generalităţi şi lucruri aflate pe ghicite, pentru ca să-mi *imaginez* cum era noua viaţă a fiului meu. E bine să judecaţi singuri – dar, înainte de aceasta, vreau să spun că această carte nu este repovestirea a ceea ce am auzit *despre* Matei, cu mulţi ani în urmă. Ea vă împărtăşeşte ceea ce am auzit, direct *de la el*, în ultimii ani. Am inclus special, aici, câteva mesaje pe care le-am primit prin aceste mediumuri, considerându-le semnificative, întrucât ele au constituit legătura dintre viaţa mea şi cea a lui Matei.

La început, scepticii ar putea să tragă concluzia că eu am născocit lungile conversaţii cu Matei, că, probabil, suferinţa prelungită neobişnuit de mult s-a finalizat prin crearea unui contact imaginar cu el, contact pe care eu îl consideram real. Mesajele de la aceste mediumuri dovedesc că o comunicare telepatică nu reprezintă imaginaţia nimănui. În al doil ea rând, aceste mesaje dezvăluie legăturile intime şi puternice care există între noi, cei aflaţi pe Pământ şi oamenii pe care-i iubim şi care ne-au pără

Mutei, vorbeşte-mi despre rai sit. Experienţele mele personale sunt un exemplu profund al acestui fapt.

Atunci când un vărde-al meu şi cu mine stăteam lângă trupul lui Matei la morgă, am avut un sentiment ciudat de pace, la gândul că Matei nu era acolo. Eram copleşită de tristeţe, deoarece nu puteam să fac ceea ce-mi doream – şi anume, să-mi ţin fiul în braţe pentru ultima dată. Îl priveam şi nu simţeam nevoia să-l ating. Auzeam un dialog. O voce mă îndemna: „Haide, ia-l în braţe! De aceea ai venit aici, să-l mai ţii o dată în braţe. Eşti mama hii – cum e cu putinţă să nU vrei să-l ţii în braţe! „Cealaltă voce răspundea, Nu este ceea ce credeai că este. Acesta e trupul lui, dar nu e Matei. Lui nu-i mai trebuie şi este absolut în regulă dacă nu-l ţii în braţe. „În cele din urmă, am întins mâna să-l ating, dar o forţă puternică mi-a dar-o la o parte. Am plecat în linişte şi i-am spus familiei care mă aştepta: „E în regulă, acesta nu este Matei".

Matei i-a spus lui Fred tot ce s-a întâmplat, atunci, la morgă. El a descris camera şi a spus că mă privea dintr-un loc de lângă tavan. A spus că energia sufletului lui mi-a dat mâna la o parte, înainte să-i ating corpul rece. M-a înconjurat cu o energie plină de iubire, pentru a mă proteja de trauma de a-i vedea trupul.

*Cândbetsy şi cu mine am făcut ordine în camera lui Matei şi i-am sortat hârtiile de pe birou, am descoperit un referat pe care îl scri*sese *despre o carte. Era bun şi nota pe care a primit-o era mare, dar av*eam *dubii dacă fusese scris în întregime de către Matei. El era un băiat inteligent şi scria bine, dar anumite aşezări ale cuvintelor nu erau „genul lui Matei", aşa că am căzut de acord că, pesemne, l-a ajutat cineva – probabil o fată care era îndrăgostită de el. I-am păstrat notiţele şi referatul.*

Fred mi-a spus că Matei a fost tulburat de faptul că eu m-am îndoit că el ar fi scris acel referat. Dorea să mă uit într-un caiet în care puteam găsi dovada că a făcut lucrarea singur – şi voia ca şi sora lui să ştie aceasta. Fred a spus că orie* ar fi fost acel lucru la care se referea Matei, el părea absolut indignat că sora lui şi cu mine nu aveam încredere că el ar fi putut face o asemenea lucrare.

Când m-am întors acasă, i-am căutat în caiete şi am găsit prima schiţă a referatului intitulat „Sybil". Aici erau aceleaşi elevinte asupra

Matei, vorbeşte-mi despre rai cărora Betsy şi cu mine aveam dubii. Am citit şi referatul final şi, de data asta, am observat ceva ce ne-a scăpat la amândouă înainte: scurtul paragraf care conţinea construcţiile ce „nu erau genul lui Matei", avea punctuaţia bine pusă şi s-a dovedit, că aparţinea autorului cărţii.

Matei i-a spus lui Fred că mie îmi plăcea muzica clasică şi că el lua lecţii de pian şi a învăţat să aibă aceleaşi preferinţe. I-a spus că faptul că voi afla acest lucru îmi va răspunde la una dintre „marile mele întrebări".

Mă întrebam de ce nu puteam asculta niciuna dintre simfoniile mele preferate, fără să mă gândesc la Matei cu o intensitate mai mare decât de obicei. De multă vreme eram pasionată de muzică, dar nu puteam înţelege de ce am început să o asociez cu Matei, care nici măcar nu învăţase să o suporte.

Câteva săptămâni mai târziu, Laura mi-a spus că Matei cânta la pian şi că dorea ca eu să ştiu că el se află încă în faţa instrumentului. A adăugat că el mai avea nevoie de exerciţiu.

Fred mi-a spus că Matei studia medicina. El se referea la aceasta ca la o medicină „de fotoliu", deoarece de-abia a început studiile şi încă nu aplica ceea ce învăţa. Fără ca eu să menţionez ceva din toate astea în faţa Olgăi sau a Laurei, amândouă mi-au spus că Matei făcea progrese mari în studiile lui medicale. Un an mai târziu, când am întâlnit un medium care a devenit legătura mea cu Matei pe parcursul a câtorva ani – iarăşi, fără să-i ofer vreo informaţie – am primit un raport asupra progreselor pe care le făcea în studiul medicinii şi psihologiei, cât şi faptul că a fost promovat în munca de a ajuta sufletele care

se află în tranziţie.

După ce Matei şi cu mine am intrat în legătură, el mi-a povestit cu multe detalii despre munca sa.

sistat ca ea să-mi ceară să nu mai port jacheta verde şi să încep să port haina albă, nouă, care atârna în dulap şi m-a întrebat dacă înţeleg ceva din toate astea.

Cu puţin înainte ca Matei să moară, îmi cumpărasem o haină albă de lână şi nu am mai avut ocazia s-o port, în decursul acelor câteva săptămâni dinainte de apleca în grabă în Panamá. Pe tot parcursul lunilor reci purtasem această jachetă verde, doar pentru că era călduroasă şi, când a xvnit din nou iarna, am purtat-o pentru că era a lui. (În ciuda acestui mesaj, n-am putut pune pe mine haina albă şi să renunţ la jacheta lui, pe care am continuat să o port până primăvara târziu.)

Aceste revelaţii erau extraordinar de reconfortante, deoarece chiar şi fără să am exact imaginea locului în care se află Matei – mă simţeam mult mai legată de el. Dar, cea mai revelatoare dovadă a faptului că eram inseparabili, mi-a fost oferită în timpul întâlnirii cu primul meu medium. Matei a spus că, atunci când am fost în camera lui, am văzut în caietul său ceva care mi-a arătat că ştia că şederea lui pe Pământ se va termina curând. El a spus că aveam dreptate în ceea ce gândeam şi că el ştia cu adevărat că nu va mai sta mult în această lume – şi că şi eu mi-am dat seama de aceasta, deoarece sufletul lui şi al meu luaseră legătura, făcându-mă să devin conştientă de acest lucru.

Chiar înainte de înmormântare, frunzăream unul dintre caietele lui, pe care nu-l mai văzusem până atunci. Nu înţelegeam nimic din ceea ce scria acolo, dar simţeam nevoia să fiu aproape de el. Dintr-odată, a apărut o pagină pe care scria cu litere mari:

EU NU APARŢIN NIMĂNUI.

Am şoptit: *„Matei, ştiai, nu-i aşa?”* *şi am auzit*: *„Da, mamă, ştiam”*.

Când am mers în New Jersey, unde locuia Laura,

soţul ei m-a întâmpinat şi m-a ajutat să-mi pun în cuier jacheta verde pe care o purtam, iar după aceea mi-a explicat cum să ajung în camera în care ea mă aştepta, în timp ce ne luam ceaiul, după „şedinţă”, Laura a spus că Matei a în

În toţi aceşti ani care au trecut între moartea lui Matei şi primul nostru contact, m-am gândit tot timpul la ceea ce spuseseră mediumurile că „atunci când va veni momentul” el şi cu mine vom comunica direct.

În rintra câmiremtei \e\r anai-Arrhr*3 af*» cf luării e» a vă întâmr Jc» nu niit-am să nu am îndoieli.

De ce să fiu eu cea care să facă ceea ce mie mi se părea a fi un luviu „ulviu – 91 anuuiv ca vuiy-ouu îmi auwu um iaj; jou nu e>uiil mi niciun fel o persoană deosebită, nici prin convingeri, nici ca inteligenţă sau pregătire în domenii de gândire, de cunoaştere şi practici spirituale. Deşi mi s-a spus că oricine poate să comunice telepatic – că acesta este dreptul nostru prin naştere, propriu sufletelor noastre – mă simţeam nepregătită, poate chiar nevrednică de ceea ce consideram încă a fi un dar rar. Nu avusesem niciodată premoniţii, vise profetice sau senzaţia de *déjà vu*. Când suna telefonul, înainte să răspund nu „ştiam” niciodată cine mă sună. Chiar şi atunci când mi-a telefonat Matei, în noaptea dinainte de a muri, nu am avut nicio intuiţie că ar exista ceva dincolo de cuvintele lui, aşa că aveam motive întemeiate să nu fiu convinsă că, într-o zi, vom lua legătura, cât timp mă mai aflam încă pe Pământ.

Ceea ce aveam, însă, era *speranţa* şi *dorinţa* ca acest lucru să se întâmple. Şi – dacă era să fie aşa – îmi imaginam cum îl voi întreba despre viaţa lui şi voi primi eu însămi răspunsuri scurte, asemănătoare comentariilor pe care le făcea el cu mediumurile.

Au trecut aproape 14 ani şi eu eram departe de acea

femeie dragă mie, care fusese singura mea legătură cu Matei din 1982 până în 1990, când m-am mutat la o mare distanţă de casa ei din San Diego. După aceea, până când a murit de inimă, o sunam din când în când ca să mai aflu ceva despre el. În cele din urmă, am început să-L rog pe Dumnezeu, să-mi dea un semn luminos şi clar, prin care să mă îndrume cum să ajung la fiul meu – şi poate de aceea contactul nostru s-a făcut aşa cum s-a făcut. Într-o noapte, m-am trezit din cauza unui afişaj luminos pe care îl

26

Matei, vorbeşte-mi despre rai percepeam cu mintea: „*Mamă, sunt Matei. Da, sunt chiar Matei*”. M-am gândit că poate era o creaţie a atâtor ani în care-mi dorisem cu atâta ardoare să iau contact cu el şi am fost foarte ponderată în a accepta ceea ce era, de fapt, primul său mesaj.

A doua zi, într-un moment de linişte când mintea îmi era cuprinsă de pace, am auzit acelaşi mesaj. N-am putut să nu mă gândesc: „Oare vorbesc cu mine însămi, imaginându-mi că este Matei? – deşi aveam sentimentul că se întâmpla ceva neobişnuit.

Cineva mi-a sugerat să încerc scrierea automată şi mi-a explicat acest procedeu atât de simplu. Cu pixul în mână şi hârtia în faţă, m-am concentrat pe scrisoarea pe care i-o scriam lui Matei. Nu am auzit nimic şi nicio foiţă nevăzută nu mi-a mişcat pixul. Şi, atât în ziua aceea, cât şi în cea care a urmat, am încercat să nu fiu descurajată, când am văzut că nu se întâmplă nimic extraordinar. A treia încercare mi-a adus nişte gânduri exprimate foarte clar, despre care am simţit că nu-mi aparţin. Adică, ele veneau dintr-un loc care era paralel cu mine, ca şi când două linii de cale ferată ar fi avut idei diferite în acelaşi timp. Simultan cu gândul meu: „În sfârşit, cred că este Mater, exista altul: „Nu se poate să fie el. Am auzit: „*Te rog ascultă ceea ce vreau să-ţi spun.* „Emoţia m-a îndemnat să încep să scriu ceea ce aud şi să nu aştept ca pixul meu să facă ceva de unul singur. Matei mi-a spus că aştepta, de mult timp să ajungă la mine, că anii mei de

stres mi-au slăbit energia, care era esenţială pentru ca să se creeze o legătură între noi – dar că acum o aveam.

Acesta a fost începutul. Foarte repede, conversaţiile noastre au devenit mai lungi şi, treptat, uluitoare – iar după câteva zile am trecut de la scrisul de mână, la scrisul pe computer. Timp de aproape o oră, în fiecare dimineaţă, Matei şi cu mine aveam „o întâlnire” – aşa numeam noi conversaţiile noastre – în timpul cărora el îmi vorbea despre viaţa lui şi despre rai. Încă o dată puteam să mi-l imaginez pe fiul meu în lumea în care se afla şi care era atât de departe de a mea!

Oricât de fericită eram, încă mă întrebam dacă nu cumva se întâmpla un fenomen care să determine mintea mea să formuleze acea parte din discuţie, până când am început să analizez diferenţele dintre modul meu de a gândi şi ceea ce-mi spunea el. Informaţiile îmi veneau prin creştetul capului, în timp ce meditaţiile le făceam la un nivel mai jos. Matei vorbeşte într-un ritm normal (ca şi toate celelalte surse care au

Matei, vorbeşte-mi despre rai apărut mai târziu). Ei nu are ezitări ca şi cum şi-ar căuta cuvintele ca să exprime totul cât mai clar. Acest lucru diferă de modul meu de a gândi, întrucât, adesea, eu folosesc anumite cuvinte cheie sau punctez cu câte un „da!”. De asemenea, spre deosebire de conversaţia lui Matei – cursivă şi sigură – eu vorbesc adesea cu ezitări, ca şi când aş alege cuvintele cele mai exacte sau mai pline de diplomaţie.

Eu ştiu care erau cuvintele pe care Matei le folosea cel mai des, dar nu le folosesc niciodată – iar uneori cuvintele lui erau cu totul noi pentru mine. Dar cea mai semnificativă dovadă că nu eu eram cea care confecţionam, într-un fel sau altul, transmisiile, a apărut atunci când au început să vină informaţii complet străine înţelegerii mele – şi pe care nu mi le-aş fi putut nici măcar imagina. Atunci am ştiut că sursa se afla la distanţă de ani

lumină dincolo de capul meu.

Am fost absolut uluită, când am aflat că vorbeam nu numai cu Matei, dar şi cu sufletul său *cumulativ*.

Matei este acum şi întotdeauna un sine unic, bine definit, dar e şi o parte inseparabilă dintr-o fiinţă mult mai mare, care este mult mai evoluată spiritual şi mai bine informată decât se manifestă în vieţile individuale. După ce am putut înţelege această revelaţie şocantă, i-am cerut lui Matei o explicaţie simplă în privinţa relaţiilor dintre el şi sufletul său cumulativ – şi iată ce mi-a spus:

Trebuia să-mi imaginez întreaga creaţie ca un ocean, sufletul său cumulativ ca o cană cu apă din acel ocean – şi sufletul său care era numai Matei, ca fiind-o picătură de apă pe care aş luau-o din acea cană. Picătura era acum propria sa entitate, separată de toate celelalte picături care, combinate, formau conţinutul cănii – şi care provenea din oceanul din care îşi aveau originea toate celelalte picături. Dar picătura unică şi apa din cană conţin aceleeşi elemente ca şi oceanul şi, pentru un timp, ele au o viaţă independentă faţă de sursa lor de origine şi una de cealaltă – dar în cele din urmă, toate se întorc în acelaşi ocean. Poate că picătura se evaporă în aer, la fel ca nenumărate alte picături înaintea ei, şi se ridică pentru a ajuta la formarea unui nor, ce se manifestă într-o ploaie ce cade în ocean. Poate că acea cană se revarsă, la –, sunt ca toate picăturile din ea să se amestece cu nisipul pe care fluxul se grăbeşte să-l acopere. Iarăşi şi iarăşi, apare o picătură unică, o cană plină cu picături, oceanul care le-a oferit începutul şi apoi le ia înapoi.

28

*Dar identitatea individuală şi experienţa picăturilor nu se pierde niciodată. Inter-conexiunea indestructibilă de dincolo de timp certifică unicitatea şi valoarea fiecăreipicături (fiecare\ suflet) şi a tuturor picăturilor dintr-o cană (sufletii cumulativfeapărtvâlep*e *(întreaga creaţie)*.

Matei a spus că această inter-conexiune este valabilă

pentru sufletul fiecăruia, nu numai atunci când ajungem în lumea lui, ci în mod constant, continuu, etern, noi suntem inseparabili de toate celelalte suflete şi de Creatorul nostru.

Noi ştim acest lucru la nivel de suflet; dar, cei mai mulţi dintre noi nu o ştim în mod onnsti p. rtt în timpul vieţilor de pe Pământ

*” * – t-j – *3* – *r f* r

Datorită faptului că Matei este partea cea mai nouă din cadrul sufletului său cumulativ în relaţie cu mine, el este personalitatea predominantă în cadrul comuniunii noastre. E! se referă! a viaţa pe care a trăit-o ca fiu al meu, ca *fiind personajul* Matei. La început mi-a fost greu să mă gândesc la doi Matei – fiul meu şi sufletul mai extins care-l include pe fiul meu. Cu timpul, însă, această asociere nenaturală a devenit absolut normală. Pe amândoi îi numesc Matei şi amândoi îmi spun mamă. Şi e corect să fie aşa, întrucât eu comunic numai cu Matei – fie că vorbeşte personajul său, fie sufletul cumulativ.

Din câte am văzut eu, această dualitate l-a făcut să acumuleze, în decursul lungii sale absenţe, o cunoaştere atât de extinsă încât, acum că s-a întors, uneori îmi pare chiar şi mie că este un străin, deoarece nu am fost martora etapelor lui de evoluţie. Uneori este tânărul pe care mi-l amintesc atât de bine, dar pe care l-am cunoscut numai parţial – deoarece o mamă nu poate cunoaşte niciodată, pe deplin, mintea şi inima copilului ei, nici măcar a unuia care nu a plecat niciodată de acasă.

La început nu apărea decât personajul, deoarece subiectele erau personale, aşa că predominant era doar acest aspect al sufletului său cumulativ şi eu mi-l puteam imagina cu uşurinţă pe fiul meu adolescent vorbind cu entuziasmul său obişnuit. Cu toate acestea, în cadrul comunicărilor noastre, ca şi în toate celelalte faţete ale vieţii lui ca spirit, el aduce experienţele şi cunoaşterea din multiplele sale vieţi – care formează esenţa totală a sufletului său cumulativ; pe măsură ce informaţiile lui erau

tot mai complexe, prezentarea pe care o făcea căpăta un stil didactic şi erudit.

Adesea, chiar în cadrul aceleaşi conversaţii, se trece de la un stil

la altul. Matei mi-a spus că interesul meu, cât şi reacţia la ceea ce aud sunt. Înregistrate ca vibraţii energetice. Atunci când mă simt apropiată de el în spirit, vibraţia mea cheamă personajul, iar când interesul meu de a obţine informaţii este mai mult academic decât personal, acea vibraţie cheamă sufletul său cumulativ.

Atunci când personajul este predominant, vocea lui Matei este expresivă şi vorbirea sa este animată şi săltăreaţă, uneori frivolă. Exuberanţa sa, expresiile preferate şi simţul umorului care-mi plăceau atât de mult, încă îi mai condimentează comentariile. Cu excepţia faptului că Matei vorbeşte mult mai mult decât mine – el dă răspunsuri lungi la întrebările mele scurte – noi avem o conversaţie complet naturală, plină de afecţiunea şi Ducuria pe care le simte orice marnă când vorbeşte cu fiul ei aflat aici, pe Pământ.

Vocea sufletului cumulativ este sigură şi constantă, iar vorbirea este articulată, ca atunci când un profesor ţine un curs. În timp ce personajul lui Matei spune ce are de spus şi apoi face o pauză pentru a mă lăsa pe mine să vorbesc şi, fără să-l întreb, îmi răspunde la întrebările sau reacţiile mele mentale la cuvintele lui – sufletul său cumulativ vorbeşte tot timpul, până ce comunicarea este completă şi vibraţia mea se opreşte.

În timpul primelor întâlniri în care vorbea în special sufletul cumulativ, pe măsură ce înregistram transmisiile, simţeam că sunt mai mult uluită decât apropiată de el. Nu semăna deloc cu Matei şi aveam sentimentul că m-am întors la şcoală şi iau notiţe. Aceasta mă deranja, dar nu am menţionat-o niciodată. Într-o dimineaţă, el (sufletul

cumulativ) a spus:

Ştiu că îţi faci griji în privinţa sentimentelor pe care le ai faţă de mine şi care, uneori, sunt mai puţin apropiate decât înainte. Să nu-ţi faci probleme, mamă. Este vorba de un alt nivel al sentimentelor, care oferă distanţarea emoţională necesară ca tu să-mi respecţi cuvintele ca venind de la o sursă mai înaltă decât fiul tău de pe Pământ, în vârstă de 17 ani.

Am simţit o uşurare când am auzit acest lucru, dar nu am fost sur – prinsă de faptul că el îmi cunoştea starea de disconfort. Aproape imediat am învăţat că el ştie multe dintre gândurile şi sentimentele mele. Deşi m-a asigurat că am o intimitate totală în ceea ce priveşte gândurile, sentwmentele şi acţiunile mele, ori de câte ori doream – atunci când sunt deschisă telepatic, fie în timpul întâlnirilor, sau când mă gândesc foarte tare la el, nu există colţişor din mintea sau inima mea unde el să nu poată ajunge. Asta este ceea ce-i dă posibilitatea de a răspunde gândurilor şi sentimentelor mele, pe măsură ce continuă să-mi vorbească, fără ca eu să-l întrerup.

Din imaginile pe care el le construieşte pentru mine, îl pot vedea pe Matei singur sau cu sufletele care-i sunt atât de dragi – în casa lui din tărâmul spiritului. Atunci când comentariile lui mă fac să râd, îl aud şi, uneori, îl şi văd râzând cu mine. îi simt căldura îmbrăţişării, la fel de puternic cum simt îmbrăţişarea cuiva de pe Pământ. În timpul întâlnirilor noastre nu există distanţă între noi doi.

O altă surpriză minunată în ceea ce priveşte legătura mea telepatică a fost că ea nu se limitează doar la Matei. Ocazional, ni se alătură şi părinţii mei şi prietenii şi am primit mesaje de la persoane pe care nu le-am cunoscut niciodată: a rugămintea unor oameni care-i iubesc şi pe care eu le cunosc. Matei mi-a prezentat multe alte suflete. Unele locuiesc în lumea lui, altele sunt energii colective, a căror vastitate în ceea ce priveşte puterea şi distanţa faţă de Pământ îmi sunt absolut de neînţeles. La scurt timp după ce a început comuniunea noastră, Matei m-a anunţat

că urma să pregătesc, sub formă de manuscris, informaţia pe care o primeam de la el şi pe care o voi primi, curând, de la multe alte surse. Aceasta ar fi însemnat o muncă enormă, pentru care nu aveam nici timp şi nici dispoziţie, aşa că l-am ignorat complet. Mai târziu, acele surse au venit cu adevărat, exact aşa cum mi-a spus el, la invitaţia Consiliului Nirvāṇei şi s-au prezentat oficial ca venind special pentru carte. Totuşi, în ciuda acestor mesaje uluitoare, a rugăminţilor frecvente din partea lui Matei *„Ăpucă-te de carte”*, nu aveam nicio intenţie să o fac. Matei şi cu mine ne aflam într-un impas. Eu mă opuneam să fac ceea ce el îmi cerea în permanenţă, iar el evita un anumit subiect. Nu mi-a dat niciodată un răspuns clar la întrebarea de ce a murit atât de tânăr. Atunci când mi-a spus despre înţelegerea de familie, făcută înainte de naştere, el a spus că fiecare dintre noi căzuse de acord ca el să plece atunci când a plecat – dar la întrebările mele ulterioare, mi-a dat întotdeauna răspunsuri evazive în privinţa motivului pentru care noi am fost de acord. Răspunsurile lui erau variaţiuni ale *„vei afla şi vei înţelege într-o zi”*. Am încetat să-i mai cer un răspuns clar, atunci când mi-a spus că anumite aspecte ale acestei înţelegeri încă îi produc tristeţe.

Matei, vorbeşte-mi despre rai într-o dimineaţă, cam la şase luni după ce au început întâlnirile noastre, când Matei m-a îndemnat, încă o dată, să încep să lucrez la „carte”, mi-a venit ideea să-l întreb dacă era cumva responsabilitatea mea karmică să fac acest lucru. După o pauză neobişnuită, el a spus:

Dacă tu crezi că tot ceea ce există în viaţă este karmic, atunci, da, ceea ce spui tu e corect. Dar ar fi mult mai corect să gândeşti că pregătirea acestor informaţii pentru a fi cuprinse într-o carte este misiunea ta

primordială în decursul acestei vieţi. Acum poţi înţelege de ce am avut atâtea reţineri să-ţi explic motivul pentru care am părăsit Pământul, atunci când am face. i-o. Dacă eu nu aş fi plecat, dinu ţi-ai fi. putut îndeplini misiunea. Am făcut-o şi pentru evoluţia propriului meu suflet, dar, în special, pentru a uşura realizarea acestui serviciu enorm pe care-l faci. Matregi. Vezi frumuseţea Fămanâului, iar posibilitatea de a ajuta ca el să fie păstrat în felul acesta se află în mâinile tale.

Fiul meu murise pentru o carte.

M-au copleşit furia şi durerea. Era de neconceput că aş fi fost de acord să-mi sacrific fiul pentru ceva anume! Dar pentru o carte! Doar o carte! Mi s-au umplut ochii de lacrimi. Apoi, vocea a devenit atât de blândă, încât nu eram sigură că o aud cu adevărat, dar când am putut să văd din nou, am citit următoarele cuvinte – acelaşi mesaj – pe monitorul computerului:

Vreau să-ţi spun că nu e doar Matei cel care apasă pe tastatură cu toată tandreţea, ci şi cea mai blândă şi mai înaltă Lumină. EU SUNT CEL CE SUNT. Eu sunt Calea, Adevărul şi Lumina. E vorba de Dumnezeu *Tatăl al întregii creaţii de pe Pământ şi din întregul univers – cel care oferă iubire şi lumină strălucitoare, pentru ca această lucrare să se facă pe deplin, în serviciul tuturor. Aşa să fie. Amin.*

Înţelegerea făcută la nivelul sufletului, în cadrul familiei noastre, a devenit sursa mea de energie şi inspiraţie, atunci când am acceptat angajamentul pe care nu-mij amintesc să-l fi luat, într-un moment despre care nu ştiu nimic, într-o dimensiune a sufletului pe care nu o cunosc în mod conştient. Uluită şi umilită, am început lucrarea pe care am căzut de acord să o facem, Matei şi cu mine, într-o altă viaţă, într-o altă lume.

PARTEA A II-A NIRVĀṆA

PRIMA IMPRESIE

SUZANA: Matei, vorbeşte-mi despre rai.

MATEI: Viaţa este plină de înţelesuri, mamă! Oamenii de aici sunt plini de extaz şi de fervoare. Avem lucruri importante de făcut, studiem nelimitat, ne vizităm familiile de pe Pământ, există muzică extraordinară, călătorii uluitoare şi frumuseţe de nedescris. Aici se desfăşoară *mult mai multe* lucruri decât viaţa în spirit, binecuvântată, care este asociată cu raiul!

Nirvāṇa este numele potrivit pentru acest tărâm. Adesea ne referim la el ca fiind raiul şi poate că de aici a venit şi noţiunea de rai. Aici este un loc creat în special pentru oamenii care şi-au părăsit trupurile pământeşti şi se află în stadiul următor al evoluţiei lor spirituale – dar aici trăiesc şi multe suflete în tranzit. În ciuda marilor diferenţe dintre conceptul obişnuit de rai şi viaţa reală de aici, aceasta *este* „viaţa eternă" menţionată de religiile pământene.

CORPURILE ETERICE

SUZANA: Aveţi un corp de un anumit fel, sau e vorba doar de ceva efemer?

MATEI: Bineînţeles că avem un corp. mamă! Avem corpuri eterice, Jnchipuieşte-ţi corpurile de pe Pământ ca fiind făcute dintr-o ţesătură groasă de creton, iar trupurile noastre ca fiind tăcute dintr-o pânză uşoară de tifon. Fiecare materia! are forma, Greutatea şi ţesătura lui, dar tifonul este mai flexibil şi se mişcă mai uşor, deoarece este mai puţin dens decât materialul bătucit.

Putem să stăm în picioare sau să stăm jos, aşa cum puteţi şi voi, dar trupurile noastre pot să şi plutească într-o stare conştientă, ca şi în stare de odihnă – ceva asemănător cu somnul vostru. De asemenea, noi ne putem mişca cu sau fără trupurile noastre şi ne putem vedea unul pe altul, şi într-un fel şi în celălalt.

Trupurile noastre sunt. mai puţin dense decât ale voastre, deoarece ele vibrează la o frecvenţă, mai înaltă decât trupurile de pe Pământ. Ritmul nostru vibratoriu

este considerabil mai înalt decât îl poate recepţiona vederea voastră tridimensională şi acesta este motivul pentru care majoritatea oamenilor de pe Pământ nu ne pot vedea, chiar şi atunci când stăm lângă ei.

SUZANA: Atunci, cum pot fi văzute unele spirite, în timpul şedinţelor de spiritism?

MATEI: Trupurile mai dense sunt create pentru spiritele aflate în vizită, ale căror trupuri eterice uşoare nu pot fi văzute. Aceste trupuri temporare sunt create din plasma generată de către mediumul în transă şi din fragmente de energie care sunt adunate de la voluntari din tărâmul de aici.

SUZANA: Interesant. Te rog să-mi spui mai multe despre trupurile eterice.

MATEI: Ele sunt perfecte în formă şi funcţionează în concordanţă

cu evoluţia sufletului. Sufletele care au avut trupuri fizice imperfecte, din cauza deformărilor genetice sau a bolilor şi rănilor handicapante, nu mai au absolut nimic în trupurile lor eterice. Odată cu evoluţia sufletului, atât femeile cât şi bărbaţii devin mai supli şi mai înalţi decât majoritatea fiinţelor de pe Pământ, iar bebeluşii şi copilaşii noştri cresc automat sub această formă. Nici trupul nostru şi nici facultăţile noastre mentale nu obosesc, prin urmare nu avem nevoie de perioade de odihna care să ne îndepărteze de muncă sau de studii – iar când o facem, este numai pentru că avem alte interese sau vrem să ne distrăm.

Noi ne păstrăm trăsăturile care sunt cât dorim noi de apropiate de fosta noastră înfăţişare. Oamenii care simt că în timpul vieţii lor de pe Pământ au fost neatrăgători, pot să ceară să-şi refacă trăsăturile, dar asemenea schimbări nu reprezintă o opţiune deschisă. Dacă cererea este în concordanţă cu dezvoltarea spirituală, ea este aprobată – dar dacă este motivată de ego, ea le este refuzată.

Lămuriri legate de evoluţia totală întru frumuseţe – frumuseţe mentală, emoţională, fizică şi spirituală – sunt oferite sub formă de studiu regulat, care se aseamănă cu cursurile voastre de autoperfecţionare.

Atunci când vieţile de pe Pământ s-au remarcat prin realizări notabile, acest lucru apare evident în modul în care arătăm. Aurele noastre sunt mai strălucitoare şi mai distincte în anumite game de culori care identifică domeniile în care excelăm. De fapt, e vorba mai puţin de variaţii de culori şi mai mult de o diferenţă în capacitatea de a străluci – noi radiem evoluţia noastră spirituală şi de sănătate. Acest lucru poate fi comparat cu strălucirea ochilor voştri, care reflectă mulţumire, entuziasm, nevinovăţie, iubire – toate calităţile şi caracteristicile asociate cu un caracter şi comportament dumnezeiesc.

SUZANA: Matei, cum arăţi tu acum?

MATEI: Am să-ţi *arăt*, mamă… bun! Acum primeşti cu claritate imaginea pe care ţi-o trimit; prin urmare poţi să vezi că arăt exact aşa cum îţi aminteşti tu – înalt şi subţire, cu aceeaşi piele măslinie, ochi cenuşii şi păr castaniu deschis. Da, ceva mai matur, după cum gândeşti tu – dar acest lucru ar fi fost adevărat şi dacă aş fi trăit lângă tine tot timpul.

SUZANA: Arăţi extraordinar de bine! Doamne, arăţi exact cum ai fi arătat dacă te-ai fi maturizat aici.

MATEI: Mamă, aici am arătat matur mult mai repede. Procesul de

maturizare este diferit aici de cei de la voi. Aici, tinerii cresc în trup, minte şi spirit mult mai repede decât pe Pământ, până ce ajung la o maturitate în trup care ar corespunde unui pământean sănătos şi robust, având vârsta între 30 şi 35 de ani. În acest moment, ei îşi păstrează trupul şi continuă să evolueze numai în minte şi spirit.

În cazul oamenilor care sosesc la o vârstă avansată,

lucrurile stau invers. Cei în vârstă întineresc în toate privinţele în acelaşi ritm accelerat, până ajung la acea perioadă despre care am vorbit. Mă refer Ia…

SUZANA: Dar cum o să-mi recunosc părinţii, când o să ajung acolo? Ei vor arăta, mult mai tineri decât mi-i amintesc – amândoi erau scunzi şi grăsuţi.

Ivi ATEI: Îi vei recunoaşte imediat prin ataşamentul energetic, prin legăturile de iubire – nu vei putea greşi, mamă! Dacă vor. dori să apară în faţa ta aşa. cum ţi-i aminteşti, pot să o facă, dar te asigur că nu va fi necesar, deoarece îi vei recunoaşte imediat.

SUZANA: Mulţumesc şi te rog să mă ierţi că te-am întrerupt. MATEI: Întrebările tale scrise în calculator nu m-au întrerupt; le-am ştiut de îndată ce le-ai gândit, Gândurile tale sunt întreruperi ale propriului meu proces de gândire, dar îmi dau seama că sunt de neevitat. Eram pe punctul de a lămuri că nu mă refeream la evoluţia sufletului înainte sau înapoi, ci doar la trupul eteric şi la spiritul reîntinerit al noului venit. O dată aclimatizat în acest tărâm, ritmul vibratoriu al fiecăruia rămâne într-un stadiu optim, deoarece, la nivelul sufletului, nimeni nu este bolnav sau rănit sau handicapat prin boli mentale sau fizice.

Bineînţeles că aici sunt suflete de toate vârstele, întrucât sosesc în mod continuu nou veniţi, iar vârstele lor de tranziţie sunt între nou-născuţi şi peste o sută de ani. Numai cei foarte în vârstă şi cei foarte tineri pot fi recunoscuţi categoric ca nou veniţi. Probabil că cel puţin jumătate din cei care par a avea între 30 şi 35 de ani şi sunt foarte sănătoşi, sunt de mai mult timp aici. Ei pot să fie aici de numai 20 de ani şi, adesea, chiar de mai puţin. Multe suflete tranzitează în timpul acestei perioade de vârstă pământeană, aşa că, după ce primesc toate îngrijirile necesare şi se adaptează la acest tărâm, cei care au avut un trup sănătos arată, în mod normal, foarte asemănător cu persoana care erau când au părăsit Pământul. Da, dar sunt mult mai sănătoşi şi mai fericiţi!

MEDIUL ÎNCONJURĂTOR

SUZANA: Cum arată Nirvāņa?

MATEI: Este FRUMOASĂ!! marginează-ţi un cer fără nori, de un albastru care este aproape orbitor în puritatea sa cristalină. În momentele comparabile cu răsăritul şi apusul de pe Pământ se manifestă doar nişte modificări în strălucirea acestei lumini, albastre, iar în acele clipe există un abur intens auriu. Acestea sunt culorile noastre de bază, alături de un

SUZANA: Există un teren solid?

MATEI: Da, dar ca şi toate celelalte faţete ale lumii noastre, solul nu are aceeaşi compoziţie ca la voi. Crusta, pe care noi o numim vira a, este bună de mâncat, aşa cum este iarba pentru animalele voastre care pasc – şi este tot aşa de moale şi pufoasă ca un fotoliu de pluş.

Deşi peisajul nostru este diferit ca densitate de al vostru, avem zone incredibil de frumoase, asemăfiătoare celor de pe Pământ. Îmi place deosebit de mult să stau pe marginea unui lac a cărui apă este limpede ca un cristal şi reflectă copacii care se apleacă asupra ei. Aceşti copaci sunt mai înalţi decât arborii voştri de Sequoia, dar au trunchiurile mult mai delicate şi florile lor sunt trandafirii şi parfumate. Solul nisipos şi alb de pe mal seamănă cu pudra de talc.

SUZANA: Mulţumesc pentru această imagine, dragul meu. E un loc ca-n rai!

MATEI: Păi chiar este *raiul*, mamă! Lacul acesta şi oceanele noastre şi munţii şi pădurile ar putea fi considerate peisaje statice sau stabile, deoarece ele sunt întotdeauna aici. Pentru a ne face o plăcere de moment ne putem crea propriul nostru mediu ambiant, inclusiv vremea – şi le putem schimba ori de câte ori dorim. Anotimpurile se schimbă destul de asemănător cu cele de pe Pământ, deoarece suntem destul de mulţi care dorim aceste diferenţieri. În general, noi avem ceea ce ai putea numi „o zi perfectă în paradis”, deoarece aceasta doresc

majoritatea dintre noi şi.

37

Suzanne Ward

Matei, vorbeşte-mi despre rai fiind un grup de individualităţi distincte, o şi creează. De exemplu, cei care participă la un concert sau o petrecere în aer liber nu vor ca distracţia să le fie întreruptă de o furtună, aşa că nu o creează. Dar în altă parte, cineva care doreşte efecte dramatice, cu tunete şi fulgere, poate să le invoce oriunde se află şi ele se manifestă în prezenţa sa.

Fiecare poate să-şi creeze mediul ambiant pe care-l doreşte şi acesta se manifestă doar în jurul său, fără să afecteze pe oricine s-ar afla în afara acelei zone limitate.

SU. ZANA: Matei, dar asta este o chestie formidabilă, să faci orice vreme şi orice peisaj doreşti!

MATEI: Este, fără îndoială, un avantaj, dar nu e maximum a ceea ce sâoi putem să racem. Aici poate fi făcut să se manifeste *absolut orice* este imaginat clar şi dorit cu ardoare – întrucât, aici, capacităţile senzoriale şi creatoare ale sufletului se dezvoltă şi sunt folosite mult mai bine decât pe Pământ.

*

38

HRANA

SUZAN A: Hrana voastră este oarecum asemănătoare cu a noastră?

MATEI: Trupurile noastre nu au nevoie de hrană densă şi, cu cât stăm mai mult aici, cu atât avem mai puţină dorinţă de a mânca hrană solidă. Dar, întrucât mâncarea este o distracţie foarte plăcută pe Pământ, atunci când ajung aici majoritatea sufletelor îşi doresc încă ritualurile şi starea bună pe care le-o dă mâncarea aşa că noi avem numeroase feluri de mâncare delicioasă pentru ca să le facem, plăcere. Multora dintre noi ne place să mâncăm ca la un picnic.

O parte din hrana noastră seamănă cu fructele voastre şi o culegem direct din pomi sau din arbuşti. Alte

alimente, care sunt asemănătoare cu legumele voastre, sunt de obicei gătite şi condimentate. Dar niciun animal nu este folosit pentru mâncare.

Eu nu am mai mâncat de foarte multă vreme, deoarece nu mă mai atrage. Dar încă îmi plac lichidele. Avem multe genuri de băuturi delicioase şi energizante. Unele seamănă cu sucurile uşoare de fructe şi sunt efervescente, deoarece în lichid sunt amestecate scântei de lumină. Alte lichide mai dense seamănă la gust cu supele voastre de zarzavat, sau cu diferite sosuri.

Apa de aici este mai pură decât apa voastră de pe Pământ şi conţine şi ea bule de lumină. În aer există lichid, ca un fel de ceaţă, care ne înviorează şi ne hrăneşte trupurile, prin simplu! contact cu ei.

SUZAN A: Acest contact ar fi echivalent cu o îmbăiere?

MATEI: Nu. A face baie nu are nicio legătură aici cu trupuri murdare – pur şi simplu, noi „nu ne murdărim” – ci este doar o experienţă care ne înviorează şi care presupune o acţiune mentală, fără apă şi săpun. Acelaşi lucru este valabil şi pentru animalele noastre. N-ar fi grozavă treaba asta şi pentru tine, cu cei şase câini ai tăi?!

SUZANA: Pentru mine aceasta ar însemna cu adevărat raiul pe Pământ!

ORIGINEA

MATEI: Mamă, hai să fim serioşi o clipă. Da, pentru tine asta ar însemna cu adevărat „raiul pe Pământ”, deoarece asta-i ceea ce simţi tu. Ca amplasare, nu există ca atare nici „rai” şi nici „iad”. Ceea ce oamenii de pe Pământ numesc, rai şi, iad sunt, de fapt, modurile în care abordează ei situaţiile *oriunde* s-ar afla, cât şi ceea ce manifestă fiecare indiv vid ca circumstanţe ale vieţii sale.

Absolut fiecare suflet de acolo îşi creează propriul

mediu ambiant şi acesta este diferit, chiar în cazul persoanelor care trăiesc în aceleaşi condiţii. Este vorba de *percepţia* individuală care creează lumea fiecărui individ – şi oricine poate să *aleagă* modul în care doreşte să-şi perceapă toate aspectele vieţii. E tot atât de uşor să creezi minunăţiile pe care voi le atribuiţi raiului, pe cât este să creezi ororile pe care le asociaţi cu iadul – iar ambele condiţii sunt create pe loc, chiar acolo.

Ai auzit oameni care spun că cineva „îşi creează propriul său iad", sau că „raiul şi iadul se află chiar aici, pe Pământ". AŞA ESTE! Şi niciunul dintre ele, aşa cum este perceput acolo, nu există în acest tărâm al spiritului.

l

40

SUZANA: Dacă noţiunea noastră despre rai şi iad este atât de diferită de ceea ce sunt ele cu adevărat, care este scopul Nirvāṇei?

MATEI: Scopul ei iniţial a fost diferit de cel de acum – care este, în primul rând. de a sluji drept un loc unde se locuieşte şi se învaţă. În acest context, ea este casa în care sufletele stau între întrupările de pe Pământ dar ea serveşte şi altor scocuri foarte importante.

Atunci când au fost create prima dată forme de viaţă cu inteligenţă şi conştiinţă, nu a fost nevoie ca un asemenea tărâm să existe. Ştim că, în acea etapă, îmbătrânirea nu exista, aşa că moartea fizică din cauza „bătrâneţii" nu era o idee de luat în consideraţie. Nevoia pentru ca să existe un loc ca Nirvāṇa, sau altele similare, a pornit de la bătălia cosmică dintre forţele întunecate şi forţele luminii. Fiinţele de lumină şi-au dat seama că era nevoie să existe nişte raiuri sigure pentru sufletele lor rănite sau epuizate, care deveneau pradă uşoară pentru forţele întunericului şi au creat multe tărâmuri ca acesta pentru a proteja şi păstra spiritele înrudite, plăpânde, sau în recuperare.

Trebuie să menţionez că *lumină* înseamnă înţelepciune, iubire şi puterea iubirii, iar *întuneric*

înseamnă, absenţa acestora. Altfel spus, este vorbă despre laturi opuse, respectiv folosirea în sens pozitiv sau negativ a energiei – forţa de viaţă a tot ceea ce a fost creat vreodată. Cele două forţe opuse sunt în război, încă de când primele fiinţe înclinate înspre întuneric şi-au folosit liberul arbitru pentru a crea şi prolifera negativitatea în universul nostru;

SUZANA: Matei, nu sunt sigură că te-am auzit corect. Ai spus că există mai multe locuri gen Nirvāṇa şi că ele au fost create de către puteri diferite de Dumnezeu?

MATEI: După câte ştiu eu, există un singur loc numit Nirvāṇa, dar există multe raiuri cu acelaşi scop. Acesta este, în primul rând, pentru sufletele care sunt în tranziţie de pe Pământ – dar şi alte lumi îşi au târî

 murile lor pentru locuitorii neîntrupaţi. În toate cazurile, eu mă refer la tranziţia dintr-o viaţă fizică trecută *imediată*, la o viaţă în care nu există trup fizic. Multe suflete de aici provin din vremuri foarte vechi şi şi-au petrecut multe vieţi în locuri diferite de planeta Pământ, chiar şi în alte galaxii.

Mamă, viaţa umană inteligentă nu-şi are originea pe Pământ. Ea a fost introdusă aici prin reamplasarea fizică a făpturilor din alte sisteme planetare şi a programelor lor de populare, într-un moment crucial din evoluţia rasei rădăcină umane de pe Pământ. Astfel, din punct de vedere al strămoşilor noştri, CU TOŢII suntem extratereştri pe Pământ, chiar şi în timpul vieţilor noastre pe această planetă!

Cât despre crearea tuturor acestor tărâmuri cereşti, foiţele care le-au creat au fost tară discuţie *de la* Dumnezeu. Că este un dar de la Creator sau de ia Dumnezeu, liberul arbitru implică un aspect primordial de a se manifesta numai *în unire cu El*. Capacitatea creatoare a unui individ nu este *niciodată separată de cea a lui Dumnezeu*.

Sufletele nu sunt niciodată separate de Dumnezeul

Nirvāṇa şi tărâmuri similare sunt manifestări ale îngerilor şi ale descendenţilor lor, care sunt entităţi superioare pe care ei le-au co-creat, de asemenea, împreună cu Dumnezeu. Prin urmare, vezi cum astfel de locuri de plasament protejate, de recuperase, cum ar fi Nirvāṇa, au apărut din acest nivel mai jos de luare a deciziei şi de capacitate co-creatoare. SUZANA: Ce vrei să spui? Nirvāṇa este o „materializare”? MATEI: Materializare sau creaţie, dacă vrei, este atât procesul, cât şi produsul unui efort creator unit al Creatorului, sau Dumnezeu, împreună cu orice suflet care foloseşte elementele universale drept materiale de construcţie.

În cadru! procesului, mai întâi apare ideea, sau viziunea, apoi dorinţa intensă de a pune acea idee în practicăşi apoi efortul necesar pentru a face acest lucru. Procesul de materializare are ca rezultat produsul – care este o materializare.

Aşa cum acest tărâm este o materializare, tot aşa este şi Pământul. Tot aşa sunteţi şi *voii Totul* în univers – de la o galaxie până la o ghirjdă sau la un avion cu reacţie – este o materializare. Capacitatea creatoare a tuturor fiinţelor, fie că trăiesc în trup sau în spirit, îşi are originea în Creator. Prin urmare, nu există separaţie între Creator, sau Dumnezeu, şi

Matei, vorbeşte-mi despre rai orice alt” co-creator – aşa cum nu există separaţie între Dumnezeu, sau Creator, şi tot ceea ce a fost vreodată creat.

Mamă, ştiu că am tot trecut de la „Dumnezeu” la „Creator” şi înapoi, ca şi când ar fi unul şi acelaşi lucru. Ele nu sunt. Te-am derutat doar, încercând să-ţi explic lucrurile în cadrul capacităţii tale de înţelegere, iar tu cunoşti doar o singură „fiinţă supremă”, pe care o numeşti Dumnezeu. Dar puterea supremă din cosmos – fiinţa omnipotentă, omniscientă, totul, EU SUNT. sau orice alt nume l-ai da lui Dumnezeu – de fapt este Creatorul.

În momentul „big-bang-ului” – denumire dată, uneori, primei diviziuni a Creatorului – s-a creat tărâmul cel mai

înalt ai îngerilor, arhanghelii. Acolo sălăşluieşte energia Christică.

Această, diviziune nu a însemnat o diminuare a esenţei Creatorului, ci o împărţire proporţională a puterilor – chiar dacă întregul rămânea la fel. Arhanghelii nu au substanţă – ei sunt doar iubire pură, exprimată ca lumină

Eoni mai târziu, împreună cu Creatorul, arhanghelii au creat următorul nivel de îngeri – care erau, de asemenea, numai lumină şi aveau partea lor proporţională din puterile Creatorului.

În cea de-a treia etapă a creaţiei, fiinţele angelice, împreună cu Creatorul au făcut forme de viaţă potenţiale – ceea ce înseamnă că, acum, manifestările puteau fi materiale sau dezîntrupate. Ei au creat universurile – care, combinate, înseamnă cosmosul – cu toate trupurile lor celeste şi cu alţi, dumnezei care au plecat ca să conducă şi să co-creeze tot ce înseamnă viaţă în cadrul universurilor.

Unul dintre aceşti, dumnezei a devenit conducătorul universului nostru – şi multe religii de pe Pământ îl numesc Dumnezeu. Proporţional, El are toate puterile Creatorului, iar în acest univers conduce având caracteristicile atribuite Lui de drept. Şi chiar dacă ne referim la El ca la „Tatăl” şi folosim pronume la masculin, Dumnezeu înseamnă totalitatea iubirii şi luminii – care nu are gen.

SUZANA: Matei, ştiu că încerci să explici toate acestea cât poţi de simplu, dar mai e nevoie de câteva întâlniri. Înainte ca eu să pot înţelege suficient pentru a-ţi pune întrebări pertinente.

MATEI: Înţeleg, mamă. A fost o vreme când oamenii de pe Pământ ştiau tottr despre legătura dintre Dumnezeul lor şi Creator, ca şi

 despre manifestarea şi

viaţa de pe acest tărâm. Pe vremea aceea exista o trecere continuă între aici şi acolo în ambele direcţii şi o legătură telepatică constantă.

Acolo, pe Pământ, voi aţi uitat toate acestea – cunoaşterea a fost suprimată de către forţele întunecate. Ele nu pot schimba adevărul, ele pot doar să încerce să-l ascundă de voi.

Dar, tot aşa cum fizica voastră a dovedit, matematic, continuumui timp/spaţiu, în cadrul aceloraşi legi universale, se poate dovedi şi legătura noastră inseparabilă.

44

REZIDENŢI

SUZANA: Câte suflete trăiesc în Nirvāṇa.

MATEI: Între 10 şi 12 miliarde. Noi plecăm şi venim încontinuu, aşa că populaţia fluctuează Ne este greu să numărăm, mamă. De ce?

SUZANA: Pare a fi un număr foarte mare de suflete care există între vieţile de pe Pământ.

MATEI: Trebuie să clarific problema populaţiei noastre, problemă mult mai complexă decât am explicat până acum. Deşi acest tărâm este, în primul rând, pentru fiinţele. În tranziţie din vieţile de pe Pământ şi care ar putea fi numiţi rezidenţi „obişnuiţi”, mai sunt şi alţii care locuiesc aici şi o să-ţi povestesc despre toţi.

Deşi majoritatea rezidenţilor obişnuiţi se pregătesc pentru următoarea lor viaţă pe Pământ, în funcţie de stadiul de evoluţie a sufletelor lor, ceilalţi se pregătesc pentru viaţă întrupată sau dezîntrupată în altă parte, chiar în afara galaxiei noastre – sau pot alege să trăiască experienţa de a fi spirite libere. Probabil că, în medie, cei mai „vechi” stau 20 de ani, dar nu prea îmi vine să-ţi dau o cifră, deoarece durata şederii este influenţată de multe coordonate. Unele suflete sunt foarte sensibile în toate privinţele, caracteristică căpătată numai în cadrul unor vibraţii de densitate mai înaltă – şi ele nu stau foarte mult. Altele sunt atât de evoluate încât, practic, trec ca săgeata

spre următorul lor loc de evoluţie. Alţii din această categorie de evoluţie spirituală pot alege să rămână un timp aici. Ei şi-au câştigat această recompensă pentru servicii deosebite şi, după calculele noastre stau aici mult timp. Câteva dintre aceste suflete au o poziţie foarte înaltă în ierarhia noastră. Alţii dintre cei care stau mult rămân aici pentru vindecare intensivă, în urma unui şir de vieţi dificile. Ei stau într-un mediu de linişte atâta cât au nevoie pentru recuperare, înainte de a alege următorul nivel de experienţă pentru evoluţie spirituală. Toate aceste suflete constituie grupul la care m-am referit ca fiind populaţia noastră „obişnuită”.

Suzanne Word

O altă parte, destul de mare, e formată de cei în trecere. Unii sunt spirite libere, care vin şi pleacă după cum le este necesar pentru evoluţie. SUZANA: Matei, scuză-mă, te rog. Aici, spiritele libere sunt oamenii care par a trece prin viaţă plini de veselie, acţionând în afara „curentului”. E la fel şi acolo?

MATEI: Nu, mamă. Un spirit liber înseamnă doar că sufletul nu are nevoie de niciun trup, nici măcar de un trup eteric. Dar, într-un sens mai larg, această noţiune se referă la atitudinea mentală sau abordarea în spirit a comuniunii cu Dumnezeu şi realizarea, în deplină cunoştinţă de cauză, a misiunii alese înainte de naştere. Una dintre aceste condiţii, sau amândouă, constituie viaţa unui spirit liber. Este un proces de învăţare de un gen iiuent *şi* e «a tei se necesar ca oncc ăilă lecţie, diii cauza legii kar-mice a cauzei, şi efectului.

SUZANA: Înţeleg. Mulţumesc.

MATEI: Cu plăcere. Deci, alţii dintre cei care sunt în trecere sunt profesori în domenii de specialitate, sau studenţi care vin pentru a primi o educaţie deosebită – şi pleacă atunci când şi-au îndeplinit scopul. Vizitatorii vin din alte tărâmuri neîntrupate pentru a avansa în evoluţie spirituală şi rămân atâta timp cât au interesul să o facă. Mai există şi cei veniţi în vacanţă pe termen scurt, din

civilizaţii supraumane. Nirvāṇa este mult mai frumoasă decât multe alte tărâmuri neîntrupate şi, ca multe staţiuni de pe Pământ, atrage „turişti".

Mai există şi o altă categorie de rezidenţi – suflete care şi-au luat trupuri noi pe Pământ, dar care trăiesc şi aici. Mamă, treaba asta nu e deloc „ciudată" şi există motive întemeiate pentru aceste vieţi „duale". Când cineva este înclinat spre studiu, aici se poate obţine mult mai multă învăţătură decât pe Pământ. Noi avem atât resurse splendide şi, practic, nelimitate, cât şi profesori maeştri – iar întregul mediu este propice evoluţiei spirituale. Ce alt loc mai bun s-ar putea găsi pentru a câştiga iluminare spirituală şi cunoaştere cu care să-ţi îmbogăţeşti noul personaj?

SUZANA: Da. Viaţa aceasta duală îi schimbă cumva şi îi face să fie doi oameni într-unul – cum ar fi crearea de „personalităţi multiple"?

MATEI: Nu-i schimbă deloc în sensul de creare a unor „personalităţi multiple", pe niciunul dintre cele două planuri. Aceasta provine din traume pe care psihicul uman le suportă, prin faptul că permite ca experienţe intolerabile să fie puse pe seama personalităţilor pe care le dezvoltă

şi pe care el le ascunde de „personalitatea primară", care nu mai poate accepta realitatea acestor experienţe.

În cazul vieţilor „duale", sufletul reîntrupat trăieşte atât aici, cât şi ca personaj „nou" pe Pământ „numai la nivelul sufletului *cumulativ*. Sufletul cumulativ cuprinde atât personajele „noi", cât şi pe cele „vechi" – cât şi toate celelalte vieţi ale sale, întrupate şi dezîntrupate. Sufletul fiecărui asemenea personaj cu viaţă duaia este – ca orice alt suflet – o entitate unică, inviolabilă.

Această viaţă duală îl afectează cu adevărat în acest tărâm pe personajul al cărui suflet s-a rsântrupat, dar modificarea nu diferă de ceea ce se întâmplă oriunde, ou oricine care evoluează rapid înspre cunoaştere, prin studiu

– înspre înţelepciune, prin experienţă. Această evoluţie este asimilată de către sufletul cumulativ şi devine, astfel, „moştenirea” noului personaj de pe Pământ.

SUZANA: Oamenii de aici, care trăiesc o viaţă duală, ştiu acest lucru?

MATEI: Foarte rar Densitatea materiei de pe Pământ exclude mult din înţelepciunea de bază şi cunoaşterea care aici sunt ceva obişnuit. Totuşi, din cauza evoluţiei superioare a sufletului unor oameni, apropierea dintre trupul lor pământesc şi ce! eteric permite cu uşurinţă transmutarea energiei Jor din pianul fizic spre planul spiritual – şi apare o anumită conştientă a „dualităţi”.

Ştiu că acest lucru te va surprinde, dar să ştii mamă, că bunicul e unul dintre cei ci viaţă „duală”. Ei s-a întrupat acum cinci ani, ca fiu al unei familii bogate şi cu inteligenţă superioară. Bunicul a avut o minte foarte bună, dar, după cum ştii, situaţia familială! – a împiedicat să înveţe mai mult de opt clase. Ce este posibil să nu ştii e că, pe tot parcursul vieţii lui, asta a reprezentat pentru el o sursă de dezamăgire şi frustrare. Dar, aceasta a fost o parte din înţelegerea tăcută înainte de naştere, iar în noua viaţă a ales – ar trebui să spun, a ales sufletul lui cumulativ – să obţină educaţia care i-a fost refuzată în viaţa în care era tatăl tău. Condiţia noii sale familii indică faptul că băieţelul va căpăta o educaţie aleasă într-o profesie deosebită, foarte posibil drept sau medicină. Pentru a-şi pregăti mai bine noul personaj al sufletului său cumulativ, bunicul studiază aceste discipline aici. În timp ce băieţelul doarme, pentru a da un impuls în plus atât studiului, cât şi calităţilor sale înnăscute.

REUNIUNI

SUZANA: Matei, nu ştiu ce părere ai despre noua viaţă a tatălui meu. Eu ştiu că ar trebui să mă bucur pentru el, deoarece va avea toate avantajele pe care nu le-

a avut înainte, dar când o să-l văd din nou? Mi-ai spus că îl voi recunoaşte când voi sosi acolo, dar e sigur că nu poate să stea acolo ia nesfârşit, întrucât are o nouă viaţă pe Pământ. Cum pot *exista* reuniuni de familie, când primul care moare se reîntrupează deja, înainte ca ceilalţi să ajungă acolo?

MATEI: Mamă, e vorba de reuniuni ale *sufletelor*. Sufletul care s-a întrupat pe Pământ nu este legat prin aceleaşi limitări de densitate tridimensională, cum sunt trupul fizic şi spiritul – aşa că este liber să călătorească oriunde doreşte, în timpul somnului sau a stărilor de meditaţie profundă ale persoanei. Atunci când există o apropiere între suflete, legăturile create prin energia iubirilor îi alertează pe ceilalţi – inclusiv pe toţi cei care s-au întrupat din nou – anunţându-i despre iminenta tranziţie a unuia dintre ei. Acesta este motivul pentru care ei se află unde trebuie, pentru a-l saluta. Adesea, unul sau doi dintre ei pot fi văzuţi de către persoana respectivă înainte de moartea ei fizică, iar ea poate să înţeleagă într-un mod binecuvântat că, foarte curând, va merge alături de ei.

Cât despre reuniunile ulterioare, întotdeauna este posibil ca ei să se întâlnească în acest tărâm – iar majoritatea vizitelor au cu adevărat loc aici. Totuşi, sufletele se pot întâlni oriunde în univers, acolo unde frecvenţa energiei lor le permite să meargă. Sufletul care s-a reîntrupat are o libertate totală de a călători, iar legătura energetică a acelui suflet cu oricine altcineva, de oriunde ar fi, va îngădui ca toate celelalte părţi să se reunească oriunde doresc, în măsura în care energiile lor le permit acest lucru.

Mamă, îţi dau un exemplu perfect de cât de uşor se pot petrece aceste vizite ale sufletelor care se iubesc în diferite vieţi – iar el te va surprinde cu siguranţă: tu ai vizitat acest tărâm de multe ori, în timpul stării

tale de somn. Rareori îţi aminteşti în mod conştient că ai fost aici cu mine, sau că amândoi l-am vizitat pe

bunicul şi, de curând, şi pe bunica. Uneori atribui viselor faptul că-ţi aminteşti cu adevărat – lucru foarte obişnuit pentru toţi oamenii de pe Pământ. Uneori te gândeşti ia noi şi nu-ţi dai seama că este vorba despre o amintire reală a unei vizite recente reale la noi şi că ea ţi-a declanşat acel gând. Acest lucru este ceva obişnuit pentru oamenii de acolo.

SUZANA: O, cât de mult mi-aş dori să-mi pot aminti vizitele! Cea care pleacă este doar partea mea subconştientă?

MATEI: Nu, mamă. Cel care vine este *sufletul tău*, suma tuturor vieţilor tale, a tuturor experienţelor, a întregii memorii celulare. Acel TU care vine în această întrupare este acest suflet total iluminat. Vizitele sale nu sunt diferite de cele ale sufletelor întrupate, care se adună aici pentru a saluta o persoană iubită care face tranziţia.

Când eşti aici, noi comunicăm fără niciun fel de bariere. Tu chiar ai şi făcut un comentariu în această privinţă, dar nu-ţi aminteşti nimic aşa cum nu-ţi aminteşti şi restul lucrurilor care sunt ascunse conştientei tale. Această uitare este valabilă pentru aproape toţi cei de acolo, dar unii care sunt mai avansaţi în iluminare spirituală îşi pot aminti, într-o anumită măsură, vizitele făcute aici.

SUZANA: Ai dreptate, vestea despre vizitele mele este o surpriză – a doua mare surpriză pentru mine astăzi. Îţi mulţumesc pentru amândouă, dragul meu! Acum mă simt mult mai bine în privinţa tatălui meu.

MATEI: Ştiu, şi-mi cer scuze mamă, ţi-am simţit suferinţa, de îndată ce ai simţit-o şi tu şi ar fi trebuit să-ţi spun imediat. Îţi mulţumesc că mi-ai dat ocazia să devin conştient că trebuie să fiu mai sensibil.

SUZANA: Îmi pare bine, mai ales că sunt rare situaţiile în care pot să te ajut cu ceva, Matei!

MATEI: Din contră! Noi ne extindem conştienta în permanenţă, cu ajutorul contactelor noastre cu cei de pe Pământ.

SUZANA: N-aş fi crezut niciodată aşa ceva. Întorcându-ne la reuniunile de familie; ce se întâmplă dacă un cuplu n-a avut o căsătorie fericită aici şi nu doreşte cu adevărat să fie împreună acolo. Există vreo posibilitatea de a le satisface amândurora dorinţa?

MATEI: Membrii aceleaşi familii nu se reunesc în mod automat. Când există o reuniune, ea nu poate fi decât una plină de bucurie.

Oamenii care nu au avut niciodată disensiuni majore, sau conflicte de familie, se pot întâlni cu multă iubire, în orice mod aleg să o facă. Nu există restricţii pentru ca familiile să fie împreună şi să interacţioneze în cadrul energiei înalte ale trăsăturilor şi intenţiilor pozitive.

Dar să ştii, mamă, că, atunci când vei veni pe acest tărâm, tu nu vei fi numai şinele care eşti în acest moment, ci vei fi un compus al tuturor vieţilor tale. Vei recunoaşte oameni care au fost importanţi pentru tine în alte vieţi, nu numai în aceasta şi îi vei iubi şi îi vei admira şi pe ei. Bineînţeles că acest lucru este valabil pentru toate sufletele – ceea ce reprezintă un motiv pentru care unităţile de familie nu trebuie să rămână aşa cum erau în timpul vieţii lor de pe Pământ. Angajamentele maritale de pe Pământ nu au putere pe acest tărâm. Numai iubirea poate lega două suflete aici. Atunci când energia de iubire a unui suflet este mai puternică, faţă de un alt suflet, decât faţă de fostul partener de viaţă, preponderentă este reunirea dintre cele două energii mai puternice.

Aici nimic nu poate împiedica legăturile de unire dorite. Pur şi simplu, nimeni nu are nicio obiecţie în privinţa celor care sunt în jurul lui. Cei care s-ar putea să obiecteze, ar face-o pe baza unor trăsături negative – iar acea înregistrare de energie i-ar plasa automat într-o altă parte a acestui tărâm. Dat fiind faptul că au înţeles că sarcina fiecărui suflet este de a evolua pentru a depăşi

trăsăturile negative, toate sufletele acceptă în mod voluntar plasamentul cel mai potrivit. Iar în această parte a tărâmului nostru nu există loc pentru sentimente şi acţiuni negative pe care oamenii le trăiesc unul faţă de celălalt pe Pământ – fie că sunt membrii aceleaşi familii, fie că nu.

SUZANA: Prin urmare există compartimente sau categorii în viaţa de acolo, care sunt diferite de la o persoană la alta?

MATEI: Nirvāṇa este un tărâm cu multe nivele, cu zone de lumină într-o extremă şi de întuneric în cealaltă. Nivelul pe care trăiesc eu este de lumină înaltă şi tot ceea ce ţi-am descris ca fiind bunătate şi frumuseţe şi evoluţie caracterizează ceea ce oferă acest nivel rezidenţilor lui. Oamenii cu înclinaţii spre frică, răzbunare, ură, cruzime, lăcomie şi alte emoţii intens negative nu pot trăi în această parte, deoarece densitatea lor şi frecvenţa joasă nu pot pătrunde prin această lumină. Prin legile universului, ei nu pot intra şi nici supravieţui aici. *Iar aceasta se face la alegerea lori* Ne întoarcem la liberul arbitru. Toate sufletele de acolo au liberul arbitru de a trăi în concordanţă cu propria lor conştiinţă, sau cu lipsa de conştiinţă. Trimiterea lor în diferite nivele energetice separate ale acestei lumi se bazează, în totalitate, pe alegerile pe care le-au făcut prin liberul lor arbitru, în timpul vieţilor lor fizice.

SUZANA: Da. Înţeleg. Dar ce se întâmplă atunci când cineva cu încărcătură negativă a fost totuşi iubit pe Pământ de cineva din partea de lume în care te afli tu?

MATEI: Va exista o separare liber consimţită a acestor individualităţi aflate pe nivele de energie incompatibile. De exemplu, e posibil ca două individualităţi să fi ţinut foarte mult una la alta în timpul întrupărilor ca fraţi, dar unul a rămas în cadrul activităţilor negative, iar celălalt nu. Cei doi se pot întâlni şi se pot simţi bine împreună, făcând orice activitate pe nivelul de densitate şi pe frecvenţa permisă. Armonia şi echilibrul sunt cheile

către registrele energetice şi ei se pot întâlni întotdeauna pe acea bază de compatibilitate. Ei nu se pot întâlni în domeniile înclinaţiilor lor diferite din timpul vieţii pe Pământ. Fiecare merge pe drumul său, pentru a face următorul pas în cadrul învăţăturii necesare. Dacă fratele cu înclinaţie negativă evoluează suficient spiritual pentru a trăi tot timpul pe acelaşi nivel al tărâmului ca şi fratele său, atunci cei doi pot fi împreună oricând doresc.

SUZANA: Înţeleg. Dacă o femeie s-a recăsătorit după moartea soţului ei şi i-a iubit pe ambii bărbaţi, cum se desfăşoară lucrurile când toţi trei se regăsesc acolo?

MATEI: Există o gamă largă de posibilităţi satisfăcătoare. Atunci când sunt sentimente de iluminare, respect şi iubire între cei trei, ei pot alege să locuiască împreună. Nu va apărea niciun sentiment negativ dacă, mai târziu, unul dintre ei alege să fie în compania altui suflet potrivit cu evoluţia lui sufletească. Fiecare va întâlni şi suflete iubite din alte vieţi, iar femeia şi cei doi bărbaţi pot alege de unul singur sau toţi împreună să trăiască în cadrul unui grup de suflete reunite. Sau, păstrând o şi mai mare afecţiune unul pentru celălalt, e posibil ca ei să prefere să trăiască separat şi să se întâlnească spre bucuria reciprocă a altor suflete, sau ca să facă împreună unele activităţi, inclusiv cele educative.

Relaţii pline de iubire şi de respect există fără niciun fel de complicaţii, în formula cea mai satisfăcătoare pentru suflete şi benefică pentru evoluţia lor spirituală.

5!

Suzanne Ward

Matei, vorbeşte-mi despre rai

RELAŢII

SUZANA: Există printre tineri situaţii în care se întâlnesc şi au sentimente romantice care pot duce la un parteneriat în exclusivitate?

MATEI: Nu există nimic asemănător cu întâlnirile romantice sau iubirile adolescenţilor. Sufletele care vin aici ca bebeluşi sau copii mici pot creşte până ce devin adulţi

tineri care să fie atraşi numai de o anumită persoană, dar sentimentele şi relaţiile lor sunt cu totul diferite de cele ale unui cuplu tânăr de pe Pământ Acolo, poveştile de dragoste implică dorinţă sexuală, care nu mai face parte din atncţia pe care noi o simţim faţă de cineva. Trupurile noastre nu sunt construite pentru aceleaşi funcţii sexuale ca ale voastre, deoarece aici nu există reproducere – prin urmare nu există nici activitate sexuală.

Dar sunt multe asocieri între două părţi, specifice şi sacre.

Pe lângă acele suflete care ajung la maturitate aici şi devin parteneri, adulţii care sosesc se recunosc adesea din întrupările anterioare şi aleg să-şi petreacă timpul împreună. Nu e vorba de o căsătorie, aşa cum o cunoşti tu, cu ceremonii grandioase şi documente legale. Unirile se fac întotdeauna pe baza înţelegerii faptului că, atunci când un partener hotărăşte ce să facă în privinţa următoarei vieţi întrupate, celălalt nu se amestecă. Noi ştim că scopul tuturor experienţelor alese este evoluţia sufletului. Doi oameni sunt atraşi de la bun început la nivelul sufletului şi aceeaşi legătură energetică va continua şi în vieţile lor ulterioare.

Aceasta permite unor asemenea relaţii să fie foarte reuşite şi să nu existe tristeţe, în cazul unei eventuale separări pentru căutarea unor experienţe noi.

Nimic din ceea ce este aici nu îndepărtează fericirea resimţită de orice cuplu care alege să fie împreună în exclusivitate. Ei au libertate totală în cadrul legilor universului.

Există o angajare în energia iubirilor, care este respectată de către toţi ca pe o încredere sacră – aşa că, în acest sens, ai putea spune că este

52

O căsătorie mai deplină decât cea de pe Pământ, unde statutul marital este adesea păstrat numai printr-o formalitate legală.

SUZANA: Ce părere aveţi voi acolo despre divorţul

de a; ci? MATEI; Divorţul oficial în cadrul unui cuplu de pe Pământ este doar o problemă de acceptare sau de respingere. Dizolvarea oricărui parteneriat de pe Pământ este recunoscută aici numai în termenii îndeplinirii sau neîndeplinirii, din partea indivizilor, a prevederilor înţelegerilor dinainte de naştere. Aceste înţelegeri iau în consideraţie faptul că cei doi parteneri s-ar putea să dorească să se separe, sau chiar să aibă nevoie de aceasta pentru a realiza experienţele alese de către sufletele lor.

SUZANA: Partenerii homosexuali de aici îşi pot continua legătura în Nirvāṇa, dacă doresc să o facă?

MATEI: Da, mamă. Homosexualitatea nu este înţeleasă pe Pământ, iar acesta este un context bun în care să o explic. Homosexualitatea este un stadiu de evoluţie a spiritului, mai mult decât un aspect al fiinţei fizice şi nu este nici de condamnat şi nici de lăudat, mai mult decât orice alt stadiu de dezvoltare, fizic sau spiritual.

Aminteşte-ţi că, aici, noi avem de-a face cu suflete *cumulative* şi nu cu personaje singure. În cadrul fiecărui suflet cumulativ există, probabil, mii de vieţi de experienţe ca bărbat, femeie şi fiinţă androgină – atât în trupuri încarnate cât şi dezîncarnate. Totuşi, cea care afectează ce! mai empatic începutul stării de evoluţie de aici este viaţa trecută *imediată*. Dacă în acea viaţă a existat o orientare homosexuală, persoana va intra aici în acelaşi mod. Întrucât trupurile noastre nu sunt construite pentru activitate sexuală, sufletul care soseşte este însoţit numai de aspectul mental al acestei înclinaţii.

Viaţa trecută imediată de pe Pământ mai are şi un alt impact asupra acestei probleme. Oamenii care neagă cel mai vehement homosexualitatea sunt cei al căror suflet a trăit, în viaţa trecută imediată, experienţa unui personaj cu această orientare.

SUZANA: Matei, treaba asta nu are niciun sens pentru mine. Mă gândesc că înţelegerea şi acceptarea ar fi atitudini mult mai potrivite.

MATEI: Aceasta este o situaţie psihică complexă şi

confuză, mamă. Energia personajelor este încă afectată de experienţele din viaţa trecută imediată. În situaţiile extreme, homosexualii au fost torturaţi fizic şi chiar omorâţi şi, în cazurile cele mai blânde, ei au fost anatemizaţi – ade

sea chiar şi de către propriile lor familii, într-o asemenea măsură încât psihicul lor a fost grav afectat. Poate că au trăit durerea respingerii, sau ruşinea, sau sentimente de vinovăţie. Oricare le-ar fi fost experienţa, energia lor nu s-a vindecat suficient, pentru ca ei să vadă cu ochi buni acelaşi gen de situaţii traumatizante pe care le-au trăi ei înşişi. Mai degrabă, ei consideră că acestea sunt ocazii pentru a se răzbuna.

Ciclul experienţelor se derulează atât de repede, încât durerea amintirilor trăite cel mai recent, dar ascunse conştientei, este resimţită de către ei mult prea tare pentru ca vindecarea să apară în vieţile ulterioare. Durerea încă existentă în memoria înăbuşită a acelor suflete, care în această viaţă aleg să fie heterosexuali, îi face să aibă atitudini extrem de antagonice faţă de homosexuali. Acele sentimente uureroase nu vor ieşi la suprafaţă, sub forma unor amintiri ale experienţelor din vieţile în care au fost homosexuali, *ci în atitudini care să înăbuşe aceste amintiri*.

Acesta este principiul universal „Ceea ce se aseamănă, se adună”. Când sentimentele care rezultă în urma unor tratamente dure sau nedrepte trăite în orice situaţie sunt recente şi intense, sufletul atrage sentimente similare. Amintirile înăbuşite pe subconştient cunosc sursa şi o atrag – atrăgând astfel „ceea ce se aseamănă”. Totuşi, psihicul din viaţa în curs de desfăşurare nu poate şti în mod conştient că se atrag sentimente *împărtăşite*, iar senzaţiile dureroase ale amintirilor înăbuşite devin dominante.

Depăşind acest punct din labirintul psihic, apare procesul de recapitulare a amprentelor vieţii, de identificare a lecţiilor karmice ce mai sunt încă de învăţat, de a alege următoarea viaţă şi de a progresa în conştientă spirituală.

SUZANA: Oamenii care au fost homosexuali în viaţa trecută imediată trec întotdeauna prin ce ai descris tu mai sus, ceea ce ar părea doar să perpetueze o situaţie – sau există oare un moment de echilibrare, în care toţi ne vom accepta unul pe altul aşa cum suntem?

MATEI: „Echilibrarea" este, fără îndoială, parte din planul divin, deoarece sentimentele de ură şi de duşmănie şi actele de cruzime emoţională şi fizică sunt impedimente pentru evoluţia spirituală.

Totuşi, chiar dacă se accelerează transmisia de lumină care se revarsă asupra planetei voastre pentru a risipi negativitatea ce se găseşte în abundenţă în omenire, te rog să nu te aştepţi ca această schimbare să se producă pe deplin în timpul generaţiei următoare.

SUZANA: Oare homosexualitatea este mai des întâlită acum pe Pământ, decât înainte?

MATEI: Nu, dar acum sunt mai mulţi oameni decât erau înainte, aşa că acelaşi procentaj înseamnă un număr mai mare de indivizi. Pe tot parcursul istoriei voastre consemnate, maeştri foarte respectaţi şi binecunoscuţi, dintr-un domeniu sau altul, au fost homosexuali – şi mulţi au produs lucrări strălucitoare şi inspirate, tocmai din cauza chinurilor mentale pe care le sufereau datorită acestui aspect al firii lor. S-ar putea spune că fără acest element din personajul lor, e posibil ca ei să nu fi ajuns să creeze ceva atât de măreţ şi de splendid.

cu//un/A.: De ce este homosexualitatea o experienţă necesară?

MATEI: Cum poate fi învăţat mai bine echilibrul dintre cele două extreme ale energiei sexuale masculine şi feminine, dacă nu integrându-le pe amândouă? Idealul este androginul, care nu are absolut nimic de-a face cu natura

umană sexuată, ci, mai degrabă, cu cele două aspecte opuse ale atributelor energiei sexuale umane. Sufletele androgine sunt mult mai avansate spiritual, datorită echilibrului de energie sexuală masculină şi feminină pe care l-au atins.

Tot aşa cum energia masculină nu este numai domeniul bărbaţilor, energia feminină nu este dată numai fiinţelor umane feminine. Energia masculină este aspră, adesea productivă prin metode necruţătoare, având întotdeauna nevoie să-şi impună punctul de vedere, sau să obţină victoria într-o activitate. Energia feminină este blândă, dar la bază are o forţă mult mai mare şi mai liniştită. Interconectarea lor, care este nivelul suprem în realizarea conştientă, este energia feminină.

Într-o relaţie în care un partener are numai trăsături de energie masculină, iar celălalt numai trăsături de energie feminină, partenerul cu energie feminină nu poate suporta toată viaţa acest dezechilibru, iar viaţa nu-i va fi lungă. Din câte exiu eu despre asemenea relaţii, cei care au rămas în acest dezechilibru au sfârşit printr-o tranziţie timpurie a sufletului cu energie feminină.

Adesea, supravieţuitorul nu are niciun indiciu despre implicarea lui în moartea partenerului. Voi spuneţi „Persoana aceea – sau, tu – mă omoară cu zile”. La fel ca multe alte expresii obişnuite pe care le folosiţi, aceasta ar putea fi o afirmaţie exactă, dar puţini sunt cei care înţeleg ade

 vărul inclus în cuvintele lor. Niciunul dintre cei doi parteneri dintr-o astfel de relaţie nu este acuzat, întrucât, în multe cazuri, nu este altceva decât îndeplinirea karmei, potrivit cu înţelegerile dinainte de naştere. Dizolvarea acestor parteneriate prin divorţ poate să fie tot în concordanţă cu lecţiile alese prin această înţelegere.

Este de dorit să se obţină un echilibru în cadrul vieţii.

Totuşi, întrucât energia sexuală este unul dintre cele mai importante aspecte ale spiritului uman, este de dorit, probabil, un echilibrul între energiile masculine şi feminine. În tărâmul de aici există un amestec de energii masculine şi feminine, atunci când e vorba de tendinţe, sensibilităţi şi susceptibilităţi. Mai demult exista pe Pământ această stare ideală de realitate echilibrată, dar a fost distrusă.

Comportamente care provin din pervertiri ale fluxului energiei sexuale au proliferat, într-o măsură greu de imaginat, negativitatea pe Pământ. Energia sexuală nu este în niciun caz redusă la ceea ce voi numiţi, în mod obişnuit, „a dori sex” sau „a face sex”. Chiar dacă trece dincolo de intenţia originară pentru care a fost creată atracţia sexuală şi anume, procreaţia, o relaţie sexuală care dă satisfacţii aduce armonie în vieţile celor doi parteneri îndrăgostiţi – şi eu NU vorbesc în niciun caz împotriva unei uniri sexuale benefice şi plăcută ambelor părţi. Mai mult de-căi: atât, energia sexuală poate fi transmutată în alte forme productive – şi mulţi dintre cei care şi-au pierdut un partener iubit, sau care nu l-au avut niciodată, fac acest lucru. Eu nu mă refer la folosirea pozitivă a acestei energii, ci numai la negativitatea violentă creată prin pervertirea întregului flux de energie sexuală.

Aceasta a fost cauza care a stat la baza a tot ceea ce voi gândiţi ca fiind caracteristici rele ale naturii umane. Nu există crimă privită prin standardele voastre civile, religioase sau filosofice, care să nu fi fost comisă având la bază pervertirea energiei sexuale. De exemplu, adorarea Satanei, care implică tortură şi sacrifici de vieţi umane şi animale, cât şi activităţi sexuale brutale, predomină la un nivel de necrezut, dar care este absolut real. Ea este învelită în deghizarea unei „religii”, iar oficialităţile voastre o recunosc ca atare! Voi nu legaţi nici aceste practici ne-dumnezeieşti şi nici statutul lor religios de folosirea pervertită a energiei sexuale, care este în

realitate.

N-ar trebui să vă surprindă că, adesea, crima este energie sexuală

Matei, vorbeşte-mi despre rai deviată grosier – iar violul şi incestul sunt alte exemple concludente. Întâlnirile sexuale promiscui sau obsesiile, fie în a face prea mult sex, fie în a vă reţine cu rigiditate de la îndemnurile naturale, sunt aspecte minore dar totuşi distructive pentru spirit.

În spatele tuturor acestor comportamente provenite din energie sexuală pervertită se află forţele întunecate. Nu e ceva neobişnuit ca cele mai corupte activităţi să ducă la energie densă de cel mai jos nivel – şi niciun alt aspect al naturii umane nu a fost atât de important în a înstrăina pe cineva de Dumnezeu.

La nivelul sufletului, există inseparabilitate – dar în viaţa fizică, cu cât energia sexuală este mai coruptă şi deviată, cu atât mai mult oamenii care se angajează în asemenea activităţi se depărtează de Dumnezeu. Din nefericire pentru voi şi pentru Pământ, aceste alegeri făcute-pe bază de liber arbitru sunt violente pentru civilizaţia voastră şi foarte departe de misiunile alese în majoritatea înţelegerilor făcute de suflete înainte de naştere.

Mamă, oricum ar fi privită de către mulţi oameni de pe Pământ, o relaţie homosexuală plină de iubire NU este o pervertire a energiei sexuale – iar aceasta ne aduce înapoi la problema unirilor homosexuale din acest tărâm. Întrucât nu există aici nicio condamnare în privinţa fostelor orientări sexuale ale cuiva, e clar că nu e nicio judecată în ceea ce priveşte ce suflete sunt atrase unul de celălalt ca partener.

Trăirea unor experienţe pe fiecare nivel de aici este menită să ducă laevoluţia spirituală a sufletelor, iar aceasta include orice gen de asociere. Fie ea de natură heterosexuală sau homosexuală, legătura tuturor cuplurilor prin energie la nivelul sufletului este complet respectată.

DRAGOSTE DIVINĂ; COPII

SUZANA: Matei, există acolo o persoană pe care să o iubeşti în mod deosebit?

MATEI: Da, mamă, există o persoană care reprezintă pentru mine ceva cu totul special. Nu ţi-am spus până acum, deoarece nu ştiu cum să-ţi explic cât de special este un suflet, numit Ithaca, nu numai pentru mine, ci pentru toţi cei care o cunosc. Poate că modul cel mai potrivit pentru a-ţi descrie delicateţea efectului pe care ea îl are asupra mea şi a altora este prin a-ţi cere să-ţi aminteşti primul moment în care m-ai ţinut în braţe. Îţi aminteşti puritatea perfectă a sentimentelor pe care le-ai avut faţă de mine, senzaţia că îţi aparţin dar nu sunt posesiunea ta, sau faptul că nu doreai să mă controlezi în niciun fel, nici măcar ca pe copilul tău nou născut?

SUZANA: Matei, dragul meu, n-aş putea uita niciodată acel sentiment unic. Dar de unde ştii tu că l-am avut?

MATEI: Este înscris în amprenta vieţii tale ca un eveniment deosebit de plin de lumină. Gândeşte-te la sentimentele tale de atunci, mamă, şi vei înţelege unimea pe care mulţi dintre noi o simţim cu Ithaca. Ea este entitatea noastră de suprasuflet, iar ataşamentele noastre se află pe un plan atât de rarefiat, încât ar trebui să existe un nivel diferit de cuvinte pentru a descrie această senzaţie sublimă de dragoste. Acest cuvânt „dragoste” a fost atât de prost folosit pe Pământ, încât e trist cum s-a îndepărtat de sensul lui adevărat – dar voi nu aveţi un alt cuvânt care să fie mai potrivit sau mai cuprinzător.

Ithaca reprezintă o culme în atingerea frumuseţii spirituale, care-i inspiră pe toţi cei care o cunosc. Ea nu este prietena mea sau iubita mea – ea este marea mea iubire în toată puritatea admiraţiei şi dragostei

necondiţionate. Nu mă aştept la o relaţie cu un statut de unire deplină, dar există o tandreţe specială între ea şi mine, pe care o preţuim amândoi.

Senzaţia de iubire de aici şi cea de pe Pământ sunt extrem de dife

58

rite. Nu există acele suişuri şi coborâşuri, reprezentate de „a te îndrăgosti” sau de „a fi respins” – şi nimic din atracţia sexuală existentă în cuplurile de pe Pământ. Ceea ce trăim noi ca experienţă – şi care, ar putea fi comparată cu unirea voastră sexuală plină de iubire – este o legătură spirituală şi eterică, cu fuziune totală de energii şi cunoaştere de sine împărtăşită. Aceasta nu apare niciodată în modul promiscuu şi întâmplător, care este atât de obişnuit pe Pământ. Legăturile noastre sunt experienţe sacre, ce conferă o evoluţie spirituală unică pentru acest tărâm.

Mecanismele senzoriale ale pământenilor din cel de-al treilea nivel de densitate nu sunt câtuşi de puţin capabile să simtă această senzaţie, sau să o înţeleagă. Un grup uriaş de suflete – mii de suflete – poate trăi experienţa aceleiaşi intensităţi a legăturii. Aceasta, ar putea fi comparată cu serviciile voastre de vindecare, la care iau parte mulţi oameni şi-şi oferă energiile lor. Nivelul de legătură energetică este acelaşi pentru un cuplu tânăr, a cărui dragoste este pură şi concentrată. Dat fiind faptul că acelaşi sentiment poate fi împărtăşit de două persoane sau de două mii, poţi înţelege diferenţa majoră dintre dragostea de pe acest tărâm şi dragostea de pe Pământ?

SUZANA: Ai dreptate, Matei, nu sunt capabilă să înţeleg acest gen de iubire. Te rog, povesteşte-mi mai mult despre Ithaca”.

MATEI: Ea este un spirit liber pe acest tărâm, care are un corp eteric – aşa că nu se pune problema decât de apropierea ei de Dumnezeu şi de conştientizarea totală a misiunii pe care a ales-o sufletul ei. Ea este necesară tuturor şi e respectată peste tot aici, pentru învăţătura pe

care o dă şi pentru faptul că vindecă minţile care au fost groaznic de confuze înainte de tranziţia sufletului. Energia ei este blândă, aproape muzicală, iar acest tip de energie vindecătoare este cea mai eficientă pentru acele spirite dezechilibrate. Ithaca era o adolescentă când a sosit aici din ultima ei întrupare pe Pământ, în timpul domniei incaşilor în Perú. Ea a murit ca o fecioară sacrificată şi, de atunci încoace, nu a mai vrut să se întoarcă în viaţa fizică. Ea a evoluat într-un ritm mult mai accelerat decât mulţi ceilalţi, care au ales să fie spirite libere.

SUZANA: E Ithaca cea pe care o văd acum?

MATEI: Da, iar faptul că o vezi îmbrăcată în rochie orientală de ceremonie este corect, deşi eşti neîncrezătoare, din cauză că ţi-o imaginai altfel. Dar ea este într-adevăr aşa cum o vezi – un trup frumos, cu păr

negru pieptănat cu grijă pe lângă cap şi cu ochii uşor migdalaţi. Ea nu a venit aici cu aceste trăsături şi cu această formă, ea le-a ales şi, datorită serviciilor ei preţioase, i s-a acordat această evoluţie mângâietoare, cât şi aspectul ei actual.

SUZAN A: Este minunată! Chiar pot să-i simt energia înălţătoare! Sunt atât de fericită că ea face parte din viaţa ta, Matei!

MATEI: Şi eu sunt la fel, dar, mamă, te rog să-ţi aminteşti ceea ce ţi-am spus despre cât de importantă este ea pentru foarte, foarte mulţi alţii din acest tărâm – care simt şi ei o mare iubire pentru ea. Fiinţe ca Itha-ca sunt parte din măreţia extraordinară pe care o oferă acest tărâm.

SUZAN A: Înţeleg, dragul meu. Dar de ce a dispărut imaginea ei?

MATEI: Deoarece concentrarea, la asupra ei s-a micşorat şi a permis o modificare de energie.

SUZAN A: Poate, deoarece tocmai m-am gândit la altceva – care, într-un anumit fel, are o legătură. Cu cine

locuiesc acolo copilaşii?

MATEI: Atunci când bebeluşii şi copiii mici vin aici înaintea părinţilor lor, ei sunt îngrijiţi de mame şi taţi înlocuitori, cât şi de suflete androgine cu aptitudini speciale pentru îngrijit copii. Ei locuiesc împreună cu copiii în case spaţioase, vesele şi armonioase şi le oferă dragoste şi o îngrijire atât de uriaşă, cum rareori poţi vedea pe Pământ.

Copiii noştri sunt înconjuraţi permanent, cu dragoste şi supraveghere şi au timp dejoacă şi învăţătură. Nu există dispute în privinţa îngrijirii şi instrucţiei lor, întrucât acestea se fac prin îndrumările primite de la Consiliu, iar îngrijitorii acceptă şi recunosc înţelepciunea acestor îndrumări. La fel ca şi adulţii, toţi copiii de aici au trupul şi sănătatea perfecte.

SUZANA: Copiii pot fi adoptaţi, dacă părinţii lor pământeşti nu sunt acolo?

MATEI: Da, după ce sunt destul de mari ca să-şi aleagă singuri o familie. Nu e nevoie aici de doi părinţi care să-i dea unui copil o imagine bine echilibrată a rolului bărbatului şi femeii, cât şi o siguranţă familială totală – aşa că există şi părinţi singuri. Dacă se consideră că e prudent pentru dezvoltarea copilului, el sau ea petrec cât de mult timp doresc cu părintele sau părinţii adoptivi potenţiali.

Tuturor copiilor li se acordă cel mai mare respect şi grijă cu pu –, ţintă şi există o viaţă de familie, care este atât de importantă pentru evoluţia sufletelor de aici. Chiar dacă nu se naşte niciun copil pe acest tă

râm, dragostea familială este aici una dintre manifestările cele mai strălucitoare şi mai sacre de iubire în acţiune, nu numai ca sentiment.

Mama, ştiu ce întrebări îţi umblă prin minte. Da, mie încă îmi plac foarte mult copiii mici şi, da, există un copil care este deosebit de important pentru mine. Acum vezi o fetiţă zâmbitoare, cu părul negru, buclat şi cu ochii mari regn. Ea este Esmeralda. A venit aici cam cu un an în

urmă, când avea numai 18 luni. A crescut în statură cam ca un copil de patru ani de pe Pământ şi în inteligenţă cam ca unul de şase.

SUZANA: E frumoasă! Matei, mulţumesc că m-ai lăsat să te văd împreună cu Esmeralda.

MATEI: Cu plăcere, mamă, din partea amândurora. Esmeralda vine dintr-o familie mexicană şi a lăsat multe inimi zdrobite, atunci când a luat hotărârea de a pleca, după ce o boală gravă a făcut-o să fie surdă şi oarbă. Acesta a fost un caz de destin neplanificat. – adică, nu făcea parte din înţelegerea dinainte de naştere. La nivelul sufletului, ea a hotărât să nu îndure dificultăţile pe care le-ar fi întâmpinat dacă ar fi rămas şi să nu impună asemenea greutăţi asupra familiei ei sărace.

Aşa că, iat-o pe Esmeralda aici – şi ea reprezintă o mare bucurie pentru mulţi dintre noi. Eu o iubesc în mod special. În termeni pământeşti, eu sunt naşul ei. Nu o consider ca fiind a mea, dar prin afecţiune şi loialitate s-ar pu: ea spune că aparţinem unul altuia în iubire. Îşi petrece mult timp cu mine, dar are nevoie de mai multă atenţie personală decât îi pot da eu, aşa că-i mai bine pentru ea să trăiască cu alţi copii în acea atmosferă plină de grijă pe care ţi-am descris-o.

Ithaca şi cu mine o luăm adesea în parc la lacul nostru preferat şi toţi trei ne bucuram de aceste excursii. Facem picnicuri, înotăm şi jucăm jocuri de copii. Dacă sunt şi alte persoane pe acolo şi noi le dorim compania, ne alăturăm lor dacă ne invită, sau invers. În această privinţă, s-ar putea spune că suntem ca orice familie fericită de pe Pământ, care se distrează de minune. Deja Esmeralda cântă splendid şi se presupune că va avea o voce de profesionistă, atunci când va creşte. Aici, cântatul nu este considerat a fi doar un talent, ci un dar ce trebuie împărtăşit.

Pentru moment, vreau ca tu doar să o iubeşti şi nu să ştii mai mult despre „viitorul” ei, decât ai şti dacă i-aş fi tată pe Pământ. Ştiu că înţelegi acest lucru, mamă. Şi mai

ştiu că apreciezi faptul că ţi-am arătat-o ca pe o nepoţică din rai.

ANIMALE

SUZANA: Matei, Freckles şi Snoopy şi Charley sunt acolo?

MATEI: Toţi sunt aici şi mai sunt şi câinii tăi pe care nu i-am cunoscut, deoarece au venit după ce am plecat eu. Dintre ei, Tango e cel care stă cel mai des cu mine, poate din cauza legăturii deosebite dintre el şi tine, şi dintre tine şi mine, dar îşi petrece cea mai mare parte a timpului cu Esmerââd?…

SUZANA: Sunt atât de bucuroasă că el e acolo cu tine şi cu ea! După atâţia ani, tot ne mai este dor de micuţul ăsta. Sunt toate animalele de pe Pământ acolo?

MATEI: Majoritatea, dar nu toate. Nu pentru că ele nu ar merita să fie aici, ci doar că natura unor animale sălbatice nu se poate adapta în afara mediului lor nativ, iar noi nu avem grădini zoologice sau cuşti.

De exemplu, întreaga familie a felinelor mari au temperamente care le permit să trăiască în pace, atunci când sunt în afara lanţului trofic existent pe Pământ, aşa că sunt toate aici – şi bineînţeles că tot aici sunt şi pisicile tale.

SUZANA: De ce nu se pot adapta să locuiască acolo şi animalele noastre fioroase?

MATEI: Pur şi simplu, A.D.N-ul unor animale nu poate fi adaptat pentru a le face un temperament mai blând.

De exemplu, rinocerii. Creierul lor nu le permite transmutarea energiei agresive în ceva benign, aşa că această specie este una dintre cele care nu pot intra, sau supravieţui, în densitatea noastră rarefiată.

A fost mult mai practic să fie transmutată energia

tuturor animalelor neadaptabile în forme de viaţă pozitivă, decât să se facă efortul de a le transforma în animale de casă. Dar avem forme holografice ale acestor animale, realiste, create cu măiestrie pentru scopuri educative şi pentru bucuria atât a copiilor, cât şi a adulţilor.

La polul opus sunt iubiţii noştri delfini şi balene, cele mai inteli

62

gente şi evoluate spiritual dintre toate. Aici, trupurile lor sunt mult mai puţin uriaşe decât pe Pământ, dar ele sunt adaptate tot la viaţa marină, iar personalitatea lor e neschimbată. Pe Pământ, gabaritul uriaş al balenelor este necesar pentru comunicare şi pentru a păstra frecvenţa luminii în mediul lor, dar aici aşa ceva nu este necesar, întrucât au fost create condiţii ideale pentru ele. În acest tărâm nu se află toată energia lor cumulativă de pe Pământ, ci doar atât cât este nevoie pentru a crea energia de legătură – dm-balenă.

Întrucâtva, situaţia este asemănătoare şi în – cazul peştilor voştri. Energia de bază a vieţii peştilor pe Pământ, în totalitatea ei, este creată aici numai pentru aproximativ două duzini de Specii cu culori strălucitoare şi cu forme şi trăsături extraordinare, însă noi avem toate păsările exotice, cât şi cele obişnuite, existente pe Pământ.

Sunt aici toate animalele voastre de fermă şi, bineînţeles, elefanţi, cămile – toate erbiyorele pe care le aveţi în grădini zoologice, cu excepţia rinocerilor. Avem şerpi – dar cei care sunt otrăvitori acolo, aici nu sunt aşa. Ţie nu prea îţi plac şerpii, mamă, dar vei fi bucuroasă să afli că avem fluturi şi că nu există niciun fel de insecte care deranjează.

SUZANA: Grozav – fără muşte şi fără purici! Matei, animalele de acolo îşi amintesc de oamenii şi de animalele din timpul vieţii lor de pe Pământ?

MATEI: Animalele de casă iubite „îşi amintesc" într-adevăr de familiile lor umane şi de animale de pe Pământ. Dar aceasta se întâmplă prin legătura de energie a iubirii

şi nu prin amintiri active aşa cum ai tu – cu imagini şi reamintiri ale vocilor. Legăturile lor nu au nevoie de amintiri, pentru a se păstra intacte.

SUZANA: Prin urmare, animalele simt cu adevărat iubirea! MATEI: Categoric, mamă!

Atunci când animalele sunt tratate cu iubire, nu numai că simt dragostea care li se dă, ci simt şi dragostea pe care o dau. Este principiul energetic „ceea ce se aseamănă, se adună”, dar este mai mult decât atât. Animalele au o capacitate înnăscută de a simţi multe emoţii despre care prea puţini oameni ştiu. Cu cât nivelul de inteligenţă este mai înalt, cu atât mai largă este gama de emoţii posibile pe care animalele le simt. Câinii pot trăi aproape toate emoţiile pe care le trăiesc oamenii, cu excepţia celor care pot fi numite „sofisticate”, cum ar fi înşelăciunea.

 îndoiala, încurajarea – tipul de senzaţii pe care le învăţaţi prin îndoctrinare şi experienţă.

SUZANA: Întotdeauna am simţit că animalele au propriile lor sentimente, dar sunt bucuroasă că mi-ai confirmat.

Când animalele care au trăit împreună pe Pământ ajung în tărâmul tău, sunt şi ele atrase unele de celelalte prin legături de iubire?

MATEI: Energia animală este atrasă de altă energie animală, deoarece este vorba de aceeaşi lungime de undă. Atunci când sunt prezente legăturile de iubire – şi adesea sunt – la animale ajunge o frecvenţă specială pe acealungime de undă şi, ca şi în cazul oamenilor, ele se reunesc prin liberă alegere, pe calea legăturii de iubire.

Atunci când un animal moare şi-şi părăseşte prietenii buni, aceştia simt o diferenţă după plecarea lui, dar creierul lor nu o înregistrează în mod voit, iar în minte nu se creează imaginea prietenului lor. În momentul în care

cei rămaşi încep să ajungă aici, ei vor fi atraşi de primul prieten şi, în cele din urmă, de toţi cei din grupul lor – din cauza legăturilor pe care le-au stabilit dincolo.

SUZANA: În timpul vieţii lor de aici, animalele au amintiri despre experienţele bune sau rele pe care le-au mai trăit?

MATEI: Nu e vorba de amintiri explicite, grafice, aşa cum aveţi voi, ci de o energie a memoriei.

Să spunem că un câine a fost foarte prost tratat şi neglijat timp de un an de zile în prima sa casă, iar apoi a ajuns într-o familie care a avut grijă de ei cu conştiinciozitate şi bunătate, tot restul vieţii sale. Dacă acest câine a manifestat probleme de comportament cât a fost mic, din cauza experienţelor traumatizante, efectele maltratărilor rămân pe tot parcursul vieţii în energia de memorie a câinelui şi apar evident în comportamentul său. Sunt afectate celulele creierului în miezul lor, iar comportamentul natural reactiv nu este, în mod necesar, însoţit de amintiri clare. Totuşi, comportamentul poate fi îndulcit, în cazul în care câinele este tratat numai cu iubire în cea de-a doua casă. Acest tipar cauză-efect este valabil pentru toate animalele.

Aş adăuga că activităţi ca ale tale, de a găsi familii iubitoare pentru câinii fără stăpân, ajută la întărirea întregii reţele de lumină. Acele animale care au trăit în frică şi lipsuri nu mai emană negativitatea care a fost provocată de circumstanţele anterioare.

Ştiu că ai un sentiment de vinovăţie pentru că interesul tău primordial este de a ajuta câinii, chiar dacă e mare nevoie de ajutor şi în altă parte. Eşti inspirată să faci ceea ce faci, tot aşa cum alţii sunt inspiraţi să uşureze suferinţa umană, sau să salveze speciile în pericol de dispariţie, sau să cureţe mediul înconjurător.

Toate aceste tipuri de ajutor sunt extraordinar de importante pentru dispersarea negativităţii, sau transmutarea ei în energie de lumină – ceea ce pregăteşte Pământul pentru ridicarea lui spre o dimensiune mai

înaltă.

SUZANA: Tu eşti un înger acum, Matei?

MATEI: Mamă, ce întrebare! Doamne, NICI GÂND! îngerii nu sunt acelaşi lucru cu oamenii neîntrupaţi, deşi unora dintre noi li se dă acest nume, fără să-l merităm. Îngerii sunt energii colective de lumină, nu o multitudine de fiinţe umane individuale, cum suntem noi. Totuşi, ei pot să-şi împartă energia în curente separate având caracteristici de nersonaj, pentru a trăi o experienţă mai extinsă, sau a îndeplini misiuni speciale – exact aşa cum pot şi alte suflete colective. Ei trăiesc într-un amplasament de un tip diferit de al nostru, iar singurul lor scop este de a ocroti, de a ajuta şi de a alina, ori de câte ori este nevoie. Şi, tot în mod diferit de fiinţele umane, îngerii nu se separă spiritual de Unime.

Există însă şi asemănări între îngeri şi noi. Şi ei au nivele în tărâmul lor, aşa cum avem şi noi, iar ţinta lor şi a noastră este aceea de a ne întoarce la Creator. Atunci când sunt în postură de personaj, şi ei şi noi ne aflăm în trupuri eterice. Dar, ca şi noi, ei nu se află întotdeauna în trupul lor. De exemplu, ei sunt în spirit atunci când energia lor se află alături de cei care au nevoie de ajutor, dar care nu ar crede dacă ar vedea o formă de înger. Şi ei comunică telepatic ca şi noi şi sunt avertizaţi că e nevoie de serviciile lor, în acelaşi fel în care suntem şi noi – prin conexiuni energetice.

Tot aşa cum noi avem responsabilităţi şi învăţătură de asimilat pentru evoluţia sufletului nostru, şi îngerii le au pe ale lor – prin atenţie sporită şi ajutor acordat sufletelor care le-au fost date în grijă. În general, ei participă mult mai activ decât noi în viaţa voastră. Contactul nostru spiritul cu voi se face numai prin invitaţie – atunci când vă gândiţi la noi – în timp ce îngerii au datoria constantă de a

vă ajuta.

Nici ei şi nici noi nu avem aripi! Există unele relatări despre salvări miraculoase, în care se vorbeşte despre imagini angelice cu aripi. În asemenea ocazii, energia este atât de intensă, încât oamenii materiali

*Matei, vorbeşte-mi despre rai*zează o atmosferă în care ei văd cu adevărat trupurile eterice ale îngerilor, în asemenea momente, îngerii îşi pot pune aripi, dacă doresc – deoarece e sigur că pot face acest lucru – dar însuşi modul în care se aşteaptă să-i vadă oamenii aflaţi într-o asemenea stare de profundă emoţie, poate permite percepţia unor aripi, acolo unde nu există niciuna.

SUZANA: Frecvenţa energiei se schimbă, atunci când oamenii sunt la mare ananghie – şi ea este cea care aduce un înger în ajutor?

MATEI: *Anticiparea* nevoii este transmisă prin fluxuri energetice către îngeri şi ei sunt imediat gata de a da ajutor.

Unii oameni ştiu când se află un înger în apropiere, deoarece prezenţa lui este semnalată printr-o aură strălucitoare, vizibilă celor care sunt sensibili la fluctuaţiile energetice.

În situaţii în care le era ameninţată viaţa, mulţi oameni au fost salvaţi prin intervenţia îngerilor – conform cu drumul ales de acele suflete. Dar dacă circumstanţele periculoase sunt în conformitate cu ceea ce trebuie să se întâmple – potrivit alegerii făcute de către suflet pentru acea viaţă – îngerii nu pot să se amestece. Atunci când oamenii mor în condiţii cumplite sau prin violenţă, asta nu înseamnă că îngerii nu sunt cu ei în timpul acestor momente grele – ci, mai degrabă, că îngerii trebuie să respecte lecţiile alese de către suflet, care includ aceste experienţe. Aceşti emisari angelici ai lui Dumnezeu oferă îndrumare spirituală blândă, mângâiere şi iluminare în cadrul alegerilor pe care le-aţi făcut înainte de naştere, dar ei nu iau decizii şi nici nu dau indicaţii. Chiar dacă sunt

atât de apropiaţi de voi încât cunosc detaliile activităţilor, gândurilor şi problemelor voastre, lor nu li se permite să se opună liberului vostru arbitru, mai mult decât li se permite familiilor voastre de aici.

Totuşi, îngerilor li se permite să uşureze acea suferinţă mentală sau emoţională care este atât de cumplită, încât mintea omenească nu mai poate funcţiona raţional. Aceasta nu înseamnă că intervin în viaţa voastră, ci o fac din compasiune şi gândire sănătoasă. Expresii cum ar fi „a-şi pierde controlul" sau „a-şi ieşi din minţi" sunt corecte în acele momente, deoarece îngerii preiau conducerea în timpul în care voi sunteţi absenţi. Ei oferă acea zona liberă binecuvântată, aflată între raţiunea oamenilor şi funcţionarea iraţională. Dacă n-ar exista tamponul angelic între comportamentul controlat şi disperare, sau între socoteli greşite şi rezultatele obţinute, multe vieţi fizice ar fi mai scurte decât clauza de longevitate

prevăzută în înţelegerile făcute înainte de naştere.

SUZANA: Şi ce se întâmplă dacă moartea survine într-un moment de viaţă, care nu face parte din înţelegerea dinainte de naştere – dacă persoana moare, să zicem, într-un cutremur cumplit, sau în război, sau ca victimă a unui regim tiranic ce ucide mii de oameni? Fără îndoială că nu toţi cei care mor în felul acesta au ales să fie aşa, prin urmare de ce nu există un grup de îngeri care să salveze acele vieţi?

MATEI: Mamă, este adevărat că multe contracte făcute de suflete sunt întrerupte prin situaţii pe care le-ai. menţionat, cât şi prin altele. Şi ştiu că este normal să crezi că, întrucât se întâmplă aşa ceva, îngerii nu-şi fac datoria cum trebuie. Totuşi, în acest moment în care întâmplările se desiâşoară într-unnini atât us ăcceierat în univers, nu numai pe r amant, sfârşitul vieţii fizice întâmplat înainte de încheierea înţelegerii este considerat deliberat. Multe

suflete aleg să plece mai devreme de pe Pământ, pentru a se pregăti mai bine pentru ascensiune spre zonele cu vibraţie spirituală mai înaltă de aici – mai degrabă decât să rămână acolo, în condiţii insuportabile de frică, persecuţie, trupuri chinuite şi alte traume asociate cu Pământul în starea lui prezentă. Te asigur că îngerii nu-şi riscă drepturile şi nu abdică de la responsabilităţile lor legate de menţinerea vieţii – dar, din acest loc avantajos, au o privire de ansamblu asupra a ceea ce se întâmplă şi ajută, în alte moduri, decizia forţelor luminii în ceea ce priveşte tot ce înseamnă chin pe Pământ.

SUZANA: Lumea noastră este într-o stare de nedescris. Şi nu pot să-i acuz pe oamenii aceia pentru că vor să plece mai repede. Mai ai ceva să-mi spui despre îngeri?

MATEI: Da, pot să-ţi spun mai multe. Mulţi acţionează ca agenţi liberi, nefiind răspunzători de o persoană anume – şi adesea sunt chemaţi în ajutor de către un înger desemnat şi care are nevoie de mai multă energie sau înţelepciune. Îngerii sunt cu adevărat puternici când e vorba de energie şi bogaţi în înţelepciune, dar până şi ei au limitele lor! Adesea, îngerii acţionează prin entităţi cu formă umană care au, totuşi, o capacitate supraumană – şi, prin ei, îngerii îşi pot îndeplini sarcina. De asemenea, există şi îngeri de nivel mai jos, care trăiesc în cadrul densităţii pământeşti. Ei iau o formă umană şi servesc nevoile omenirii cu foarte multă bunăvoinţă. Când cineva spune „E un înger”, s-ar putea să aibă dreptate absolută.

Matei, vorbeşte-mi despre rai îngerii vin în vizită aici, dar nici unui nu are o sarcină dată, deoarece nu e nevoie de protecţia şi îndrumarea lor – spre deosebire de Pământ, unde e o nevoie teribilă de serviciile lor ieşite din comun. Dar ei ne fac un mare serviciu – într-un mod diferit, dar esenţial. Muzica aflată în spatele expresiei „cor de îngeri” se datorează vibraţiilor energetice atribuite, uneori, fluturării aripilor îngerilor. În ciuda faptului că, în

realitate, forma îngerilor este fără aripi, expresia este extrem de potrivită, deoarece ei sunt răspunzători de sunetele sferelor.

Un înger atribuit fiecărui individ este cunoscut drept îngerul păzitor, sau păzitorul pragului. Fiecare persoană, indiferent dacă ea crede sau nu crede în existenţa îngerilor, are un înger păzitor ca protector principal, consumi şi nevăzut – ca ajutor şi muruniator.

SUZANA: Îngerii nu mai sunt numiţi şi spirite ghizi?
MATEI: Uneori, da, însă nu este corect. Nu e unul şi acelaşi lucru. Spiritele ghizi sunt ajutoarele spontane şi temporare, care oferă sfat sau ajutor de specialitate. Ele sunt suflete neîntrupate, care au trăit multe vieţi în trupuri umane şi pot înţelege nevoile, tentaţiile şi problemele muritorilor, mult mai uşor decât îngerii de rang mai înalt, care nu au cunoscut niciodată limitările condiţiei fizice.

De exemplu, dacă cineva este în încurcătură, atunci. când e vorba de o aplicaţie complicată, un ghid care are cunoştinţe de electronică este contactat energetic printr-o chemare de „Ajutor!” care porneşte din voi şi este transmisă înspre eter, pentru a găsi o energie care să i se potrivească. E clar că asemenea situaţie nu face parce dintre cele în care viaţa este ameninţată şi căreia îi răspunde un înger păzitor – dar un ajutor care sate facă să spui „Aha, *acum* am înţeles!” este deosebit de binevenit.

Mamă, am să-ţi dau un exemplu clar despre un ajutor recent pe care tocmai l-ai primit. Când te împiedici şi nu găseşti o aranjare potrivită a segmentelor dintr-un material, nelămurirea ta ajunge la un suflet de aici care are o vastă experienţă în ale scrisului – şi, gata! Totul este clar! Acest ajutor a venit de la ghidul potrivit acelui moment specific. Când îţi dai brusc seama că materialul la care lucrezi are o lipsă, tu răspunzi îndemnului meu de a ne întâlni puţin, pentru ca eu să pot dezvolta subiectul. Lumina despre care ţi-am spus că este focalizată asupra lucrării tale pentru a o publica, îşi are originea într-o multitudine de surse din acest tărâm şi de dincolo de el.

Pe un plan mai dramatic decât atât, adu-ţi aminte de clipa în care era cât pe aci să faci un accident, după ce ai învăţat să conduci. Îngerul tău păzitor, Gregory, i-a chemat pe îngeri să-l ajute să dematerializeze atât automobilul, cât şi pe tine şi pe prietenii tăi, cu o fracţiune de secundă înainte să se întâmple ciocnirea. Când totul a fost în siguranţă, ei au transmutat energia ta şi a prietenilor tăi înapoi în densitatea voastră normală şi automobilul în masa sa normală – şi v-au re-materializat pe toţi.

SUZANA: E uluitor ce-mi spui, Matei! întotdeauna am crezut că am fost în stare de şoc şi că de aceea nu am putut înţelege cum de nu ne-am ciocnit. Încă sunt uluită de faptul că ştii atât de multe despre viaţa mea, în special lucruri de genul ăsta, la care nu m-am gândit de zeci de ani. Dar dacă avem atât de multe ajutoare binevoitoare, oare facem noi ceva important de unii singuri?

MATEI: Bineînţeles că faceţi, dar aveţi mult mai mult ajutor decât vă daţi seama. Nu există nicio separare a sufletului de oricare dintre forţele care ajută – de genul, îngeri, spirite ghizi, cei iubiţi aflaţi pe acest tărâm, fiinţe de lumină din alte tărâmuri, Dumnezeu. Absolut orice ajutor ai avea nevoie, chiar dacă nu-l ceri în mod conştient – sau cel pe care îl ceri cu ardoare pentru tine însuţi, sau pentru o persoană pe care o iubeşti – este înregistrat în acelaşi sistem divin de comunicaţie deschis tuturor. Fie ele făcute în linişte sau cu voce tare, şi indiferent către cine sunt trimise, strigătele voastre urgente după ajutor ajung la Dumnezeu. În mod instantaneu, liniile auxiliare de unde de energie sunt direcţionate potrivit cu circumstanţele respective şi se oferă ajutor imediat.

Totuşi, ajutorul nu poate fi recunoscut întotdeauna. Poate că vă rugaţi fervent ca un prieten bun să se facă bine, dar el moare. Rugăciunea voastră nu a fost ignorată,

dar s-a dat întâietate înţelegerii lui, făcută înainte de naştere. Răspunsul la rugăciune ar putea fi reprezentat de faptul că se obţine o forţă mult mai puternică emoţional şi o mângâiere mult mai mare, decât dacă nu te-ai fi rugat.

70

RUGĂCIUNEA

SUZANA: Ce anume se consideră a fi o rugăciune „cum trebuie”?

MATEI: Dacă pot fi numite „cum trebuie” gândurile şi sentimentele voastre de iubire şi grijă faţă de alţii, atunci sunt rugăciuni. Ele pot fi lansate în orice moment, în orice loc, cu orice cuvinte sau fără de cuvinte, numai cu sentimente. Efectele rugăciunii sunt legate direct de intenţia şi intensitatea gândurilor şi a sentimentelor.

SUZANA: Efectele rugăciunilor sunt diminuate, dacă oamenii nu merg la biserică – deşi cunosc valoarea energiei de grup?

MATEI: Dumnezeu nu a intenţionat niciodată ca bisericile să fie clădiri de vreun fel sau altul. Catedralele magnifice au fost ideea omului, nu a lui Dumnezeu. Biserica se află cu totul în suflet. Biserica înseamnă sentimentele de veneraţie, respect şi recunoştinţă. Ea înseamnă ridicarea spiritului în iubirea şi lumina lui Dumnezeu. În acest fel, biserica înseamnă o rugăciune unică, ce are capacitatea de a atinge universul.

În clădirea unei biserici plină de oameni care se roagă, e posibil să existe numai câţiva ale căror rugăciuni au un flux de energie pur şi puternic. Mulţi oameni se roagă doar ca un ritual vag, fără energie adevărată. Alţii se roagă fiind atât de distruşi sau de disperaţi, încât energia lor este distorsionată şi ars un efect advers asupra lor înşişi şi, în acelaşi timp, măreşte negativitatea universală. O curgere de energie constantă este cea care afectează în mod pozitiv fiecare suflet, cât şi universul – şi nu ruga frenetică pentru îndeplinirea unor anumite condiţii. *Echilibrul energetic* este cel care ajută şi mângâie.

Eu nu mă refer la *intenţia* rugăciunii, ci doar la

efectul energiei implicate în rugăciune. Energia ce emană dintr-o rugăciune făcută cu un scop complet egoist sau acaparator, poate fi la fel de intensă ca şi o rugăciune emisă pentru binele unui membru iubit al familiei sau pentru un prieten. Intenţia este înregistrată ca un aspect, iar curgerea de energie – sau forţa – este înregistrată ca alt aspect.

Mai mult decât atât, cineva care se roagă pentru ceva anume în privinţa altei persoane, nu cunoaşte înţelegerea făcută înainte de naştere de către acel suflet. Condiţiile sau evenimentele pe care cel care se roagă imploră să fie schimbate, ar putea fi exact cele pe care sufletul le-a ales ca lecţii ale vieţii. Acelaşi lucru este valabil pentru rugăciunile făcute pentru sine însuşi, deoarece conştiinţa voastră comunică rareori cu sufletul vostru.

Prin urmare, rugaţi-vă pentru binele *cel mai înalt* al vostru sau al altuia şi nu direcţionaţi o emoţie intensă înspre un anumit rezultat al alegerii voastre. Rezultatul NU este alegerea voastră conştientă. Aflând acest lucru, veţi avea un sentiment de uşurare, ce va fi înregistrat în interiorul vostru ca o stare de pace. Aceasta permite ca energia să treacă, ne-stingherâtă, nu numai în interiorul sinelui” vostru fizic şi psihic – dar şi să iasă în afară, ca o armonie spre conştiinţa Pământului.

Mamă, ştiu că ai auzit că rugăciunile „pentru morţi” sunt foarte importante şi te-ai întrebat de ce ar fi ele necesare. Ei bine, noi nu suntem „morţi”, dar, întrucât această referinţă se face la sufletele din acest tărâm, vreau să te asigur că rugăciunile sunt cu adevărat importante pentru noi. Nu mă refer doar la cei care sosesc aici şi au mare nevoie de mângâiere şi vindecare, dar şi la aceia dintre noi ale căror vieţi sunt pline de forţă şi vibraţie, de lecţii continui şi evoluţie spirituală.

Bineînţeles că avem nevoie de rugăciunile voastre şi le întâmpinăm cu bucurie!

Şi te rog să ştii că ele sunt în mod special binevenite, atunci când e nevoie de echilibru energetic, deoarece acele rugăciuni sunt cele mai benefice – atât pentru noi, cât şi pentru voi, preaiubiţii noştri.

72

TIMPUL

SUZANA: Ai spus că timpul, aşa cum îl cunoaştem noi, nu există acolo – prin urmare, de ce folosim cuvântul „timp”, sau de ce ne referim la anumite perioade de timp? Te rog să-mi explici diferenţa dintre timpul vostru şi timpul nostru.

MATEI: Am să încerc, mamă. Folosim cuvinte referitoare la „timp”, deoarece trebuie să utilizăm măsurătorile pe care le-aţi construit voi – pentru a înţelege noţiunile voastre de trecut, prezent şi viitor şi pentru ca tu să poţi pricepe mesajele. Nu avem puncte comune de referinţă, altele decât limbajul vostru – care nu are cuvinte ca să explice clar nici noţiunea de „timp” şi nici de distanţă, în sens universal. Acestea nu şunţ necesare în limbajul vostru, deoarece voi nu aveţi cum să percepeţi realitatea de dincolo de dimensiunile voastre senzoriale.

Prin urmare, este mult mai uşor pentru noi – şi, desigur – şi pentru voi – dacă folosim cuvintele voastre referitoare la ceas şi calendar, deşi ele nu sunt aplicabile aici.

Cu toate acestea, noi avem un simţ al cronologiei pe care îl exprimăm ca „stadii ale evoluţiei sufletului” sau „treceri experienţiale” sau „serii secvenţiale ale evenimentelor”. Procesul de atingere a scopurilor evoluţiei este modul nostru de a măsura ceea ce voi numiţi trecut, prezent şi viitor. Ştiu că acest lucru este destul de imprecis după standardele voastre – ca să nu zicem că este şi derutant.

E normal ca vocabularul vostru să nu aibă cuvinte clare pentru a defini ceea ce vă este necunoscut, prin

urmare ne străduim foarte tare să descriem cu aproximaţie viaţa aflată în afara sferei conştiinţei Voastre. De fapt, voi aveţi puţine cuvinte care pot descrie cu acurateţe şi în mod succint toate situaţiile sau sentimentele pe care le discutăm noi doi, mamă. Poate că de aceea fac eu atâtea divagaţii, atunci când încerc să-ţi răspund la întrebări.

Am să-ţi dau exemple de cuvinte folosite de noi, care exprimă

 totul mult mai uşor decât vocabularul vostru. „Insulan” este cuvântul care explică modul în care noi operăm ca suflete individuale, în cadrul corpului universal al stării de interconectare. Cuvântul folosit de noi – ” virtuos” – se potriveşte definiţiei voastre, dar înseamnă mai mult decât a avea calităţi splendide şi admirabile – el descrie îngerii, inclusiv forţa lor de a-şi atinge scopul, marile lor realizări în a-i învăţa pe alţii şi de a fi de folos, cât şi starea lor superioară de a fi, care a fost adăugată luminii care sunt ei. Atunci când noi spunem „placentă”, ne referim la spaţiul protector, sau protejat, în care trăim şi avem experienţe. Poate că de aceea definiţia pe care o daţi acestui cuvânt e cea care este.

Ştiu că am făcut o digresiune de la cuvântul „timp”, dar ţi-am explicat, oare, în mod satisfăcător, de ce folosim cuvintele voastre legate de el?

SUZANA: Da, dragul meu, mulţumesc. Aveţi voi vreo senzaţie a trecerii unor perioade de timp – să zicem între începutul şi sfârşitul unei zile sau al unei săptămâni de aici, de exemplu? De unde ştiţi când va începe o anumită oră de curs, sau un anumit eveniment?

MATEI: Deşi avem pe cer variaţiuni de culori la intervale care ar putea fi considerate ca zori de zi şi amurg, noi nu avem perioade echivalente cu ziua voastră de 24 de ore, sau cu săptămâna de 7 zile. Şi nu ne este necesar să marcăm începutul sau sfârşitul nici unei perioade de timp, care pentru noi este pur şi simplu „timp care trece”. Totuşi, evenimentele noastre publice – cum ar

fi întâlnirile, orele de curs, concertele, conferinţele şi altele asemenea – încep la un moment bine definit din „timp”, iar o modificare de energie anunţă aceste evenimente din vreme, astfel încât cei care vor să le urmărească pot să se oprească din alte activităţi. Prin urmare, suntem deosebit de conştienţi de evenimentele planificate şi avem un simţ pentru „curând” sau „mai târziu”, dar nu pentru un anumit moment.

Deşi matematica oferă dovada că structura timpului vostru nu există dincolo de modul în care-l folosiţi voi, calcularea unui continuum timp/spaţiu, făcută pe o tablă de şcoală – şi care este de neînţeles pentru majoritatea dintre voi – se face mult mai uşor decât o poate realiza spiritul vostru.

SUZANA: Unii oameni cred că Pământul a fost creat doar cu câteva mii de ani în urmă.

Din punct de vedere al conceptului universal al timpului, e posibil ca ei să aibă dreptate şi ca savanţii care estimează că este vorba de milioane de ani să greşească?

MATEI: Întrucât toţi cei de acolo folosesc acelaşi etalon de măsură – adică, un an de 365 de zile – aş spune că cei care cred că Pământul este vechi de numai câteva mii de ani nu au dreptate. Dezvoltarea evolutivă a planetei şi a formelor ei de viaţă nu ar fi putut avea loc aşa cum a avut loc – şi, în acelaşi timp, să fie înghesuită în acea scurtă perioadă măsurată în ani tereştri.

Totuşi, întrucât toate măsurătorile voastre de timp – minute sau milenii – sunt fabricate pentru a se potrivi numai scopurilor voastre, din punct de vedere universal toate aceste perioade de timp estimate sunt nefolositoare.

Mamă, nu este nevoie să te mai lupţi cu explicaţia acestei probleme a timpului. Vei înţelege, atunci când îţi vei avea reşedinţa aici.

COMUNICAŢIA ÎNTRE LUMI

SUZANA: Cum anunţi o persoană de acolo că vrei să fii împreună cu ea?

MATEI: Mă gândesc la ea. De fapt, este mult mai mult decât un gând – întrucât dacă ne-ar aduce doar un simplu gând, toţi ne-am vizita veşnic unul pe altul.

Contactul este rezultatul unei dorinţe *Mutuale* de a fi unu! în prezenţa altuia, sau de a comunica. Este vorba de o anumită lungime de undă de energie. Vibraţiile noastre energetice individuale sunt tot atât de distincte, precum sunt amprentele voastre de pe Pământ – şi mult mai uşor de definit, deoarece nu se foloseşte niciun fel de mecanism.

Dacă suntem ocupaţi atunci când cineva se gândeşte la noi întâmplător, fără a simţi o dorinţă urgentă sau intensă – pentru a ne apăra intimitatea, frecvenţa noastră personală emite un semnal echivalent cu tonul vostru telefonic de post ocupat. Sau, e posibil ca, pur şi simplu, să nu vrem să fim deranjaţi! În ambele cazuri, la fel ca mesajul lăsat pe robotul vostru telefonic, chemarea este înregistrată de către însuşi gândul care a iniţiat semnalul. Este un mecanism de non-interferenţă sau non-întrerupere, pe o frecvenţă care poate fi deschisă sau închisă, la fel ca în cazul radioului vostru. Atunci când protecţia este îndepărtată, există o conectare instantanee între cel care cheamă şi cel chemat.

Acest sistem acordă atât intimitate personală totală, cât şi o metodă de comunicare în masă – cum ar fi un anunţ public că urmează să înceapă o conferinţă. De fapt, nu se deosebeşte cu nimic de metodele tehnice pe care voi le-aţi construit pentru a stăpâni aceeaşi energie, dar aici tehnologia este inclusă în însăşi existenţa tărâmului şi nujnievoie de niciun fel deechipament pentru transmisie sau recepţie.

— jŞJoi avem un mijloc uşor Tilh Tăiâib-entru a face ga un mesaj să fie transmis cuiva, identic ciâăcela pe care

ţi l-am dat eu pentru a realiza

omuriâcafea.

durile asupra sistemului meu energetic-pejitru „ca, prin pulsaţiile mele, transferul să se facă direct spre tine- Aceasta este o funcţie simplă de preluare de date, asemănătoare procesuluijde bază. din computere le „voastre.

— SUZĂNĂ: Treaba asta mă depăşeşte şi sunt sigură că ştii acest lucru, dar totul este în regulă, pentru că e absolut clar că funcţionează. Vorbeşti vreodată cu voce tare, sau întreaga ta comunicare se face prin acele procese ale gândirii?

MATEI: Bineînţeles că putem vorbi cu sunete, dar cea mai mare parte din comunicarea noastră personală şi publică este telepatică – sau, după cum ai spus tu, „procese ale gândâfii” r *îţi*. orejilul curs, ss. u în inuumnil puinice, pocuc apărea, un mesaj sonor de salut, din, curtoazie faţă de sufletele nou sosite, care se simt mult mai bine atunci când vorbesc, Mesajul vorbit este tradus, în mod simultanân toate limbile Pământului şi oferit auditoriului prin unde sonore potrivite. Dar, în general, conferinţa sau întâlnirea însăşi este prezentată telepat [c.

SUZANA: Dar nu e necesară traducerea şi în cazul transmisiilor telepatice?

MATEI; Ba este. – ...”. JUII., P1066 dej...Qbşu: pentru traducerea gândurilor este obţinut printr-un proces similar sistemului creat-nmjjjnţeiactuln-Jntre douătipuri diferite de compjlâeig-qHBrai Tie-soft din lumea voastră. E o sinteză a schimburilor de cunoştinţe, care e proprie memoriei noastre ceâulăre” – aşa că nu e ceva ce trebuie învăcido-reamintir Aceăsââ-apâci-l jăe-sifextinde şi asupra limbilor vorbite. Nojjim discutat cu vizitatori de dincolo degă Taxia noastră, folosind o modalitate de comunicare prin căre Toaterlimbite-şi aââie

SUZĂNĂ: Mâtet; *îbvbiţ-yfeo-a Wui*) *Wm-ze**îl* MATEI: Da, mamă chiarjjvorbirn

Totuşi JQyJşşte... ceea ce jiniuruj Qjşonyersaţie reală,

deoarece are loc mai mult decât un simplu sch.jm. b de cuvinte. „Este o experienţă profundă, ffindămenţajă – pe care aş vrea să ţi-o pol descrie, dar nu e cu putinţă, deoarece limbajul tău nu are cuvintele care să o poată” explica. Cel ma [jun Tucfu plSarej-o. tă E. – l, faceste să-ţi spun” că senzaţia e cea de a te topijntr-o iubire atât de copleşitoare, încât nu mai e nevoie de cuvinte

— Dar-JnjLCla-rţimp, se face şi un schimb de idei cuprinzătoarg. Este oexperienţă mult maâfantastâcă chiar decât iubirea exprimatăjntre. gufiglele de aici, jrp – e-fî-ăl-d-„e „ris-Q

SUZANA: Dumnezeujie vorbeşte vrefidată-JIQuă-eetef-de-aici?

MATEI: Tot timpul – dacă aţi vrea să ascultaţi, în loc să gândiţi, gândiţi, gândiţi. Iar în conversaţiile Lui cu voi există cuvinte, deoarece”.

aceasta jsste forma voastră de comunicare şi nu aţi înţelege un mesaj fără cuvinte, nu-i aşa?

COMUNICAREA CU PĂMÂNTUL

SUZANA: Voi ştiţi tot ceea ce se întâmplă pe Pământ?

MATEI: Da, când e vorba de toate evenimentele pe care le numiţi publice – faţă de cele particulare, personale. Vedem cum se întâmplă ele, vedem gândurile care se află în spatele lor şi vedem întunericul şi lumina aflate atât în jurul evenimentelor, cât şi al gândurilor. Observatori antrenaţi sunt desemnaţi să monitorizeze tot ceea ce se întâmplă – astfel încât, atunjcând e nevoie de un ajutor care-este-jn-conformitate ciLÂnţăr legerile dinainte de naştere, acesta să poată fi acordat pe loc.

SUZANA: Din întâlnirile noastre, eu ştiu cât de rapid se pot petrece comunicările telepatice şi mă întreb cum vă protejaţi gândurile personale.

MATEI: Mamă, tu te întrebi cât de tare sunt afectate gândurile *noastre* personale de viteza telepatiei! Aici sunt

două probleme. Ţi-am rbjţ-ejpj-gnmu-care ne protejează intimitatea de orice inrjru. î» ne în afară de cazul în care există dorinţă reciprocă pentru a se stabili un contâHrDcârâcfensticâa aceluiaşi ecran jggnnjte ca gândurile noastre particulare să nu fie deranjate.

Cât despre”. intimitatea *voastră* – noi” aşteptăm sălfirn-irffiitaţi4 ngândurile voastreM3 înd aceasta se întâmplă, contactul se face instanta-neu. Tu-ţi faci problemegândindu-te în ce constă invitaţia. Ea este făcută de legea universală. Atunci când eu mă aflujn gândurile tale, plin dââu-lre-Trllnod Tnten-onat, sau doar „întâmplător” – energia ta ajunge la mine-reu Taspund TCând gândurile talejşgjixează pe unjuţintergs sau activitate – inclusiv cele de natură fizică personală – atunci frecvenţa de recepţionare a mesajelor din acest tărâm nu funcţioneazireulăirpot să” intrujgpbitit în niclun fel, deoarece, în acele momente, energia ta este mai densjidecât aumjă-când-ţbnăm pe nivele spirituale mai înalte”.

Pentru comunicare între acest tărâm şi Pământ este nevoie de acort – *”.

darea energieila acel nivel mai înalt. Prin urmare, mamă, poţi să vezi că.

Matei, vorbeşte-mi despre rai oricând doreşti, goţiavea o intimitate totală de gând şi acţiune! – 5TIZANA: Îmi pare bine să aflu acest lucru, Matei! Probabil că „ne mai auzim noi!” nu este cel mai bun termen pentru a sfârşi o comunicare. Cum ai descrie acest lucru, din punct de vedere telepatic?

MATEI: Păj „din punct de vgdere telepatic” există o garnăjargă deposibilităţi de comuniune, cu efecte realiste şi puternice. După cum ştii... în cadrul comunicării, vocile au inflexiuni pejgonajejnjijyiduale. că

re sunt tot aşa de reale ca şi când ar fi auzite pe Pământ. De fapt, chiar există sunet, dar gama de sunejtgje

căreieijpjuteti” a „uzi voi este atât de mi

că, încât rareori ne aude gineva, chiar atunci când ne afjăm alături de per

soana respectivă.

— Exista *aite* uimensxunî ăil comunicării tealpâtice pe care ic-ai trăit deja, dar despre care nu ştia Tcă Tiunt telepatice. Tu mă auzi pe mine şi, simultan, îmi vezi punctuaţia şi cuvintele subliniate sau scrise cu litere marile care eu vreau să le STOtân-vâdenţă-şi vezi şi imag Tmkâpe care noâp” le trimitem. Sijţujenergia Ttlââcăi; a Esmegoeâiră Zelorialţicât

Ş PLLE153” ™ÎL cândjâmţişez. De dl) uă-OTratmirosit minunatul parfum pe care ţi l-am trimis. Prin urmare, vezi că energia telepatiei îţi cliprindj-taajăprivinţa-acestuia nu cred

că.p. ulejbfecexeva.

SUZANA: Ai dreptate, dragul meu, nu m-am gândit prea mult când ţi-am pus această întrebare. Ceea ce-mi trebuie mie cu adevărat este o explicaţie asupra *modului în care* primesc eu mesajele tale.

MATEI: Este vorba de un transfer de energie. Tu îmi „auzi” gândurile impregnate în conştiinţa ta. Puâsaţia a-ilonnele] a Ffqmpeală/O’Bună-gând-care impresionează undele creierului tău receptor, libertae-alte gânduri. Sursa de energie-eite lumina Tcare-stelra-croiăfă electric în pulsaţii ce suntirănsferitecuvintelor taâe: Pulsaţiile nu pornesc ca nişte cuvinte-ci cajitmurî vibratorii – *cwem-i-₳nWsăt* – *Wr-r*-i-*şi* o interacţiune continuă, dar gândurile\ *j*& *Ăj-a* – *Căr-L*. Gândurile mele” dej-îanjejz-uriliteânniagazinate în memonăla-şrcol Ttjn-o [jfi-are care dj-posibil [tatea de alegere. Atunci când cuvintele tale sunt potrivite scopului meu, le accept, dar cânefnu sunt, le corectez după cum bine ştii!

SUZANATM – ătei, nu înţeleg nufnFdTÂTce mi-ai spus, în a? aiT3 e faptul că, atunci când sunt toantă, tu îmi preiei sarcina. Betsy m-a între

bat cum funcţionează comunicarea noastră şi probabil că nu va înţelege explicaţia ta referitoare la transferul de energie şi pulsaţii, mai mult decât am înţeles-o eu. Poţi să o simplifici?

MATEI: Lasă-mă să mă gândesc o clipă, te rog... mulţumesc.

Betsy, amjsă-ţi ofer o analogie cu modul în care eu comunic cu mama. Gândeşte-te ca gândul meu ar fifo-a-nvelopă de maşină, iar pământul moale ar fi conştiinţa marnei sau zona receptbăre77 maginează-ţi amprenta clară pe care anvelopa o imprimă pe pământ. Această imprimare este acţiunea gândului meu asupra conştiinţei mamel

Gândeşte-te că ploaia ar fi vocabularul mamei şi imaginează-ţi până la nivelul solului aflai în jurul acestor adâncituri. Ploaia nu modifică forma amprentei, ci doar umple spaţiul. Spaţiul umplut poate fi considerată fi mesajul meu, gândurile mele umplute cu acele cuvinte ale mamei care se dovedesc a fi cele mai potrivite pentru a duce mesajul.

Ocazional, în aceste adâncituri apare o amprentă uşoara în plus – să zicem, acolo unde ar fi o pietricică – iar aceasta-prqduceo mică de-ydrânăre în amprenta, altfel perfectă. Acolo unde apar asemenea Iniei mod [ficărlizs Wlol Mj>îi & r

un cuvânt pe care nu i-am Msă. SM. – NxLÂmeamnănimierău, în *cgzul în careintenţia mea nu este modificată de aceş-cMmn*tr-*Jefaptr. niLşireaz ba mea să aleg absolut fiecare cuvinţel – pen-u-ăaţunci MUJ – mijnailer-... rmnc Tmesaful malhir-o zi întreagă. Dar, g-cAM – iâa OIL – aleş-dejnGS este opus ideii pe care vreau eu s-o comunic, îl corectez.*

Mamă, e bună analogia asta?

SUZANA: Da, mulţumesc, dragă! Acum totul e mult mai uşor de înţeles. Uneori am senzaţia că eu mă gândesc la toate cuvintele care sunt folosite – aşa că-i normal să mă întreb dacă eu sunt cea care oferă informaţia, sau tu.

MATEI: Gândindu-te la cuvintele potrivite, tu nu te interferezi cu formele inele gândmamă. Eu nu-ţi comand cuvintele. Tu răspunzi la pulsaţiile mele, făcând ca ele să-mi fie la îndemână. Eu depind de cuvin – tele tale pentru a umple spaţiile goale din amprentele formelor mele gâna Tcu propoziţii adecvate care să te facă să-mi înţelegi mesajul. Îmi

Matei, vorbeşte-mi despre rai transmit intenţia prin pulsaţii, prin impulsul jgn-lujL iar energiaţa, ajutată de vocabular, memorie şi acţiune conştientă-jggrmite să-ţi vină în minte cuvintele care exprimă cel mai bine ceea ce vreau eu să spun. Pare a-fão acţiune simultană, dar elasta Totlişt Tmiiecalaj-xtraordinar de mic.

„SUZANA: Atunci, de ce nu vorbeşti aşa cum aş vorbi eu, dacă intenţia este aceeaşi?”

MATEI: Deoarece pulsaţia se produce conform cu gândurile *mele*nu cujţie teleLEu jmjţeviue-jloalde bagajul tău de-cuvinte, nu de aşezarejj OTJILO – ldiua, să „*p* n lpgprp finală pp r. arejgJŢifaţ-jJ11

SUZANA: Eu n-am ştiut niciodată că există „evoluţie” – aşa că spune-mi de unde vine ea.

Iv» /— i *ui*. În t-oiv 3UUVIUU iapitu va w. ju lesuuiai e. aia nu 3 iia. uiiv vv»

formează acest cuvânt!

SUZANA: În regulă. Soţiine-mi, atunci când noi stăm de vorbă. În „afara întâlnirilor jţabilite şi eu nu am apucat să mă rog pentru protecţie – aşa cum Fie-atunci când mă aflu în faţa computerului – sunt totuşi protejatălmpotriva energiilor întunericului?

— „MATE – mătegoric c-ejti JJR) ti cei de pe Pământ sunt protejaţi total în timpul comuriiirnlnoastre cu ei!

Miţ lţi dintre noi vizităm simultan, sau comunicăm cu cei pe care-i iubim, fie că voi vă daţi seama de acesTTucru, fie că mâşi e de neconcepu Tsa vă pâniej Tijnjtericol plâvreunul dintre voi, în cadrul unui aseme-jieaj-oijigej-jjrin

ur7 nitreljn-scut de protecţiese activează în mod auto-mat. Atunci când energia noastră se conectează la a voastră, scutul vă înconjoară. În aceeaşi clipă, oferindu-vă protecţie şi coridor pentru comuni-una. Atunci când vizita se încheie, scutul este retras în mod automat, întrucât conexiunea energetică se risipeşte şi corpurile noastre eterice se separă de trupurile fizice ale celor pe cărel-am vizitat”.

AMPLASAMENTUL

SUZANA: Unde se află Nirvāṇa faţă de Pământ?

MATEI: De obicei, noi nu suntem mai departe de Pământ decât este luna voastră, dar acesta nu e un „tărâm static, aşa că poziţia noastră Ţelativă variază. Niciunul dintre celelalte amplasamente dezîntrupate care servesc aceluiaşi scop ca şi Njrvana nu sunt tărâmun staticeT-Ronâuavem mişcare de rotaţie-aşa cum au planetele şi nu suntem influenţât Kie” gravitaţia care ţine sistemul vostru planetar pe orbite OTdonate.

SUZANA: Sunt bucuroasă că eşti aşa de aproape! Nirvāṇa este o sferă, sau este, mai degrabă, un inel planetar în jurul Pământului?

MATEI: Nu n-am gândit niciodată că acesuărâm ar fi o sferă. dar are mai degrabă această formă, decât cea de inel. El are graniţe flexibile, că” o „amibă care-şi modifică forma, înainte de a se divide. Acest tărâm” nu e un Joc bine definit ci un *amplasament*, ceea ce înseamnă – că el cuprinde diferite zone înrudite, dar totuşi specifice, pentru trăirea unorexpenenţe. Noi avem multe straturi de energie şi mrtoate sunt conectate. „Măeştrii noştri şi membrii Consiliului nostru. – care suntsufletele cu cea mai înaltă evoluţie spirituală pe acest tărâm – trăiesc penivelul cel mai înalt, cu densitatea cea mai rarefiată. La cealaltă extrema-se afla nivelul cel mai de jos., adică ce mai dens – stratul unde Tocuiesc sufletele pierdute.

Ştiu că te-ai întrebat cât de mult adevăr este într-o carte pe care ai citit-o cu mulţumi în urrnt şi care te-a tulburat, deoarece descria un fel de iad care poate fi văzut

şi vizitat pe planul pe care mă aflu eu. Da, mamă, ştiu acest lucru, deoarece asemenea griji în ceea ce mă priveşte au – aluliuitirtî Tdemult timp în gândurile tale şi te întrebai mereu unde sunt şi cum arată locul în care mă aflu – şi nici măcar nu voiai să-ţi imaginezi că gujşi? putea fim apropierea unui astfel de loc ca cel despre care ai citit.

Unjoc de iad ca acesta există cu adevărat ca parte a Nirvāṇei, dar el nu se află lângă nivelul ps care trăiesc eu. El este îndepărtat în permanenţă de toate celelalte nivele şi niciodată nu influenţează experienţele

 noastre. Nici n-ar putea să fie în apropiere, deoarece ciocnirea dintre 9 gţiutăţit5-câe-energie opuse nu l-ar lăsa să supravleţu Tască. Lumina de aici ar lum în¥intunericui acestui nivel cu densitate foarte densă, iar sufletele de aeoloaTTrefuzatjurnina. Acele individua Lităticare nu segăiesc sunt condamnate la întuneric de către, propriile lor procese de recapitulare a vieţii în care se *autojudecă*. Ei rai simt niciun sentiiTTgnixie-yiiioy Jţie sau remuşcare pentru durerea pe care au provocat-o altora cu bună ştiin*-l*%, de bunăvoie şi intenţionat.

* %Ot: – ... MLL – Lgg! Jj: P. r-u” probabil că ar fi consideraţi oameni care acţionează fără scrupule – dar, în anumite cazuri, ei au trăit potrivit cu înţelegerile tăcute înainte de naştere, pentru a căpăta anumite lecţii care să le echilibreze câmpurile energetice. Acţiunile altora, cauzatoare de durere şi vătămarejgjosibil să fi fost dictate de măsuri de control al minţii. Unii aleg de bunăvoie să le facă rău altora în mod deliberat. – *lmmţt? rwmnifmată cu bunajfimfă* este amprenta energetică ce separă acest din urmă grup de ceilalţi şi aceasta îi consemnează pe oame „nii din acel grup în straturile de densitate joasă ale tărâmului nostru.

S UZ AN A: Dacă energia lor este atât de diferită de energia voastră, a celor ce locuiţi acolo, de ce trăiesc ei în

Nirvāṇa?

MATEI: În ce alt. loc i-ai plasa, mamă? Acestea sunt suflete ale oamenilor de pe Pământ, care au făcut tranziţia – şi nu locuitori ai unui alt sistem planetar. În anumite cazuri, ei au umblat şi au muncit printre voi! Ei nu pot fi trimişi, pur şi simplu, „undeva”. Dacă ar fi aşa, ar putea face „Tnult mai mult rău decât pot să facă într-un loc de o asemenea densitate, aşaxă, prin însăşi menţinerea lor aici, evadarea este imposibilă. Mai mult decât atât, asupra lor se revarsă în mod continuu, din partea fiinţelor superioareenergia luminiipâinăde iubire-sj-dacă răspund la această lumină, ei evoluează în straturile mai puţin dense ale acestui tărâm. În acest moment, e nevoie să clarific ceva. Energia, care este forţa vieţii a tot ceea ce existn-cadrulereaţiei, este *noutră Jnienlialsm* folosirea, direcţională jî

energiei de către suflet, este cea care se află la baza definirii ei ca: lumină.

Întuneric Tioăsă, pozitjvă-negativă şi aşajnaldeparte. ceste trăşăţurijau, condiţii, ca şi toate caracteristicile personaje: pe care noi le clasificăm ca ffinţ TejÂCTgâă-uiva, jau-câmp energeticsunt „dejapţ, *ataşa mente* energic

tice – dar pentru a simpjifica, noi scoatem cuvântul „ataşament”, atunci când ne referim în mod obişnuit la e-ecte/efolosirii energiei.

SUZANA: Înţeleg. Matei, lasă-mă te rog un minut, ca să revăd ceea ce am scris. Uneori, informaţiile tale sunt atât de uinloare, încât nu numai că nu pot prinde sensul a ceea ce-mi spui, dar, ascultându-te. mt întrebările pe care vreau să ţi le pun.

MATEI: Ştiu că nu poţi să duci două modele de gândire paralele şi să le urmăreşti pe amândouă. Aceasta este caracteristica unor asemenea comunicări. Trebuie să existe detaşarea ta de operaţia manuală de a înregistra, pentru ca, n-ai târziu, să-i permiţi minţii să devină activă.

Sigur, mamă, reciteşte mesajul meu. După cum ţi-am spus, în timpul întâlnirilor noastre poţi să faci ce vrei. Întotdeauna! Şi eu pot să fac la fel, scumpa mea, dar niciodată nu aş alege să fac ceva care să te dezamăgească. Aspectul Matei din mine nu mi-ar permite-o niciodată.

SUZANA: Aspectul Matei din tine este mai puternic, sau mai pro –, eminent – sau toate vieţile tale au influenţă egală.

MATEI: Nu se pune problema să compartimentez experienţa acumulată şi să despart o parte a sufletului de celelalte. La acest nivel, există o combinaţie a întregii cunoaşteri şi a tuturor experienţelor senzoriale dnâvâeţile acumulate – iar amestecul este inevitabil. Nici nu dorim să evităm acest lucru, întrucât cea mai mare parte din experienţă s-ar pâercleţ-Far lecţiile alese ar fi repetate la nesfârşit, fără niciun rost.

Gândurile şi amintirile şi legăturile senzoriale din viaţa trăită-cel mai recent – pe care le-ai numit, în mod corect, jggătură dejubire – sunt cele mai-proerninente. Prin urmare, e normal ca, atunci cânceva din ceea cetu gândeşti sau simţi se manifestă la o intensitate care ajungepână la mine, aspectul Matei e cei care reacţionează. Tu aide-larişjţ acest aspect. Totuşi, chiar şi atunci când personajul Matei este foarte intens conectat cu tine, el cuprinde experienţele tuturor vieţilor sufletului săucu-mulatiy-JJurAcum cred că-ţi dai seama. În această parte a discuţiei tu nu chemi numai person-juLMate-LDleci, cred căvoia Tsâţiaminteşti întrebărilei recitind pasajele dinainte.

SUZANA: Da, mulţumesc. Spuneai că Nirvāṇa nu are o orbită regulată. Atunci, ce o ţine în locul în care se află?

MATEI: Există ceea ce ai putea numi perturbări care rjQLfla-ia Anate cu furtunile cosmice „de praF, ce” piln în” miş7 lare o energie obţinută din surse disponibile. Aceste energii, ce ar putea fi asemănate cu vântul creat pe Pământ de cicloane sau taifunuri, au o mişcare ordonata-căre

Suzanne Ward le face să coopereze, mai degrabă decât să se aflejn opoziţie. Acest lucru Sezvoltă o mişcare pe care te poţi baza – nu din punct de vedere al direcţiei, ci al vitezei.

Noi ne aflăm mai degrabă în stare de suspensie, decât pe orbită.

Energiile nu rămâr Tstatice pe drumul lor şi nici măcar în acest amplasa

ment, ci se pot mişca prin univers – ca secând ar fi independenţede alte mişcări ce ar afecta, în mod normal, o masă mai mare decât a noastră”.

Cred că exemplul cu-ărniba care se pregăteşte să se dividă descrie cel mai potrivit calea pe care set mişcă, cât şi flexibilitatea acejţujjăripiâsttel încât, dacă ai putea plasa o astfel de imagine în mijlocul sistemu-Tuf-vostru soâar, cred Tcă ai putea vizualiza mişcările acestui taram în comparaţie cu Pământul – SUZANA: E-nâegula. De acum înainte, când o să mă gândesc la tine, o să văd pe cer-b arri Tbă gigănââcaTCelălalt lucru pe care voiam să-l întreb este: Cât de mare e Nirvāṇa?

MATEI: Ce imagine delicioasă pentru o mamă!!!

Ei bine, presupun că din, punctjie-vedexe al mărimii. Nirvāṇa poate îâcomparat-cu \ude-i orice comparaţie cu o-feră nu este cană-dejpuţinjgiojrjviţele expansiune flexibilă şij Tej-Uată-pecareo-a-v-m-4 mi-ceaslă-... capacitate de a se extinde o au scuturile noastre protectoare, universul întreaga Creaţie – dă TTiii o au sferele individuale.

— SUZANA: Ce este acel scut protector pe care l-ai menţionat? De ce-l aveţi?

MATEI: Scutul gete o pătură flexibilă de lumină, care ne impregnează fiinţa, asemănătoare cu atmosfera voastră prin aceea că, nu numai că ne înconjoară trupurile, dar se află şi *înămttmijor-n-svem* capacitatea de a fabrica noi înşjne acest scut deoarece el este faculdântsuh-stân-şTBepăşeşte ceea ce pot crea puterile noastre de manifestare.

Scutul este lumina Christică, ce radiază de la

Creator, transmisă către şi prân Dumnezeu şi direcţionată spre tărâmul nostru şi spre alte tă

— „amuri căre-ervesc aceluiaşise OP ca şi Nirvāņa. Protecţia oferită de scut ejţej Tgcesară. deoarece noi suntem destul de aproape de Pămâni pentru a fi grav afectaţi de poluarea şi de interferenţa cu energiile joase din univers. Nu acejg energii legate de Pământ. binejntsbs Tei toate celelalte care doresc să atenteze la sfinţenia acestui tărâm.

Scutul este puternic-jpjaape-kapenetrabil. pentru entităţile care au frecvenţe mai joase decât cele existente în cel de-ai patrulea nivel de densitate. Spun „aproape impenetrabil", deoarece s-au întâmplat accidente, în cadrul-căroraforţeântunecate din dimensiuni mai înalte-avansate din punct dejvedere tehnologic, dar nu spiritual – au pătruns înăuntru şi energiilejoase au intrat, pentru jmoment. Dar ac-tjucru se întâmplă rar şi este descoperitnţnediat – şi nu au fost afectaţi nici rezidenţii şi nici cei aflaţi în tranzit. Printre aceştia din urmă se includ oamenii de pe Pământ care ne vizitează în/Stare de vis, ca şi cei „ce trăiesc experienţa stării de supra7 conştientă din/preajma mortui

„" Atuncl/când se produce o spărtură în scut, se creează o vibraţie de o forjăătât de uriaşă. Încât membrii Consiliului află, imediat, iar luptătorii din univers aflaţi. În „seixici. ul-UKninildivine a lui Christos vin imediat-înainte" că, js, euM „săjGe-afede entităţi inferioare.

Jentru noi este deritontjiej; e-CE – într. ucâta (iele.e. nu

energia lor este transmutată în atmosfera noastră. Identităţile lor se pierd, întrucât nu se află în serviciujjmui scop etern. Dar ele sunt simple unelte ajejforţelor întunecate, jar formele de viaţă nu le sunt necesare.

SUZANA: Termenii „energii joase" „entităţi inferioare" şi „forţe întunecate" sunt sinonime pentru a

defini aceleaşi fiinţe?

MATEI: Da. Aceşti termeni şi alţii similari pot fi utilizaţi unul în locul celuilalt, pentru a descrie forţa puternică pe plan universal ce posedă caracteristica negativă pe care voi o numiţi în mod obişnuit, rău.

„Întuneric” sau „întunecat” indică entităţi care acţionează departe de lumină. Ţinta lor este de a distruge toată lumina din Creaţie. Energiile, sau entităţile, joase”, sunt caracteristice nivelului de densitate în care au căzut/aceste fiinţe – departe de Dumnezeu şi de Creator. În realitate, ele nu sunt niciodată separate de Dumnezeu şi de Creator, dar în înţelegerea lor limitată ele nu sunt conştiente de această realitate. Cu cât energia este mai densă sau mai joasă, cu atât mai mult sunt legate prin negativitate sufletele care acţionează la acest nivel. Amplasamentul cel mai de jos dintre toate, ultimul nivel al acestui univers cu multe straturi, este cel mai depărtat de tărâmurile angelice – care sunt la nivelul cel mai înalt sau cel mai elevat şi mai apropiat de Creator.

SUZANA: Matei, îmi pare bine să ştiu că tu eşti în siguranţă unde te afli! Cine vă protejează până se repară scutul – şi cine-l repară?

MATEI: De obicei, membrii forţei intergalactice Hatton fac ambele acţiuni. O parte din flota ei, care în general îşi are baza în sistemul Pleiadelor, se află în spaţiu ca paznici ai scutului de aici şi din alte tărâmuri ca al nostru. De asemenea, ei păstrează scutul în starea sa naturală de capacitate protectoare totală.

Echipajul nu este în mod special însărcinat cu protecţia acestui tărâm, dar, în ultimii ani, ei au devenit principalii observatori ai perturbărilor, întrucât au stat în permanenţă în această zonă. Mii de asemenea nave mici patrulează tot timpul în jurul nostru. Ele se învârt cu aceeaşi sarcină de pază cu care patrulează poliţia voastră

de pe Pământ. Înainte de a-şi prelua ei această responsabilitate, în apropierea noastră se afla, de obicei, o navă spaţială uriaşă de pe Sirius, care se oprea adesea pentru a ne monitoriza scutul.

SUZANA: Ai întâlnit vreodată vreun membru al acestui echipaj de întreţinere şi reparaţii?

MATEI: l-am întâlnit pe câţiva dintre ei şi schimbul de idei şi informaţii mi-a făcut o plăcere enormă. Unul dintre preferaţii mei vine aici din când în când, doar ca să mă viziteze şi nu pentru că are treabă. El admiră pacea şi diversitatea vieţii mele şi spune că vizitele aici sunt pentru el ca nişte vacanţe, deoarece e îngrozitor de plictisitor să zbori tot timpul prin univers.

SUZANA: Presupun că orice serviciu devine plictisitor, după un anumit timp. Cum repară ei scutul?

MATEI: Procesul de reparare constă, în primul rând, din a păstra energia la un nivel stabil, sau de a repara breşa, umplând-o cu energie trasă din altă sursă – şi căreia i se monitorizează viteza şi frecvenţa, pentru a uni fluxul celor două energii. Energia are propria sa posibilitate de lipire, dar trebuie să fie aşezată în poziţie potrivită şi supraîncălzită – aceasta făcând ca viteza ei să se accelereze, pentru a se obţine fuziunea. SUZANA: Aceste echipaje vin în trupuri fizice? MATEI: De obicei, ei vin în trupurile lor omeneşti din cel de-al patrulea nivel de densitate – dar nu sunt obligaţi să o facă. O dată ajunşi aici, ei se prezintă în trupuri frumoase, deoarece atmosfera noastră rarefiată permite acest lucru, fără să le dăuneze. Trupurile din cel de-al trei

le-a nivel de densitate, care sunteţi voi, nu pot intra în acest tărâm şi de aceea vin în vizită numai sufletele voastre.

SUZANA: Te rog să-mi spui despre forţele care pot penetra scutul.

MATEI: Ele sunt forţele întunecate care vor să distrugă liniştea, învăţătura şi vindecarea şi, în special,

evoluţia spirituală care se desfăşoară aici. Noi ne luptăm în permanenţă cu aceşti duşmani – nu în bătălii, aşa cum vă imaginaţi voi, cu forţe combatante şi arme – ci cu lumină. Adesea, aceste energii sunt o entitate de neidentificat. Probabil că o denumire mai bună ar fi câmp de forţă – iar acesta este foarte puternic. Mamă, pe aceste planuri interioare există activităţi de distrugere atât de

ÎNcbivi, iâllal înulv puivivei. u* Uv iiitviv-ul. ««u-oii, vivpet-vov 91 pe…

mea – dar nu privitor la ce anume se întâmplă, ci de ce se întâmplă.

Întregul univers este afectat de această epocă de răsturnări. Corupţia şi înşelăciunea şi războiul de pe Pământ nu sunt cauza evenimentelor catastrofice mondiale de acolo, ci *simptomele* unor evenimente mai larg răspândite şi mai drastice, care se petrec pe scară universală. În multe privinţe, noi suntem protejaţi împotriva durităţilor care afectează atât de multe alte suflete.

Totuşi, noi nu suntem doar o zonă mică cu fiinţe protejate şi nici alte tărâmuri sanctuar nu sunt aşa ceva. Există un motiv pentru care aici este stabilitate, în ciuda furiei din jurul nostru – tot aşa cum există un loc în care o fiinţă înţeleaptă şi calmă rămâne în echilibru, chiar şi atunci când este înconjurată de agitaţie. Nirvāṇa şi celelalte tărâmuri de puritate şi limpezime mai înalte sunt puncte de bază pentru univers, elemente de echilibru esenţiale, pentru a ţine mişcarea sistemelor solare pe un curs stabil. Câmpul de fonă al spiritualităţii, care este predominant în aceste zone cu densitate superioară, se află la un ritm constant de stabilitate.

Armonia sigură, pacea şi stabilitatea densităţii noastre superioare sunt demne de absolut toată încrederea, pentru a constitui un punct de sprijin în echilibrarea elementelor externe. Acest lucru este adevărat, indiferent de câte suflete vin – deoarece există o distribuire imediată, în concordanţă cu energia de tranziţie

care reflectă activităţile din timpul vieţii de pe Pământ ale fiecărui suflet. S-ar putea spune că această stabilitate este „raiul” din Nirvāṇa, deoarece partea care poate fi considerată ca fiind „iadul” nu are aşa ceva.

CĂLĂTORIE

SUZANA: Spuneai că a face călătorii este una dintre activităţile majore ale rezidenţilor Nirvāṇei – şi ştiu că tu vii aici. Cum faci asta şi unde te mai duci în altă parte?

MATEI; Mamă, călătoriile sunt o activitate permanentă aici! Scutul nostru personal face ca activitatea milioanelor de călători din interiorii! tărâmului – şi a celor care vin şi oleacă în nermanentă – să nu-i deranjeze pe ceilalţi. Altfel aici ar fi Pandemonium.*

Pentru a călători în interiorul tărâmului, noi folosim acelaşi gen de transport pe care-l folosiţi şi voi. Celor cărora le place să meargă cu maşina, sau cu avionul, sau cu barca, cu trenul, sau cu autobuzul materializează aceste vehicule când doresc. Avem şi alte modalităţi, dar probabil că cea mai obişnuită dintre toate este călătoria astrală într-un trup mai puţin dens decât trupurile noastre eterice, de zi cu zi.

Trupul astral permite călătoria aproape oriunde – adică oriunde ar vrea să meargă fiinţele de lumină – şi, deşi este o experienţă absolut extraordinară, ea prezintă şi anumite riscuri. Există şosele universale, ca să zic aşa. Călătoria astrală este limitată la un spectru de lungimi de undă aflate în interiorul unei scale bine definite, ceea ce face ca ea să fie mai uşoară. A ieşi în afara acestei bande de lungimi de undă, fie este periculos pentru frecvenţa sufletului neîntrupat, fie există o incompatibilitate absolută şi, de aceea, călătoria nu este nici măcar posibilă. Majoritatea oamenilor de pe Pământ nu-şi pot imagina că acest gen de călătorie spaţială poate exista în mod constant în tot universul, în asemenea moduri şi viteze diferite – cu sau fără navă spaţială!

Există vizite frecvente între toate tărâmurile dezîntrupate. Celelalte tărâmuri sunt diferite de Nirvāṇa, deoarece rezidenţii lor au trăit în vieţile fizice în medii cu totul deosebite de cel de pe Pământ – iar tărâmul

* capitala iadului în poemul epic *Paradisul Pierdui* de poetul englez John Milton 1608 – 1674. N.T.

spiritual al fiecărei lumi este construit pentru a se potrivi cel mai bine sufletelor care trăiesc acolo. Majoritatea acestor tărâmuri nu sunt nici pe departe atât de frumoase ca Nirvāṇa, deşi e posibil să fie mult mai avansate din punct de vedere tehnologic. Învăţătorii noştri maeştri vin adesea din acele amplasamente, în mod special pentru a ne instrui în domeniul tehnologiei pe care noi o punem apoi la dispoziţie în eter, pentru a fi accesată de către savanţii şi inginerii de pe Pământ.

Am vizitat multe alte tărâmuri elevate din cadrul acestei galaxii, dar nu merg adesea în tărâmurile din celelalte galaxii. Asta, nu din cauza lipsei de interes, ci deoarece e nevoie de serviciile mele aici.

Este ca atunci când voi vă luaţi o vacanţă lungă şi plecaţi departe, numai dacă vă permit responsabilităţile pe care le aveţi – iar dacă nu v-o permit, vă luaţi o scurtă pauză şi staţi aproape de casă. Pentru noi nu este vorba de distanţă, ci de complexitatea densităţii şi a altor aspecte ale călătoriei astrale, care mă descurajează să fac călătorii dincolo de această galaxie. Din acelaşi motiv, eu călătoresc rareori în locuri cu persoane în formă fizică, în afară de Pământ. Ritmurile vibratorii sunt diferite şi este nevoie de foarte multă pregătire şi mult efort recuperator pentru călătoria spre multe dintre acele amplasamente.

SUZANA: Am citit undeva că densitatea Pământului poate prinde în capcană forme de viaţă evoluată, care vin aici în trupuri fizice. Dacă e aşa, de ce se petrece un asemenea lucru şi ce se întâmplă cu ele?

MATEI: Ceea ce ai citit este corect.

Materializarea pentru a intra într-o densitate mai

joasă este mult mai uşoară decât ridicarea acelei densităţi la un nivel care e mai sigur pentru călător.

Energia este mijlocul prin care se modifică densităţile şi prin care se realizează transportul. Combinaţia e un element de risc.

A rămâne prins în capcana densităţii joase şi a pierde toată conştienta universală avută înainte este ceva ce se întâmplă foarte adesea cu cei care fac astfel de călătorii – aşa că înţelepciunea impune ca, atunci când se face o astfel de călătorie, misiunea să fie realizată în mare vjteză şi plecarea să fie rapidă.

SUZANA: Dar tu poţi să vii aici în trupul tău eteric şi să nu fii prins în capcană. Ce anume face ca situaţia să fie diferită?

MATEI: Siguranţa trupurilor noastre de înaltă frecvenţă este aşi

 gurată de scuturile noastre protectoare. A fost o perioadă când Pământul nu avea o densitate mai joasă decât Nirvāṇa – de aceea a putut exista un du-te-vino permanent. Acum trebuie să avem o pătură de energie de lumină, care să ne protejeze de negativitatea ce creează densitatea Pământului. Această negativitate a pus capăt uşurinţei cu care se trecea înainte, cât şi comunicării telepatice constante între cele două lumi.

Noi nu ne aventurăm în densităţi mai joase decât a treia dimensiune, fără un scop special, protecţie şi aprobare pentru misiune, primită de la Consiliu. Scopul ar putea fi un serviciu adus dintr-o iubire nemărginită – poate unei fiinţe iubite, care a căzut atât de departe de lumină, încât un suflet plin de grijă de aici cere să i se acorde posibilitatea de a-i un ajutor pentru a j. i recuperata. neeasi-a cerere polil îi muiata i» e ne către sufletul căzut, fie de către cineva care cere asistenţă în numele acelui suflet.

RECREARE

SUZANA: Aveţi alte activităţi de recreare asemănătoare cu ale noastre, în afară de călătorii? Adică, *mult* mai asemănătoare cu ale noastre, decât călătoriile!

MATEI: În multe cazuri, avem, dar există nişte diferenţe – după cum îţi poţi imagina. Activităţile sportive sunt foarte populare aici, ca şi acolo de altfel, dar noi considerăm că sportul este mai mult o experienţă de învăţare, decât de recreare – iar atitudinea noastră în privinţa sporturilor de echipă diferă de a voastră. Aceia dintre noi care împărtăşesc acelaşi interes într-un joc se comportă ca un grup de prieteni, mai degrabă decât ca o organizaţie – aşa cum sunt echipele voastre. Nimeni nu este exclus pe motiv că nu este la fel de eficient ca ceilalţi şi, bineînţeles, niciun jucător nu primeşte salarii exorbitante. Iar în competiţiile noastre nu există atitudine de genul „omoară-i!”

Avem o mulţime de alte sporturi, pentru persoane individuale sau pentru un grup mic. Există înotul, care este preferatul meu, şi tenis, golf, ciclism, toate sporturile voastre de iarnă – de fapt, noi avem toate spoiturile pe care le aveţi şi voi, cu excepţia celor care fac rău, sau care distrug orice fel de viaţă. Printre acestea se numără boxul, care poate răni creierul – şi bineînţeles că nu avem vânătoare, pescuit, sau orice fel de lupte cu animale. Iar oamenii care au fost atraşi pe Pământ de asemenea sporturi, ca participanţi sau ca spectatori, nu le duc dorul câtuşi de puţin. O dată ajunşi aici. ei văd sfinţenia a TOT CEEA CE ÎNSEAMNĂ viaţă şi îşi transferă cu uşurinţă aceste interese în forme de recreare nondistructivă. Şi nu ne ocupăm nici cu lucruri stupide, de genul lupte în noroi sau altele asemănătoare.

Distracţia este o parte importantă a modalităţii noastre de recreare, la fel ca şi la voi. Concertele noastre sunt magnifice! în unele cazuri, se aud melodii de o puritate angelică, ca şi când ar fi cântate de zece mii de instrumente de coarde sau flaute. Avem şi alte genuri de

concerte – cu o

 muzică atât de frumoasă, încât toţi cei care ascultă sunt vrăjiţi. Dar, dacă nu alegem să mergem la concert, putem fi oriunde dorim – şi intrăm pe unda radio care corespunde sursei concertului şi ascultăm totul.

Producţiile teatrale sunt extraordinar de populare, iar amploarea lor întrece cele mai spectaculoase reprezentaţii ale voastre. În teatrele noastre, ca şi în sălile de concerte, noi îi avem pe oamenii de talent excepţional care, odată, au jucat atât de formidabil pentru voi. Avem scriitori mari, ale căror lucrări încă entuziasmează publicul de aici, cât. şi actori şi actriţe de pe Broadway şi de la Hollywood, atât de admiraţi pe Pământ, întrucât nu mai sunt limitaţi de lumea tridimensională, prestaţia lor este mult mai reuşită decât aţi văzut vreodată pe Pământ. Avem şi peraucuic ancuv „ns vunse, autucu ui laitiut icimiuv şi *ai* usuve jucu/a un lui esenţial în orice spectacol splendid. Teatrele însele sunt săli spectaculoase, iar „efectele speciale” întrec imaginaţia voastră – aţi putea spune că, literalmente, sunt minuni din ceruri!

Mai există o formă mai intimă de recreare, pe care noi o numim simplu „ora poveştilor”. Povestitorii noştri sunt atât de pricepuţi, încât ei încântă atât adulţii, cât şi copiii – prin urmare, aceste evenimente sunt foarte populare. La fel de populare sunt şi adunările sociale, mari sau mici, de oameni care împărtăşesc interese comune, aşa cum faceţi şi voi – dar la petrecerile noastre nu se serveşte alcool sau droguri.

Toate acestea sunt părţi importante ale vieţii de aici, dar ne recreăm şi mai simplu – o conversaţie scurtă şi plăcută, sau o privelişte încântătoare. Asemenea momente fermecătoare ca acestea nu sunt privite pe Pământ cu recunoştinţa şi aprecierea pe care le merită pentru ridicarea spirituală – pentru că despre asta e vorba când

ne referim la *recreare*.

Şi învăţătura este o mare plăcere pentru noi, astfel încât conferinţele publice şi lectorii invitaţi la o sală de curs sunt tot un gen de recreare – iar pe Pământ foarte puţini oameni consideră sălile de clasă ca fiind locuri de distracţie.

SUZANA: Mă tot întreb dacă aveţi destule treburi de făcut acolo. Aveţi televiziune?

MATEI: În general, nu – dar noii sosiţi, cărora le-a plăcut foarte mult să se uite la televizor în timpul vieţii lor de pe Pământ, pot să-şi materializeze propriul televizor, dacă doresc. Programele sunt limitate, deoarece ei trebuie să le materializeze şi pe acestea! Manifestarea talentului, în cadru: unui spectacol, se face pe viu şi este de o asemenea calitate extraordinară şi varietate încât, o dată adaptaţi vieţii de aici, sunt rari cei care preferă distracţia obţinută „mecanic”.

Toţi cei care vor să meargă la concerte sau la piese de teatru o pot face. Nu există preţuri mari care să-i împiedice să cumpere bilete şi nici locuri proaste. Spaţiul sălii nu este o problemă, deoarece noi nu avem corpuri fizice dense. Nici transportul nu e o problemă. Sosirea este instantanee, deoarece este necesar doar gândul care exprimă dorinţa – şi nu există impedimente datorate constrângerilor fizice. Dacă oamenii de pe Pământ ar avea aceleaşi facilităţi în a urmări spectacole în direct pe care le avem noi, cred că mult mai puţini oameni şi-ar petrece atâta timp în faţă. televizoarelor, nu-i aşa?

SUZANA: Sunt convinsă că aşa este! Sărbătoriţi vreo zi anumită, dintre cele pe care le sărbătorim noi?

MATEI: Recunoaştem cu mult respect toate zilele sacre ale tuturor religiilor reprezentate aici, dar acele momente deosebite sunt sărbătorite mai activ de către individualităţi a căror călătorie a fost conformă cu religia pe care şi-au ales-o în timpul vieţii lor trecute imediate.

Mamă, vreau să menţionez iarăşi două lucruri pe care ţi le-am mai spus, din cauza relevanţei lor în acest

context. În primul rând, noi suntem suflete cumulative, nu numai sufletul din ultima viaţă, iar majoritatea dintre noi am trăit pe Pământ experienţa multor vieţi în diferite religii *ale lui Dumnezeu* – aşa cum s-a întâmplat cu cea mai mare parte dintre voi. Am făcut specificaţia „ale lui Dumnezeu”, deoarece Satanismul, oricât de NEdumnezeiesc ar fi, este considerat acolo ca o religie – iar aici nu există niciun satanist! în al doilea rând, *energia sufletească* a majorităţii sfinţilor din cea mai mare parte a religiilor de pe Pământ a venit din tărâmul Christic, tărâmul angelic cei mai înalt, cel mai aproape de Creator. Având aceeaşi origine, niciunul nu poate fi considerat mai iluminat sau mai sfânt decât altul.

Sărbătorile naţionale de pe Pământ nu sunt sărbătorite aici în acelaşi fel, dar noi cunoaştem foarte bine pompa şi ceremonialul care le însoţesc acolo. Urmărim paradele şi cuvântările – atât cu umor, cât şi cu tristeţe, din cauza înşelătoriei politice care se află în spatele lor.

Nu, mamă, nu vreau să intru acum în discuţii legate de politica voastră, aşa că renunţă, te rog, la întrebare!

CLĂDIRI

SUZANA: Clădirile voastre sunt asemănătoare cu ale noastre în ceea ce priveşte mărimea, aspectul şi construcţia – sau complet diferite de orice aş putea eu recunoaşte?

MATEI: N-ai avea probleme să recunoşti clădirile noastre, mamă, dar le-ai privi cu multă uluire, deoarece ele *strălucesc*] Densitatea materialelor de construcţii con +
ine o frecventă a luminii care le dă strălucire.

Totuşi, există o diferenţă considerabilă în ceea ce priveşte intensitatea luminoasă a clădirilor.

Toate clădirile publice strălucesc mai mult decât cele

rezidenţiale, dar există grade de luminozitate în ambele tipuri de structuri. Casele maeştrilor noştri şi ale membrilor Consiliului strălucesc mai tare decât altele, iar asta nu are nimic de-a face nici cu mărimea şi nici cu stilul, ci numai cu cei care le ocupă. Aceeaşi variaţie apare şi în cazul clădirilor cu apartamente de locuit.

Intensitatea luminii emanată de clădirile publice este determinată de activitatea din ele – care, la rândul ei, determină procesele de gândire cerute de proiectarea şi construirea lor. Materializarea unor clădiri uriaşe şi elaborat construite, făcute pentru activităţi înalte, cere o cantitate imensă de putere, controlată în permanenţă. Procesul de materializare nu durează mult, dar aranjamentele care dau naştere acestui proces implică o cooperare extinsă şi o planificare laborioasă, din partea unui corp extins de arhitecţi şi ingineri experţi.

Sala cea mare, care întrece în mărime şi grandoare cele mai mari stadioane şi cele mai maiestuoase catedrale, ar putea fi considerată bijuteria tuturor structurilor construite pe întregul tărâm. Esenţa ei strălucitoare va reflecta veşnic lumina, nu numai prin marmora şi aurul din care este făcută, dar şi prin energia care îi realizează proiectul şi construcţia. Ridicarea unei asemenea clădiri magnifice necesită mii de suflete care lucrează împreună, cu minţile focalizate spre a direcţiona energia în anu

96

mite părţi ale clădirii. Dar, înainte să se întâmple acest lucru, a existat un timp îndelungat în care ele şi-au concentrat puterile pentru a face planurile şi desenul a ceea ce, mai târziu, va fi vizualizat şi va lua formă. Mai avem şi alte clădiri publice spectaculoase şi, în funcţie de mărime şi stil, construirea fiecăreia a necesitat mai puţină energie a sufletelor şi mai puţină proiectare decât marea sală.

Cât despre clădirile de locuit, noi avem multe construcţii cu apartamente simple sau luxoase, care pot adăposti mai multe individualităţi. Aceste clădiri sunt

similare cu ale voastre, dar până şi cele mai mici şi mai simple sunt mult mai atrăgătoare decât cele pe care voi le numiţi blocuri de locuinţe. Proiectul arhitectural include tot ceea ce este necesar pentru un aspect plăcut, intimitate şi interior vesel – iar peisajui este întotdeauna frumos.

Întrucât aici sunt, în acelaşi timp, mult mai multe suflete singure decât perechi sau familii, există multe clădiri uriaşe cu apartamente mici, atrăgătoare. Majoritatea sunt în centru, unde se află colegii şi săli de lectură şi alte activităţi civice. Bineînţeles că şi sufletele singure pot alege să locuiască într-o casă.

Ne stau la dispoziţie clădiri rezidenţiale de orice stil arhitectural, mărime şi materialele de construcţie – de la case mici cu două camere, până la palate impresionante, pentru a căror proiectare şi construcţie este nevoie de cincizeci de suflete sau chiar mai mult. Sufletele pot locui într-o cabană rustică în munţi, sau pe un vapor, sau într-un camping în pădure – dacă vreunul dintre aceste locuri li se par potrivite.

Prin urmare, vezi că locul în care locuim diferă considerabil, aşa cum se întâmplă şi pe Pământ, dar în această parte a tărâmului nu există nicăieri murdărie, sau gunoi, sau dărăpănături. Până şi mahalalele trebuie să fie materializate şi nimeni de aici nu alege să facă aşa ceva – prin urmare, totul este perfect curat şi ordonat, iar toate clădirile particulare şi publice sunt ţinute în condiţii excelente. Noi nu considerăm că există vreun vecin nepotrivit, sau cartier în care să nu locuieşti.

SUZANA: Puteţ; alege orice fel de casă sau locuinţă pe care o doriţi?

MATEI: E ceva mai mult de spus aici. Nu există proprietate, cu documente legale, care să asigure un titlu clar şi de necontestat şi, bineînţeles, nu sunt restricţii băneşti. Dar există o bază pentru a obţine o-asă.

Matei, vorbeşte-mi despre rai

E vorba de un sistem de autoevaluare – atât a serviciului prestat în timpul vieţii pe Pământ, cât şi a evoluţiei spirituale de aici – combinat cu recomandările Consiliului pentru nivelul de motivaţie pe care-l manifeşti şi de progresul pe care-l faci. Pe măsură ce un suflet avansează în învăţătură, este posibil să se mute într-o locuinţă mai deosebită, dar nu e neapărat necesar. Sufletele noastre cele mai evoluate aleg adesea o căsuţă simplă, mai degrabă decât locuinţele extinse la care ar avea dreptul. Toate construcţiile noastre publice şi clădirile cu apartamente sunt materializate de către muncitori în construcţii cu înaltă calificare – şi majoritatea celor de aici le cer ajutorul profesional în proiectarea şi materializarea caselor lor. Serviciile acestui domeniu specializat sunt la dispoziţia tuturor, dar anumite individualităţi aleg să-şi construiască propriile lor case. Structuri mici şi necomplicate pot fi proiectate şi ridicate chiar de către doi constructori neprofesionişti, care au studiat principiile construcţiei. Pe acest tărâm, pentru ca ceva să fie materializat e nevoie de cel puţin două suflete, indiferent de profesiunea lor.

SUZANA: De ce? Dacă voi puteţi materializa orice fel de vreme doriţi, cred că materializarea unei căsuţe simple s-ar face în doi timpi şi trei mişcări.

MATEI: Comparaţia dintre materializarea vremii şi a unei clădiri este absolut nepotrivită/Materializarea vremii foloseşte elemente gata formate. Materializarea construcţiilor necesită nu numai un proces de vizualizam mai complex, dar şi crearea materialelor de construcţie.

Mamă, o să-ţi explic de ce e nevoie de cel puţin doi dintre noi pentru a materializa cea mai mică clădire. Gândeşte-te la o cutie de carton turtită. E vorba doar de doi „pereţi" de-a lungul locului de îndoire a cartonului – aceasta este forma construcţiei pe care ai obţine-o dacă ar materializa-o un singur suflet şi ar fi absolut de nefolosit. Pentru a realiza o clădire folositoare e nevoie să existe, în

mod simultan, o minte care să vizualizeze caracteristicile exterioare şi o altă minte care să se concentreze pe vizualizarea detaliată a interiorului – iar această combinaţie îi dă casei o formă funcţională.

SUZANA: Înţeleg, dar sunt încă surprinsă de limitarea capacţtăţii de materializare existentă acolo.

MATEI: Mamă dragă, acest amplasament nu oferă sumumul de cunoştinţe şi aptitudini, aşa cum crezi tu. Niciun suflet de aici nu are o putere de concentrare suficientă pentru a ridica, de unul singur, nici cea mai mică sau mai simplă clădire. Şi noi, ca şi voi, învăţăm şi evoluăm permanent.

Acest tărâm oferă cursuri mai avansate decât poate oferi Pământul, dar aptitudinile noastre în orice domeniu sunt mai scăzute decât acelaşi gen de aptitudini ale fiinţelor din tărâmuri cu densităţi superioare. Noi suntem fiinţe umane de pe al patrulea nivel de densitate – aşa că vă puteţi da seama că atât inteligenţa, cât şi aptitudinile de materializare ale sufletelor de pe nivelurile şase şi şapte le întrec cu mult pe ale noastre.

Ştiu că voi aţi auzit ambele cuvinte „densitate” şi „dimensiune”, folosite pentru a indica nivele de evoluţie. Termenii ar trebui să fie sinonimi, uăr cuvântul „ucnsitate este mai corect, deoarece s-o definiţie în contextul legilor naturale ale ritmurilor vibratorii, iar noţiunea de dimensiune nu are asemenea caracteristici.

Alte amplasamente pot fi pe acelaşi nivel, sau chiar pe unul mai înalt decât suntem noi în privinţa evoluţiei sufletului, inteligenţei şi tehnologiei – dar ele pot folosi materiale de construcţie de densitate mai joasă. De exemplu, fiinţele umane din cel de-al patrulea nivel de densitate, care trăiesc în trupuri fizice, îşi pot construi clădirile şi navele cosmice dttn materiale ale căror structuri moiecuiare pot fi văzute cu ochiul vostru aflat pe al treilea nivel de densitate. Acest lucru este în concordanţă cu propria lor existenţă *în formă fizică*. Este, de asemenea, motivul pentru care navele lor spaţiale pot fi

văzute de pe Pământ.

SUZANA: Îmi este destul de neclară treaba asta cu densitatea. De ce pot eu să văd o navă spaţială de pe nivelul al patrulea de densitate şi nu pot să-ţi văd trupul aflat pe acelaşi nivel, când eşti chiar aici, lângă mine?

MATEI: Este vorba numai de diferenţa *deforma* şi nu de nivelul evoluţiei spirituale sau intelectuale. O parte din confuzie provine de aici, mamă: voi aveţi numai două denumiri pentru starea de a fi – fie trupuri fizice şi structuri solide, fie niciun fel de formă vizibilă.

Întrucât ochii voştri de pe nivelul al treilea de densitate nu pot vedea niciun trup în afara celui fizic, voi consideraţi că acest tărâm este fără formă, sau „dezîntrupat”.

Acesta *este* un amplasament dezîntrupat, cu suflete dezîntrupate – unde totul este făcut într-un mod dezîntrupat. Eroarea se află în felul în

 care interpretaţi voi noţiunea de „dezîntrupat”, despre care consideraţi că denumeşte viaţă fără formă sau substanţă. Categoric, *nu* aşa stau lucrurile în ceea ce ne priveşte, după cum ai văzut tu însăţi în imaginile pe care ţi le trimitem.

Dar, întrucât voi aveţi numai două concepte în privinţa opţiunilor voastre, descrierea noastră şi a acestui tărâm ca fiind dezîntrupat este mai potrivită decât orice termen care denumeşte ceva solid. Aşa că, tot aşa cum folosim cuvântul „timp” în cadrul conceptului vostru despre el, pentru ca voi să puteţi înţelege explicaţiile noastre, folosim şi cuvântul „dezîntrupat” pentru a descrie toate tărâmurile sanctuare şi rezidenţii lor, cu scopu! de a-i deosebi de acele individualităţi şi amplasamente a căror

—”. – ... +: „«„*”. „«i; jk

SUZANA: Mulţumesc pentru explicaţie, întorcându-ne la materializare – spune-mi, te rog, pentru că tot nu înţeleg, cum puteţi să faceţi ceva din „nimic”.

MATEI: Puterea de materializare nu este cunoscută pe Pământ, aşa că nu e de mirare că nu o înţelegi. Explicaţia pe care ţi-am dat-o cu ceva timp în urmă a fost destul de superficială şi voi încerca să mă descurc mai bine de data asta.

Ca proces, materializarea înseamnă a face ceva – mai întâi prin vizualizarea exactă a ceea ce doreşti şi apoi prin acumularea şi direcţionarea unei energii suficiente de forme-gând, pentru a produce o formă materială identică cu imaginea pe care ţi-ai făcut-o. Tot ceea ce are substanţă, tot ceea ce există în mediul înconjurător, fiecare aspect al activităţilor sufletului de aici şi de pe Pământ – *totul, pretutindeni*! – este dus la îndeplinire de magnitudinea puterii pe care o induc aceste forme-gând care direcţionează energia.

SUZANA: Mulţumesc, Matei, este suficient pentru moment. A fost o întâlnire lungă şi, înainte de final, vreau să-mi spui unde locuieşti.

MATEI: Cu cea mai mare plăcere!

Locuiesc într-o clădire cu apartamente mici, fiecare fiind creat pentru confortul şi bunăstarea unei singure persoane. Nu e nevoie de bucătărie, deoarece hrana este materializată „gata gătită”, fără să fie nevoie de o sobă – aşa că, în această clădire, fiecare apartament are numai două camere separate – o încăpere publică şi una privată. Mamă, te întrebi dacă, după tot acel timp pe care l-am petrecut aici, n-aş fi putut să am o

casă; da, aş fi putut, chiar una drăguţă, dar acum prefer u. t apartament, iar cel pe care-l am mi se potriveşte perfect.

Culoarea de bază este albul strălucitor şi culorile de contrast sunt verde de primăvară, auriu strălucitor şi tonuri de galben. ca şi cum o rază de soare ar fi prinsă în fiecare centimetru din acest loc. Ara să-ţi *arăt*\ Primeşti imagini absolut corecte, suficient pentru a recunoaşte tehnica de lumini şi umbre folosită de către Frank Lloyd

Wright* pentru decoraţiuni interioare, mai degrabă decât pentru tablouri. Aici, el este un arhitect foarte la modă.

Mobila mea este asemănătoare cu ceea ce vezi tu, dar e mai simplă în linii şi mai masivă decât o vezi. Uite, acum o ai exact în imagine

— *Iur* & *ŞI*: *xvAaFuel*, pârâi Xti O Cilpa «U S. VUT tââlaginla CGRCCtit, uupa CÂTE aluat înapoi, deoarece ai simţit că *îţi imaginezi* mobilierul nostru de familie, în loc de *a-l vedea* pe al meu. Ai dreptate, mobila mea este aproape identică cu cea pe care am avut-o acasă – şi de ce n-ar fi aşa? Mi-a plăcut acel stil şi îmi place şi acum.

Te văd cum zâmbeşti la vederea florilor din glastre şi a crengilor de copaci din vazele mari, aflate pretutindeni în camerele mele – prin urmare cred că eşti de acord cu decorul. Alegerea mea n-ar trebui să te surprindă, întrucât acestea au fost stilul decorativ şi culorile familiei.

SUZANA: Îmi place foarte mult, Matei! Ai creat o zi minunată de primăvară în care să trăieşti. Este extraordinar pentru mine să pot să mi te imaginez în propria ta casă! Mulţumesc, dragul meu! Asta înseamnă atât de mult pentru mine!

MATEI: Ştiu că aşa este, mamă, şi îţi pot simţi încântarea. Ai mult mai multă dreptate decât crezi, atunci când spui că mi-am creat propria imagine a unei zile de primăvară. Îţi aminteşti că ţi-am spus că pot să materializez propriu! mediu înconjurător? Am ales şi pentru afară o zi de primăvară – nu numai soarele şi adierea călduţă, ci o adevărată zi de primăvară se desfăşoară în afara ferestrelor mele. Poţi să vezi că, în clipa aceasta, eu am un peisaj împădurit, astfel încât priveliştea mea este similară cu a ta – dar pot la fel de uşor să am malul unei mări, o grădină bine aranjată, un câmp cu vaci, sau munţi cu vârfuri înzăpezite. Eu pot materializa orice peisaj pe care mi-l imaginez.

— Arhitec: american 1869 – 1959. Printre altele, el a proiectat muzeul Guggenheim din New York. N.T.

Suzanne Ward

Matei, vorbeşte-mi despre rai

SUZANA: E absolut splendid totul. Şi eu sunt atât de încântată că ţi-ai dorit acelaşi gen de ambient – cu o tentă uşor spaniolă, acolo, la tine – pe care îl aveam când erai tu aici… iar acum este chiar şi pădurea.

Întrucât priveliştea există la alegerea fiecărei persoane, pot şi ceilalţi să o vadă pe a ta, sau numai tu o vezi?

MATEI: Oricine doreşte să arunce o privire în ambientul particular al cuiva, poate să o facă – dar, de obicei, se cere voie. Nu se întâmplă în mod obişnuit – dar dacă cineva vine în apartamentul meu, în mod automat vede aceeaşi privelişte pe care o văd şi eu. Ceea ce ar vedea un trecător întâmplător este peisajul comun tuturor locuitorilor acestei clădiri.

SUZANA: Înţeleg. Aparent, fiecare îşi decorează interiorul potrivit tu guaiui p & isuucu, a-a uum laijwn Şt hui.

MATEI: Aşa este – şi există alegeri nelimitate şi în privinţa mobilierului şi a tuturor decoraţiunilor noastre. Fiecare materializează orice decor îi face plăcere la un moment dat, iar când se doreşte ceva nou, redecorarea apare, practic, în mod spontan.

Mamă, te vei distra de minune aici!

RESURSE CULTURALE

SUZANA: Să începem de unde am rămas ieri, de la clădirile voastre. Aveţi galerii de artă, sau muzee?

MATEI: Le avem pe amândouă. Galeriile noastre de artă sunt printre cele mai impresionante, spaţioase şi strălucitoare clădiri publice – şi ele sunt pline cu o artă similară cu cea a vechilor voştri maeştri, ca şi a pictorilor şi sculptorilor voştri moderni şi talentaţi. Efectul de strălucire este mărit atât de către comorile de artă însele, cât şi de admiraţia tuturor celor care trec prin clădiri.

Majoritatea galeriilor sunt proiectate pentru a avea curţi de prezentare în aer liber, spre bucuria suplimentară

a vizitatorilor, întrucât nu există niciun pericol ca formele de artă să sufere din cauza schimbării vremii. Nimeni nu ar materializa, aici, un uragan!

Muzeele noastre sunt pline cu comorile care, pe Pământ au fost pierdute sau distruse din neglijenţă, sau intenţionat. Ele au fost recreate, pentru a comemora culturile care le-au produs şi ajută la predarea istoriei autentice a Pământului. Bineînţeles că aceste lucrări de valoare şi frumuseţe rară nu trebuie să fie ţinute în spatele unor pereţi de sticlă cu alarmă, iar faptul că sunt atinse de milioane de privitori nu le face niciun rău, întrucât energia admiraţiei şi uimirii este pură şi nu lasă urme.

Unele dintre palatele rezidenţiale sunt mobilate cil reproduceri splendide din epoci în care imperiile au domnit în opulenţă şi ai putea crede că sunt un muzeu, mai degrabă decât o casă de locuit. Adesea, această mobilă ajunge într-un muzeu, deoarece proprietarii rareori aleg să locuiască mult timp într-un asemenea fast.

Uneori, ei materializează astfel de piese frumos împodobite, doar pentru că pot să o facă şi pentru că o asemenea splendoare a făcut parte din viaţa pe care au cunoscut-o. Dar, cu timpul, majoritatea dintre ei nu se mai simt la largul lor într-o asemenea inegalitate izbitoare, deoarece nu se mai potriveşte cu egalitatea tărâmului în materie de evoluţie spin

tuală şi serviciu în slujba altuia. Atunci, ei fie că donează muzeelor aceste lucruri fastuoase, fie că le dematerializează, pur şi simplu.

SUZANA: Ai menţionat biblioteci şi locuri de studiu, aşa că presupun că aveţi cărţi cu texte sau lucrări de referinţă de toate felurile, literatură clasică şi cărţi sfinte ale tuturor religiilor. Satisfac toate acestea interesul tuturor faţă de lectură? Aici nu-l pot satisface.

MATEI: Mamă, bibliotecile noastre sunt mai mari decât oricare existente pe Pământ şi noi avem aproape

toate cărţile pe care le aveţi voi, cu excepţia celor pornografice şi a celor care nu au niciun fel de valoare. Aceasta nu înseamnă cenzură, ci doar alegerile manifestate ale rezidenţilor noştri, care pot crea orice gen de literatură doresc. Dar avem câteva cai *y*. pe care nu i. c-ai considera potrivite pentru rai, cum ar u cărţi cu uan-curi şi benzi desenate. Cei tineri ne întreabă adesea dacă avem aşa ceva, iar, dacă nu avem la îndemână ceea ce preferă ei, le materializăm, deoarece îi ajută pe cei mici să se adapteze noii lor vieţi. Avem chiar şi cataloage. A alege subiectele şi a le pune în ordine constituie o parte plăcută a stilului de viaţă al multor suflete – şi, în timp ce se acomodează aici, încă le place să frunzărească asemenea cărţi. Atunci când învaţă să materializeze orice doresc, cataloagele devin o sursă de idei.

Bineînţeles că ai dreptate în privinţa cărţilor despre care „presupui" că ar fi aici – cât despre cărţile sfinte, noi avem toate ediţiile. Tu eşti familiarizată numai cu Biblia, mamă, şi s-ar putea să fii şocată aflând că, de când a fost scrisă, în ediţiile ulterioare a fost scos sau rescris foarte mult. Textele originare diferă atât de mult de versiunea de astăzi, încât nu există nicio asemănare între versetele cu acelaşi număr din diversele variante. Au fost înlăturate toate referirile care vorbeau clar despre reîncarnare şi multiplele vieţi necesare evoluţiei spirituale – şi, de aceea, Biblia de astăzi diferă în această privinţă de cărţile sfinte ale altor religii.

SUZANA: De ce a fost modificată Biblia?

MATEI: Aceste modificări pe care le-am menţionat au fost făcute pentru a favoriza controlul exercitat de către câţiva oameni puternici, care aveau autoritatea şi influenţa de a modifica textele. Din punctul lor de vedere, era necesar să-i separe pe oameni de Dumnezeu – şi, întrucât primele scrieri vorbeau de Unimea întregii vieţi, este clar că asemenea pasaje trebuiau să fie modificate, astfel încât grupul care deţinea autoritatea în ierarhia bisericească să poată fi plasat între oameni şi Dumnezeu.

Şi banii şi-au avut rolul lor. Mentalitatea ierarhiei bisericii, la începuturile ei, era înclinată spre politică şi lăcomia de toate felurile a motivat atitudinea lor de a institui tot felul de legi ecleziastice şi filosofii care să le întărească autoritatea şi controlul şi, în acelaşi timp, să-i îmbogăţească financiar.

SUZANA: Te rog să-mi dai un exemplu de o asemenea modificare făcută deşi

MATEI: Am să-ţi dau un exemplu care este, în totalitate, un adaos inventat: povestea în care Dumnezeu îi spune lui Abraham să-şi sacrifice fiul, ca dovadă că acesta îl iubea pe Dumnezeu. Aceasta a fost scornită, doar pentru a-L prezenta pe Atotputernic într-o lumină înfricoşătoare şi

„± „—”: – *z* – c... – *a*: – + – j; «: nx: t „i”.: i: – u – 4„*: – *

Gât. vmaind aua a Îi *una* uujiuc guujumvaiiuv v-iv siiai lipsiiuv siuâlvvjii

din textele biblice, deoarece distorsionează foarte tare natura profund iubitoare a lui Dumnezeu.

Această poveste arată că Dumnezeu îi comandă uneia dintre creaţiile Sale să omoare o altă creaţie. Dumnezeu nu ar comanda *niciodată* să se comită un omor, pentru *absolut niciun* motiv – şi, cu atât mai puţin, pentru a dovedi că ucigaşul îl iubeşte suficient de mult! Iar Dumnezeu nu a dorit, niciodată, nici măcar sacrificarea unui animal, deoarece şi aceste creaturi sunt creaţia Sa. Sacrificiile animale nu au fost. cerute de Dumnezeu, ci dse către întunericul din neamul omenesc.

Potentaţii bisericii au dorit ca oamenilor să le fie frică să nu facă ceea ce ei cereau, astfel încât cererile lor au fost prezentate în numele lui Dumnezeu. Ace-a poveste despre Abraham şi Ssaac a fost inventată pentru a arăta că trebuie să vă fie frică de Dumnezeu şi că nu există respect faţă de viaţă, ei doar supunere în faţa Lui – ceea ce însemna supunere faţă de dogmele religioase întocmite de acei potentaţi şi impuse asupra populaţiei.

Există multe alte schimbări strategice, ce au la bază

aceleaşi motive. Mesajul complet şi adevărat al lui Iisus nu se află în Biblia voastră. Mesajul Său adevărat arăta adevărul despre un Dumnezeu iubitor, adevărul despre suflet, adevărul despre acest tărâm, adevărul despre călătoria spirituală pe parcursul multor vieţi, pentru a ajunge la reintegrarea cu Creatorul.

Misiunea Sa a fost să aducă ILUMÂN Area, să fie marele învăţător pe care mulţi îl ştiu a fi, să fie mesagerul lui Dumnezeu, care să aducă

 adevărul. Niciodată misiunea Sa nu a fost aceea de a fi „regele" pe care conducătorii nesinceri ai bisericii au încercat să-L prezinte, astfel încât să-L poată folosi – eradicând adevăratele Sale învăţături şi introducându-le pe ale lor proprii.

Nefiind conştiente de faptul că la baza multor doctrine religioase de astăzi nu se află cuvântul lui Dumnezeu înregistrat de persoane cu inspiraţie divină, multe dintre bisericile voastre îşi au rădăcina în dogma întocmită de către aceşti conducători de început ai bisericii, care au manipulat totul.

În cele din urmă, odată cu accelerarea transmiterii de lumină asupra Pământului, de către fiinţele cereşti care ajută planeta voastră să se înalţe, atât. adevărul cât şi falsul vor ieşi literalmente „Ia lumină".

nsus

SUZANA: Matei, L-ai văzut vreodată pe Iisus?

MATEI: O, da. Deşi El este cel mai solicitat dintre toţi cei ce se află pe acest tărâm, am avut nu numai privilegiul de a-L vedea, dar şi onoarea de a lucra sub îndrumarea Lui.

Iisus nu este un rezident al Nirvāṇei. Ei are puterea

de a face vizite aici în trup eteric, de a instrui, de a îngriii şi de a vindeca – dar în niciuna dintre vizite nu rămâne prea mult. El se află pretutindeni în spaţiul de lumină din tot acest universs deşi nu este cunoscut sub numele Iisus – sau Emanuel, nume care I s-a dat. Deşi pe Pământ a fost adesea numit Iisus Christos, Christos nu este o parte din numele său – ci, mai degrabă, arată starea sa Christică. Christos nu este un nume propriu. El înseamnă „a fi una cu Dumnezeu” – şi e la fel de corect să spui, 3 uddha Christos” cum e să spui „Iisus Christos”.

Iisus este o creaţie a lui Dumnezeu, iar energia Christică este cea mai pură, iubitoare şi înaltă poziţie angelică – cea mai apropiată de Creator. Energia Christică este cea mai respectată şi este atotputernică pretutindeni în acest univers. Influenţa, binefacerea şi inspiraţia lui Iisus sunt necesare în eşaloanele mai înalte – ca şi aici, de altfel, iar Pământul are foarte mare nevoie de ele. Mesajul Său, aşa cum este perceput acolo, este atât de limitat, încât e o mascaradă cumplită – deoarece capacitatea lui de a depune mărturie pentru puterea şi iubirea lui Dumnezeu sunt mult mai profunde decât îi sunt atribuite.

Acelaşi fragment din Dumnezeu, care s-a întrupat ca Iisus, s-a încarnat în alte vieţi de pe Pământ, de-a lungul istoriei omenirii. Unul dintre aceste personaje a fost Buddha, ai cărui adepţi i-au păstrat mesajul mult mai intact decât au păstrat adepţii creştinismului mesajul lui Iisus. Alte întrupări ale energiei Christice au apărut în formă umană în alte sisteme planetare, dar nu cu acelaşi statut de lider religios ca Iisus şi ca alte personaje importante din religiile Pământului.

SUZANA: E foarte mult de contemplat aici, Matei – totul e atât de diferit de ceea ce am fost noi învăţaţi. Voi îi priviţi pe sfinţi tot aşa cum îi privim şi noi?

MATEI: Ştiu cât sunt de diferite aceste învăţături,

mamă, dar este esenţial ca adevărul să fie cunoscut pe Pământ. În cazul sfinţilor, este invers faţă de înţelegerea voastră limitată asupra puterilor lui Iisus. Oamenii consideraţi ca sfinţi de către Biserica Catolică sunt cinstiţi aici pentru progresul pe care-l fac pe drumul spre iluminare, tot aşa cum se întâmplă cu toate celelalte suflete care dobândesc realizări spirituale. Dar aceasta înseamnă mai puţin decât evoluţia pe care le-a atribuit-o biserica. Conducătorii bisericii ridică, în mod strategic, persoane individuale în starea un Simţi, pentru a crea un alt strat despărţitor între mase şi Dumnezeu. Deşi sfinţii au avut cu adevărat valoare ca individualităţi, această stratagemă de distanţare i-a ridicat mult mai sus faţă de misiunea aleasă înainte de naştere şi faţă de capacităţile lor umane.

Pe tot parcursul secolelor de influenţe religioase, oamenii au suferit foarte mult din cauza acestei distanţări şi a controlului „spiritual" pe care religiile le-au executat asupra vieţilor lor. Pentru mulţi dintre ei, adaptarea la realitatea vieţii de pe acest târâm a fost foarte dificilă, din cauza dogmelor inventate în propriul interes de către conducătorii timpurii ai bisericii – şi care mai funcţionează şi astăzi.

108

EDUCAŢIE

SUZANA: Ai menţionat, adesea, evoluţia sufletului şi studiul Eu credeam că, a: unei când sufletele noastre merg în rai, ele sunt în mod automat complet evoluate şi toată cunoaşterea este revelată. Deci. cât de evoluaţi sunt rezidenţii Nirvāṇei în materie de evoluţie spirituală şi învăţătură?

MATEI: Mamă, a locui aici nu a însemnat niciodată evoluţie automată a sufletului, sau acces automat la cunoaştere universală.

Îţi aminteşti că ţi-am spus că Nirvāṇa a fost creată ca un mi pentru sufletele rănite în vremurile vechi şi care aveau nevoie de vindecare într-un loc protejat? Prin

urmare, vezi că ea nu a fost desemnată să fie locul unde se ofsră cunoştinţe sau conştientă sufletească supremă şi nici acum nu este. A fi un rai pentru luptători răniţi nu mai este scopul nostru, bineînţeles, aşa că, acum, acest amplasament este doar încă un stadiu pentru învăţătură, încă un pas pe calea spre evoluţie a sufletului.

Mai mult decât atât, doar faptul că eu sunt aici şi tu eşti acolo nu reprezintă o diferenţă în ceea ce priveşte progresul sufletelor noastre. Viaţa în spirit este la fel cu viaţa fizică, în privinţa, lecţiilor ce urmează a fi învăţate – şi mulţi oameni de pe Pământ sunt mult mai avansaţi în evoluţia sufletului lor, decât mulţi dintre noi aflaţi în această lume.

Nicăieri nu există un moment al existenţei care să nu ofere oportunităţi pentru învăţare. Asta nu înseamnă că, în toate momentele din toate vieţile, trebuie să existe o atmosferă academică apăsătoare, sau că fiecare suflet trebuie să fie interesat de învăţătură. Asta nu înseamnă că învăţătura este o activitate pentru a atinge scopul tuturor sufletelor – reintegrarea în Unime – aşa că e normal ca noi să punem un mare accent pe avantajele căpătate prin toate oportunităţile de învăţare.

Chiar dacă acest tărâm nu este o şcoală atât de cumplită ca Pământul, noi avem avantaje considerabile, pe care voi nu le aveţi. Întrucât noi nu suntem constrânşi prin limitările create de densitatea fizică, sunt

 posibile atât o folosire deplină a creierului, cât şi un ritm accelerat de învăţare. Noj nujmntem limitaţi nici prin simţurile voastre din cel de-al treilea nivelde densitate-Accesul nostru la altej>urse de învăţare este de neegalat. – … şi. aici există un flux armonios de energie, care stimulează şi înalţă… în cadru 1 unui med în educâţional.

SUZANA: Pe lângă avantajele pe care vi le oferă educaţia de acolo, se asemănă ea, într-un fel, cu a noastră?

MATEI: E foarte asemănătoare cu a voastră. Avem

ore de curs regulate, cu cărţi, profesori care oferă instrucţie în domeniul a milioane de subiecte, conferenţiari invitaţi, instrumente de pregătire şi sistem de notare. Oratori maeştri şi educatori din amplasamente cu densitate mai *niuiut* Viu la Sa HC ajutl 32 avaHSam *u uGTTICT – iil* CC SuHI Uinl GIO-ul Capacităţile şi cunoaşterea caracteristice acestui tărâm. Bibliotecile noastre imense sunt centre de referinţă complete, având toate materialele de lectură şi de cercetare valoroase pe care le aveţi voi, plus multe alte surse de informare despre care nu aţi auzit niciodată – cum ar fi date despre epocile de evoluţie a Pământului, care vouă vă sunt necunoscute.

Nimeni nu este împiedicat de nimic pentru a se înscrie în orice formă de învăţământ alege.

Nu există ca un curs să fie închis noilor veniţi, pentru că locurile s-au ocupat – şi nu se cere să se urmeze cursurile într-o ordine ascendentă, cum ar fi anul întâi, anul doi şi aşa mai departe. Bineînţeles că nu există nici taxe şi nici alţi factori limitativi, în afară de interesul sau entuziasmul personal. Există un ritm de învăţătură proporţional cu numărul studenţilor, cu capacitatea de asimilare a informaţiilor şi cu atitudinea lor. Mulţi studenţi au probleme în a lua note mari, dar nu există repetenţie şi ne străduim cu toţii să-i ajutăm. Această formă de meditare se manifestă din interes personal şi de bunăvoie – şi nu numai că este de ajutor pentru studenţii care s-au poticnit, dar dă şi satisfacţie celor care-i ajută. Un mare avantaj este şi faptul că nu avem noţiunea de „timp" – nu există clopoţel care să încheie o oră de curs, sau perioade de studiu, iar un student poate rămâne într-un loc, cât timp doreşte.

Unele dintre clădirile noastre academice sunt mari şi impozante, iar altele sunt ca şi rulotele mobile pe care le aveţi pentru a suplimenta spaţiul şcolar.

Cu excepţia faptului că toate clădirile noastre sunt foarte lumi-*Matei, vorbeşte-mi despre rai*noase, cadrul nostru educaţional este foarte similar cu cel din liceele

voastre mai mari şi din campusurile universitare.

SUZANA: Toate acestea par a oferi o. atmosferă ideală pentru învăţătură.

MATEI: Aşa şi este, dar prezintă, în acelaşi timp, şi o provocare pentru sufletele leneşe. A şJudiaşi a evolua nu sunt activităţi obligatorii... ci e vorba doar de alegere pur individuală. Nu există note proaste, nici pedepse şi nici exmatriculare pentru absenţe, j-rejăjre-eze-sââfte-îe-irstoaţii Tiiiâtă Tmenite să le trezească. Ca o consecinţa-viaţa deluc Tpoafe fi o viaţătraită degeaba Tdmjpăuza lipsei motivaţiei externe – iar cei care aşteaptă să fiejnânaţi din urmă, nu au nicio şansă.

nu nu vuit/vav uvajyiv. mvajiiiuia nuui.cn piui uiivaţ-ll iuiiilaid, mamă. Eu vorbesc despre toate tipurile de învăţătură de aici, exact aşăcumjxigg-acokv-unde oameniiltocaţă ASmulgigţtrdg viaţa atât din experienţele lor, cât şi din experienţele celorlalţi. Lenea de a învăţa îşrprimeşte aceeaşi recompensă aicâfca şi acolo – iar atunci când sufletele lengsejpleacă de aici, următoarea lor viaţă jeprezintă un regres.

Deşi putem selectalecţiile pe care le dorim, şi dosarele Akashice, ne oferă îndrumări cu privire la experienţele şi lecţiile de viaţă pe care le-am început şi care sunt neterminate. A da atâi (ieaceştoj. Îndrumări înseamnă pregătirea cea mai bună şi [maj tenefi) CJ ză – dar noî-velm TÂB ertateloţală de *ajţlegp* ce anume vrem să învăţăm.

SUZANA: Ce cursuri academice aveţi la dispoziţie?

MATEI: Tot ce înseamnă ştiinţă, artă, limbi, politehnică – absolut tot ce-şi poate imagina cineva, de la astronomie la mitologie şi la zoologie. De ce mitologie? Deoarece este fascinant de comparat revelaţiile despre antichitate cu ceea ce am fost învăţaţi pe Pământ. Spre deosebire dvcecăcele predă acolo, legendele mitologice reprezintă mult mai mult” decât încercări vechi de a explica existenţi umană şi fenomenele natura-le. – maJQriiai & al3 in

DE exemplu, au existat cu adevărat acele combinaţii dintre animaleijiliinte Mumane

ţirile despre şir. ene Gântătoarerţapi indiscreţi şic-ntou-frgatop: „Acele creatori. iaţeii & efost materializările unor minţi depraj/atevcare. şi-au. urmăritpau creat, cu cruzime, astfel de fiinţe. Unele dintre ele erau proiectate special pentru a face

110

111

Suzanne Ward

Matei, vorbeşte-mi despre rai munci care necesitau capacitatea de a gândi şi de a lucra aeolo-unde. oa-TÂTeTTt11 Tu-pââteau să „u” Nu-voiau 1>?” muncească, cum ar fi lucrări subacvatice pe perioade lungi.

SUZANA: Nu e prea plăcut ceea ce-mi spui. Matei, există de obicei o mare diferenţă între ceea ce învăţaţi voi şi ceea ce ni se predă nouă?

MATEI: Depinde de domeniul de studiu. Studiile noastre de medicină le depăşesc cu mult pe cele de pe Pământ, dar elimină cea mai mare parte o educaţiei medicale de acolo. Noi nu avem nevoie de practică în privinţa oaselor rupte sau a bolilor, deoarece acestea nu există aici – şi nu avem nevoie de cunoaştere farmaceutică, deoarece noi nu folosim medicamente cu „reţetă”, iKuâFiilntui SC laCC pFlâf ViuFâţil Cfil TglilCC GIFCC (C şi toate NOMIC

noilor veniţi sunt vindecate pe această cale. Amintirile trupului fizic sunt Intense, iar influenţa imediată a acestor amintiri asupra trupului eteric e-îe-ofur Tda-TST – oniivăţăm cum să reorganizăru-energia, astfel încâttrul hii fizic părăsit să nu” măi” „ăibă o influenţă de durată asupra trupului ete Tâcţcî Fe să mgreanbze săârsă micşoreze potenţialul unei vieţi depline.

AcelajdJ! iiciu-elscare adesea merge mână uâârâana cu necesitatea de-vândecare ănăipuiuâr

Astfel, studiile noastre psihologice au acelaşi ţel – dar, aici, noi mergem direcfcagfjjjenergia blocată, care

provoacă proJ3 lem e. mentalesailfjse pierde vremea cu discuţii lungi sau neproductive, despre manifestările sau efectele problemelor existente înajrite-iiejiii-Sto. c-ii.zaMedicâna noastră recunoaşte imediat şi alungă sursele de boalăşitransformă acele condiţii în energie producti

„Vă ” s „pre” binele absolut: al respectiybprpefsi) ălier

Şi instruirea, acastră în „ştjjnteje natjiriieito. clămplet diferită de a voastră. Noi nu avem ţeorii. său., concluzii eronate, care să ducă numai la dezifi Formare sau eşec în „că Utarea. unei înţelegeri corecte. Noi studiem legile universale ale. ştiinţelor naturii, legile lui „Dumnezeu. Le aplicăm în moduri constructive şi îi ajutăm pe savanţii de pe Pământ să obţină idei şi învăţătură conceptuală.

Fiind persoane dotate genetic, savanţii voştri sunt capabili atâţf să absoarbă informaţii, câFşi să fie receptivi la acest proces. Oamenii de ştiinţă, selecţionaţi în mod special, sunt ajutătrâr TIT – iod privilegiat, de către un grup format din maeştrimoştnla absoarbă informaţiile ce sunt etern disponibile în cadrul minţii universale. Este vorba de un proces de extracă TŞTTÂI – şti tare””.

Astfel, descoperirile cercetătorilor şi inventatorilor de pe Pământ sunt realităţile ştiinţifice *cârjjjexislă deiajnvniyers* – ele nu provin de la savanţii voştri. Ajutorul nostru se face prin ceea ce voi aţi putea numi inspiraţiile care” leâin” 5 avanţitoi” voştri – dar ceea ce se întâmplă *exâa AevK*rat este că ei raspurfd Tăln Tormaţiile cutare sunt „încărcaji”.

Ace. kşi.4>rinede artă. În acest domeniu „sunteţi agroape egali cu noi, deoarece expresia artistică.proz. ine”. din creuzetuljuniverM.l. JIJĂ} ei! Ui: Aceasta este o j? onexiune la nivel de nu-l. îaiauututjiuiit ualivias. În yaufu, i. fi. imitaiuui-u. i4 u. uiijiyi vydiiiv *ana*.

te pe al treilea nivel de densitate.

Ştiinţa este ceva mental arta vine din mimă. şi suflet.

În ceea ce priveşte pictura şi sculptura, noi suntem

mai selectivi în ceea ce considerăm a fi artă, faţă de ceea ce produceţi şi premiaţi voi. Câteva dintre produsele voastre provin doar dintr-o imaginaţie îndrăzneaţă şi, deşi ideile rămân sub forma lor rigidă proprie, aceste tipuri de produse nu sunt recunoscute ca artă şi nu sunt respectate aici. Cele mai frumoase exprimări ale sufletului vostru, în pictură şi sculptură, provin din ceruri.

Bineînţeles că şi noi avem propriii noştri artişti. Când se află aici, între întrupări, aceleaşi genii cunoscute pe Pământ predau şi produc noi forme de artă. E posibil ca învăţătura lor, cât sunetqdele de creaţie să nu folosească întotdeauna pensule şi culori, sau dălţi de sculptură şi marmură – dar unora încă le place această formă de creaţie şi o aleg în locul proceselor de materializare mentală şi emoţională.

Atunci când aceste suflete, dotate artistic, se reîntrupează, noile lor vieţi sunt binecuvântate cu conectări la frumuseţea universală, făcute la nivelul sufletului, dar ei pot exprima acest lucru pe căi diferite. Sculptorul de data trecută poate fi acum poet, iar cel care a fost în viaţa precedentă scriitor, acum este pianist Sufle UIL – care în viaţa dinainte a fost actor, poate jdeveni acun-profesrjr-sauieşte întotdeauna conectarea sufletului la arte unrversală. Această combinaţie dintre conectarea specială şi moştenirea geiietică. este „cea care produce geniul artistic.

Sufletul îşi alege părinţii pentru dotarea lor. geneţică, ca şr pentru

 faptul că pot să-i ofere condiţii de învăţătură. Înainte de naştere, ei fac o în” teFegere-e-inciude oferirea unui mediu şi a unor resurse care şa-rjper-mită artistului să se dezvolte şi să aibă acces la toată instruirea necesară.

SUZANĂ: Mă uimeşti în permanenţă! „Sufletele

leneşe” de acolo îşi irosesc talentele, neaducându-le în următoarea viaţă fizică?

MATEI: Un talent poate fi irosk şi într-o viaţă întrupată şi într-una dezîntrupată, dar aceasta nu se întâmplă adesea.

Dorinţa de a crea este mult prea puternic implementată la nivelul sufletulu Cperiftu a fi” în¥bujiţă. Din aceşti rtiv5 mulţi maeştri „artă depăşesc obstacole uriaşe, pentru a permiteimpulsului lor... creator să se m-IestelăltrroS năfufăr-şrfl avem ca exemplu pe Beethoven! Totuşi, atunci când situaţii ’neprevăzute împiedică realizarea previziunilor făcute „m înţelegerea dinainte de naştere, acest talent nu este pierdut Energia sa se alătură formelor-gaJ3 dde natură asemănătoare şi va fi atrasă de alte suflete dornice de evoluţie.

114

MUZICĂ

MATEI: Dintre toate artele, muzica este cea mai importantă aici. Ţi-am vorbit despre concertele noastre minunate, dar muzica are o semnificaţie mult mai mare pentru noi decât atât – ea este absolut vitală pentru existenţa noastră!

Perimetrul acestui tărâm depinde de frecvenţele muzicii, Vibraţiile, în special cele ale instrumentelor cu coarde, sunt oarte din ceea ce ţine întregul tărâm în acordajul potrivit. De asemenea, muzica este unicul medjcamentjcu eficienţă maximă pentru suflet, iar energia muzicii este indispensabilă în tratamentul psihicului traumat] ar-or care. yin aici. Prin urmare, deşi toţi maeştrii sunt respectaţi şi veneraţi, poţi să înţelegi de ce onorurile cele mai înalte le sunt acordate sufletelor care se disting în muzică.

Spre deosebire de priveliştea personală pe care o vedem de la fereastră, sau de vremea pe care o putem crea după bunul plac, muzica există pretutindeni. Ea există pretutindeni pe tărâmul nostru, pentru ca toţi să se racordeze la aceeaşi frecvenţă – aşa că noi o putem auzi,

ori de câte ori dorim, prinzând-o pe unde radio. Voi faceţi acelaşi lucru cu un radio şi aveţi staţii de emisie cu persoane care selectează muzica ce va fi transmisă. Aici noi funcţionăm ca propriile noastre unde radio, staţii şi selectoare.

SUZANA: Aveţi muzicieni şi instrumente adevărate, sau muzica are propria sa formă energetică?

MATEI: Acesta este un concept interesant, mamă, dar muzica noastră este mult mai mult decât atât. Noi avem mai multe instrumente cu coarde şi mai mulţi muzicieni decât toate orchestrele voastre simfonice la un loc şi avem o mulţime de cântăreţi la harpă de mare clasă. Acesta este motivul pentru care, în tablouri, raiul este descris de obicei ca fiind plin cu îngeri ce cântă la harpă.

Totuşi, niciunul dintre harpiştii noştri nu pluteşte pe nori!

S UZ AN A: Bravo, am pierdut şi imaginea asta superbă! Muzica voastră este asemănătoare cu muzica noastră clasică?

MATEI: Este invers. Muzica voastră este absolut similară cu a noastră, întrucât ea a fost compusă în rai, *înainte* de a fi scrisă pe Pământ. Compozitorii pot să considere că au inspiraţie, dar mai corect ar fi să spună că e vorba de *filtrare*. Toate temele majore, toate combinaţiile de note şi acorduri au fost aici, în această formă, înainte ca aceşti compozitori să le absoarbă şi să le filtreze prin minţile lor – prin SUFLETELE lor – şi să le pună pe portativ.

Nicăieri nu a fost captată toată muzica minunată ce este pusă la dispoziţie pentru a fi absorbită, dar deja se află pe Pământ cele mai minunate opere muzilaic existlulc în laurui createi, în secole” trecute a ex. i-stat o asemănare extraordinară între muzica maiestuoasă oferită şi produsă aici şi cea absorbită de către compozitorii şi artiştii

muzicali de pe Pământ. Din păcate, în ultimi ani s-a înregistrat acolo o legătură muzicală redusă suflet-univers.

SUZANA: Muzica ce ne este „introdusă” are un scop mai înalt decât simpla plăcere – poate un catharsis* emoţional?

MATEI: DA! Exact acesta este motivul pentru care muzica sferelor cereşti este disponibilă în tot universul! Aici muzica este creată în mod continuu, pentru a ne acoperi toate nevoile propritşteşte” transmisă şi absorbită. perj Tianent de către, intelectul de pe Pământ, pentru a permite sentimentelor înăbuşite de acolo să fie trăite şi exprimate. A elibera şi a transmuta, în mod pozitiv, această energie cinetică vindecă sufletul, iar efectul de undă propagată este în beneficiul întregului univers.

Dar este absolut clar că nu toată muzica la modă pe Pământ îşi are sursa aici! Muzica divină nu are sunete discordante, spre deosebire de muzica heavy metal şi hard rock şi chiar unele compoziţii de jazz şi neo-clasice predominante acolo. Aceste tipuri de compoziţii nemuzicale pot permite unei mari cantităţi de energie de furie şi rebeliune să fie exprimată prin scris, cântat şi ascultat – dar energia încărcată negativ care este produsă de aceste sunete nu e transmutată şi ea se învârte în jurul vostru, rămânând acolo.

I proces de purificare a emoţiilor, în special a celor de milă şi frică, descris de

Aristotel ca fiind efectul produs asupra publicului de un spectacol în care se joacă o tragedie. În psihologie este o tehnică folosită pentru a relaxa o stare de tensiune sau nelinişte, prin conştientizarea unor sentimente sau frici înăbuşite. N.T.

116

Muzica tare şi discordantă – ZGOMOTUL – agita spiritul şi creează dezechilibru în cadrul psihieului omenesc, P dezechilibrul creşte, capacitatea psihicului de a absorbi energia luminii se micşorează. Cu timpul, o scădere considerabilă poate distruge cu totul această

capacitate.

Generarea de dezechilibre este una dintre strategiile cele mai eficiente ale forţelor întunecate de-pe-Păffiânt, lăr „acest „gen de muzică ce o reajize

compozitorii şi ascultătorii nu sunt conştienţi, ei sunt atraşi către întuneric. Sunetul despre care ei cred că-i captivează, de fapt *îi face captivi* – deoarece întunericul a planificat, în mod strategic, să oprească evoluţia

™u +... nix «: s n-”-V? – „4: – ... >.t.: –: – ” x:. u – t. – 4Z—ic”:

Op & lll UUIU şi *OU*. CUVVLWZ. V. AII li – UWII/ AI.1 V ta/i jet, HILVţ-ilullvă. 1. iluţ-lt-Ullila, *J.i*-tea şi mentală.

117

Suzanne Word

Matei, vorbeşte-mi despre rai

EMOŢII

SUZANA: Bună dimineaţa, Matei!

MATEI: Bună dimineaţa, mamă. E minunat că te simt zâmbind atât de mult astăzi.

SUZANA: Mă poţi *simţi* că zâmbesc?

MATEI: Nu chiar; mi-am simplificat doar gândul. Eu simt aceeaşi fericire care te determină ne ţine să zâmbeşti aşa de mult în această dimineaţă. Aminteşte-ţi că noi simţim emoţiile oamenilor de care suntem legaţi. Din fericire”, ex5 Slâh-sWă T: rector-cife-îâeâpira de a simţi toate emoţiile care îi afectează, în mod colectiv, pej-arne niide a o] o...

Crede-mă, dacă n-ar-exâstă scutul protector, acest loc nu s-armai numi raij

Noi simţim că, la acest stadiu al evoluţiei sufletului nostru, ne aflăm în amplasamentul cei mai iubitor şi care oferă cele nââ! multe” satisfacţii”. râotuşi, simţim foarte mulf din ceea ce nu face parte dintr-un rai bingejiyânţat, paşnic, anngojjoş-Seiizaţiile minunate sunt preponderente aici, dar noi trăim, de asemenea, şi experienţa emoţiilor care ar putea fi n-mjţe refjective, grave, sobre şi chiar total negative.

PelPământ, senzaţia este că ororile petrecute într-o ţară aflată la celălalt căpătai lumii nu sunt. resimţite foarte tare de cei care nu le trăiesc ei înşişi. Voi vă gândiţi la aceşti oameni aflaţi la distanţă, care trăijesc în suferinţă şi frică şi lipsuri extreme, mai mult pe cale mentală decât emoţională. Lucrarea noastră cu sufletele care tranzitează din acele circumstanţe este efectuată de trăirea sentimentele lor puternice. Negativitatea tristeţii lor, a fricii, a durerii fizice şi a mâniei soseşte aici în permanenţă „şi lajuyel de masă, întregul tărâm este afectat – şi nu numai aceia dintre noi a căror activitate directă are legătură strânsă cu aceste emoţii.

Cei mai mulţi dintre noi, după cum bine ştii, nu suntem departe de experienţa fizică. Suntem încă legaţi de chinurile pe care le-au suferit afâf de recent aceste suflete nou sosite şi putem trăi sentimentele lor.

118

Aceasta este ojproblemă separată de lecţiile noastre karmice, în curs dedesfăşurare – şi de evoLu-iaâpânfuă Ta. E vorba de a simţit cu adevărat, exăcf „aceleaşi emoţii pe care le trăiesc oamenii care sosesc cu suferinţe mari în trup, minte şi spirit.

Mai mmvfW.ăt atâti îninirât esenţa fiinţei noastre pejrjait-se. nza-ţii intensificate, emoţiile pe care le simţim le Mreci>e ceţe trăite pe planul terestru”, psitatea jrujţu-iloryoastre micşorează ejtnj Otiile4L6 tjye şi atrage emoţiile negative. Starea de boală şi disconfort apar-aţujnccând emoţule iie, gative unt atrase pe o perioadă mai lungă de timp. Chiar dacă aveţi mii de diagnostice, cauza de bază a tximr07 Boino Fvoăstre este această energie negativă. Aceeaşi gamă de diagnosticeeste dată pentru moartea fejel Lşuiid

Încetarea contracţiei şi expansiunii energiei, care se fac ritmic, este motivul pentru care TKpurfizic moare.

Am făcut o digresiune, mamă, dar m-am gândit că s-ar putea sate intereseze să afli aceste lucruri. Deci, celălalt aspect al senzaţiilor noastre intensificate este faptul că

sentimentele pozitive sunt o experienţă câfe-ţi dă bucurie pură! Ele oferă echilibru pentru senga-jl-dureroase pe care le trăim împreună cu cei care sosesc aici. Pe acest tărâm nu se poate să fie altfel, deoăfe

Aici, iubirea este mai pură decât pe Pământ şi este lipsită de oricare dintre senzaţiile voastre efemere de „a teândfăgostă rei „a nu mai iubi”.

Chiar şi bucuria pe care 6 simţim când ascultăm muzică, sau vedem un peisaj, sau facem orice activitate este mai intensă şi mai pură decât a voastră.

SUZANA: Simţiţi vreo emoţie pe care noi nu o simţim?

MATEI: Ce întrebare interesantă, mamă! Nu, nu cred. Diferenţa majoră constă în puritatea emoţiilor noastre. Noi simţim, în cadrul oricărei situaţii, numai emoţia noastră iniţială.

SUZANA: Ce vrei să spui prin emoţie „iniţială”?

MATEI: O să-ţi dau un exemplu. Eşti cu adevărat fericită pentru prietena ta cea mai bună, care, după o perioadă lungă şi disperată de şomaj şi nelinişte, a reuşit să capete un serviciu la compania la care lucrezi tu. Dar, e posibil ca fericirea ta să nu fie lipsită de emoţii adiacente. Poate că te îndoieşti că ea este capabilă să-şi ducă la îndeplinire noile responsabilităţi, suficient de bine pentru a-şi păstra serviciul – şi îţi faci griji

 asupra modului în care pierderea acestuia o va afecta. Poate că ai un sentiment de invidie, deoarece ea a obţinut exact genul de serviciu pe care-l dorea, iar tu ai unul care nu te satisface cu adevărat. Poate că te simţi uşurată că ea a obţinut un serviciu, deoarece a renunţat să mai umble după altul pe care ţi-l doreai tu. Sau, poate că eşti geloasă, pentru că ea a obţinut exact serviciul pe care voiai să-l iei tu, dar pentru care nu ai fost acceptată. Sau, dacă nu ai ştiut despre acest post liber, e posibil să ai un sentiment de regret că nu ai avut ocazia de a-l solicita. Poate că ai un resentiment sau o stare de

mânie, deoarece calificarea ta se potrivea perfect cu descrierea postului, dar acesta a fost scos. la concurs, în loc să-ţi fie oferit ţie.

Prin urmare, iată larga gamă de sentimente însoţitoare posibile, care s-ar putea să te copleşească, temporar sau permanent, alături de cel iniţial de fericire pentru iubita ta prietenă. Preurt, voi separaţi rareori sentimentele legate de o altă persoană, sau de o anume situaţie, de percepţia m – afectaţi – sau chiar sunteţi.

Aceşti lucru „nu „se întâmplă aici.

SUZANA: Cuvintele tale mă provoacă să gândesc mai mult, Matei. Cum depăşesc sufletele de acolo aceste sentimente negative însoţitoare? Şi ce poţi să-mi spui despre pisălogi, snobi, bârfitori care fac probleme, lăudăroşi şi alte genuri de persoane – mai degrabă neplăcute, dar nu neapărat „rele”?

MATEI: Caracteristici de nedorit însoţesc persoanele şi pe acest tărâm, dar aceste trăsături nu durează mult timp. Aici, noi devenim conştienţi de caracterul nostru şi de defectele noastre de personalitate, în timp ce mult, mult prea adesea, oamenii de pe Pământ le recunosc numai la alţii.

Însuşi faptul că sufletul cumulativ examinează în Dosarele Aka-şicejamprerită vieţii jţale – revăzându-şi viaţa trecută imediată şi eyaluând-o în strânsă legătură cu toate celelalte vieţi trecute reprezintă o lecţie uriaşă. Când o trecere în revistă arată că au ieşit în evidenţă, în mod repetat, trăsături nedorite – fără ca ele să fie îmbunătăţite viaţă după viaţă – sufletul poate face eforturi intense, cât încă se află aici, pentru a depăşi acest şablon, adesea primind ajutor calificat.

SUZANA: Dar, între timp, cine vrea să stea în preajma lor? Ei nu par a se încadra în restul raiului.

Matei, vorbeşte-mi despre rai

MATEI: Păi bine, mamă, ei *nu stau* lângă nimeni care nu-i doreşte! Fiecărei trăsături umane îi este ataşată o energie. Ca toate celelalte lucruri aflate în cadrul

existenţei – trăsăturile de personalitate se încadrează în legea universală a atracţiei şi respingerii (ceea ce se aseamănă, se adună). Fiecare Ttrăsătură este canalizatăm secţiuncă aspectelor proprii celor care se asemănă cu ei, aşa că sufletele cu trăsături indezirabile, puFŞT simpiu, nu se află în preajma-suââeteâr5F „diferite”, „care” fiii atrag acea energie. Tojuşju dacă sufletul selectează, în timpul vieţii sale spirituale, o lecţie care include toleranţă sau răbdare, el poate cere caracteristici pe care, înainte, j}ul.e. putea-toleea.

SUZANA: Ştii, Matei, acolo pare a exista un accent constant pe învăţare şi evoluţie şi, chiar cu pauzele pe care vi le luaţi, viaţa arată a fi, de fapt, foarte serioasă şi concentrată pe ceva. Voi râdeţi vreodată?

MATEI: Să fii sigură că da! Principiul legu universale a atracţiei: şi respingerii se aplicăjn-priyiriţa. xâşujui, ca şi în toate ceMalte ataşa-niente energetice – prin urmare, aici, ca şi acolo, râsul este molipsitor şi influenţa lui are un minunat efect de undă propagată. Ca toate celelalte trăsături care tranzitează odată cu oamenii „şi capacitatea de a. râde din toată inima, sau de a face un umor de bună Galitate, soseşte în mod continuul Bineînţeles „că ea nu. se manifestă foarte repede la sufletele cu trupuri fizice distruse, sau cujăsihkul traumatizat – dar, o dată ce sunt vindecate, acest aspect al personalităţii lor începe să iasă în evidenţa. La „urî moment dat, în cadrul convalescenţei, umorul bun şi situaţiile amuzante am. jurul. loxJe-utâjă progreseze. Atunci când începi a râdă, ştim că acesta este un uriaş pM.înainte în cadrul rewnirii la oi sănătateţ perfectă. Suntem bucuroşi că medicii voştri au descoperit acest ajutor străvechi. Adesea/simţul umorului la voi, pe Pământ;, are. un aspect pervers – aşa că o situaţie comică de aicipoate. diferi. de-a voastrădar, bineînţer les7 hu” în toate privinţele. Mamă, tu ai apreciat întotdeauna umorul sec şagerirjdeajdelminterăşa-eevase-găseşie. ditiplin aici, deoarece subiectele pentru umor sunt foarte rafinate. Avem comedii minunate şi spectacole „date de comedianţi

de înaltă clasă. Cei mai mari comici ai voştri se produc aici – scena supremă, dupăxuro s-ar putea spune.

Mamă, sunt sigur că nu ai crede că aici este raiul, dacă nu ar exista umorul de bună calitate şi râsul.

LOCURI DE MUNCĂ

SUZANA: Aveţi servicii asemănătoare cu ale noastre?

MATEI: Există diferenţe între sistemul nostru şi al vostru, dar şi asemănări – şi oricine care doreşte să muncească are o varietate de oportunităţi.

Întrucât muzica are o importanţă vitală pe tărâmul nostru, e norma! că mulţi sunt implicaţi în acest domeniu. Pe lân-a cei care folosesc terapia prin muzică, pentru a vindeca sufletele nou sosite care au nevoie de aşa ceva, sunt mulţi cei care lucrează în domeniul divertismentului. Printre aceştia se află muzicieni, cântăreţi, regizori şi maşinişti pentru concerte, cei care se ocupă de instrumente şi toţi cei care compun, predau şi învaţă diferite noţiuni despre cum se face muzică. Uneori, în domeniul muzical sunt angajaţi cei mai mulţi lucrători.

Alteori, mai multe suflete sunt angajate în domeniul ajutorului sufletelor în tranziţie – cei care le întâmpină şi cei care îi ajută medical. În acest domeniu lucrez şi eu. Aici, numărul de lucrători este cel mai fluctuant, deoarece este în legătură directă cu ceea ce se întâmplă pe Pământ. Chiar în acest moment, multele războaie civile, epidemiile, moartea prin înfometare şi dezastrele legate de vreme – ce produc moartea în masă pe Pământ – fac ca asistenţa de tranziţie să constituie domeniul de activitate cu cei mai mulţi lucrători. Dintre toate locurile de muncă, asistenţa de tranziţie şi muzica sunt întotdeauna pe locul unu şi doi.

Educaţia este un domeniu major, după cum îţi poţi imagina, din cauza accentului puternic pe care-l punem pe învăţătură. Această denumire este dată nu numai

învăţăturii, dar şi serviciilor şi activităţilor înrudite cu lumea academică. Deoarece învăţătura este preocuparea principală a atât de multor suflete, a fi student este considerat, de asemenea, un loc de muncă. Exact ca şi acolo, noi studiem pentru a lua diplome şi atestate, care să ne dea posibilitatea de a accede la învăţătură de nivel mai înalt, sau la alte responsabilităţi profesionale. Adesea, noi abordăm

subiecte de interes şi plăcere absolut personală şi, apoi, descoperim că ele pot fi aplicate în munca noastră.

Administraţia este un domeniu mare şi important. Ca şi pe Pământ, aceasta înseamnă o muncă detaliată de a face ca totul să meargă strună şi eficient – dar există diferenţe considerabile. Aici, acest domeniu include, de asemenea, managementul şi organizarea tuturor detaliilor necesare noilor sosiţi şi nu există scriptologie. Nu avem birocraţie, dar există o structură foarte clară a alocării responsabilităţilor şi un sistem de operare – pentru că, altfel, în acest tărâm nu ar domni ordinea existentă. În cadrul managementului, Consiliul se află pe locul cel mai înalt. Membrii lui nu numai că se ocupă de ordinea şi structurile de aici, dar formează o interfaţă cu conducătorii celorlalte tărâmuri cu care avem legături. În cazul Pământului, legăturile nu se fac cu oficialii guvernelor” voastre, ci cu reprezentaţii angelici şi cei ai tărâmului spiritual – cât şi cu alte entităţi extraterestre care acţionează pe planetă, în miliarde de forme, în timpul acestei perioade de mari tulburări şi schimbări.

Construcţiile sunt un domeniu în care serviciile sunt nenumărate. Am vorbit despre materializare, mijlocul prin care sunt ridicate construcţiile noastre şi multe suflete sunt angajate în aceste proiecte variate şi procese de construcţie. Lucrătorii din această branşă au, de asemenea, grijă de toate clădirile publice, cât şi de ceea ce le înconjoară – iar în această categorie intră şi crearea peisajului.

Divertismentul, altul decât spectacolele muzicale, oferă locuri de muncă pentru un mare număr dintre noi – scriitori, actori, cei care se ocupă de scenă, dramaturgi, costumieri, tehnicieni – toate meseriile necesare pentru a pune în scenă spectacole grandioase, dar nu este nevoie de controlori de bilete.

Am vorbit, de asemenea, şi despre grija pe care o acordăm bebeluşilor şi tinerilor. Îngrijitorii sunt selecţionaţi cu atenţie, fiind individualităţi cu aptitudini extraordinare pentru a se ocupa de copii – iar serviciul lor le oferă satisfacţii imense şi este respectat de către toţi. Deşi sunt mai puţini la număr decât cei ce lucrează în domeniile celelalte pe care le-am menţionat, persoanele încadrate în aceste servicii au, pentru noi, o importanţă vitală.

Acestea sunt domeniile de servicii primare aici, mamă, dar tot ceea ce înseamnă muncă este îndrăgit, deoarece îi ajută pe alţii – într-un

 fel sau altul. Pe măsură ce un suflet evoluează în cunoaştere şi experienţă, i se dă e. responsabilitate proporţional mai. mare, în domenii de activitate şi evoluţie spirituală, progresiv mai înalte.

SUZĂNĂ: Matei, acest gen de activitate necesită talent, îndemânare sau educaţie, pe care majoritatea populaţiei lumii nu le are. Ce fac toţi acei oameni nepregătiţi, atunci când ajung acolo?

Şi ce se întâmplă cu oamenii care, aici, au muncit din greu toată viaţa şi care ar prefera să nu lucreze acolo?

MATEI: Mamă, uiţi că cel care se află aici este sufletul *cumulativ* – şi nu numai personaju Teare a făcut tranziţia. În cadrul fiecărui suflet se află mult mai multă experienţă şi cunoaştere decât crezilui”.

ÎEsjgadevaraf că un suflet care atrăă foarte puţine vieţi fizice nu are îndemânările şi apdtadinjie” sufletelor… ce… AU „trăit experienţa multor întrupări, dar educaţia

potrivifâjfă „lajlisp Qzu-a-tutursrA.după nivelul de interes şi capacitatea fiecăruia.

Noi avem condiţii foarte diferite.de. muncălată.de... ale voastre, întrucât nu e”: ne-6 leM” fimingaj-r-ntm.a. primi, un salariu, serviciul nu este o necesitate, ci doar o experienţă plăcută pentru evoluţie.

Nu e-tl numi Hijonu şi noi ne putem schimba cu uşurinţă serviciul, ori de câte-ori „dorjm.

— Dacă cineva” vrea” să „muncească într-un domeniu diferit de cele pe care le cunoaşte deja, „pl) āte „M”; m „e-a onun” de îi place, indiferent de cât de specializat este – deoarece există acces la orice educaţie sau studii ce i-ar putea fi necesare. Întrucât funcţia creierului este aici mai mare decât pe Pământ, datorită densităţii noastre maiaejaiejnyi. Ţarmai rapid prin „urmare; „pregătirea pentru un nou domeniu nu e o perspectivă înfricoşătoare”.

Un alt mod în care serviciul diferă deal vostru este atitudinea şi pretenţiile pe: carele] l-A]] 91 Nxi5 âiJ! iia & de control şi intimidare şef-angajat, nici competiţie nemiloasă pentru un post, nici neli

„Hiştecă s-ar putea să-ţi pierzi slujba din cauza unei fuziuni între întreprinderi, nic [formulare de compleialnici comparaţâi cu activitatea sau

1 eficienţa aitcuiva, nici locuri dejmuncă monotone şi plictisitoare, nici lupta pentru promovare, nici termene, nici dorinţa de a avea succes.

Pe scurt, noi evităm acele aspecte negative ale muncii cu care ţ aveţi voi 3 e-a face pe Păm¥nt7” – i 124

Cu toţii găsim nenumărate moduri de a trăi o viaţă productivă şi plină de satisfacţii, cu sau fără serviciu regulat.

Unejej (ieji sunt mai puţin-onentate spremuncă decât altele, dar pot fi la Tehie sjitisfăc-vâito” odâhnându-se şijrâdj

„Tâniir Altele „poâalege să combine „pensia” cu ceea

ce voi numiţi „activitate voluntară, sau să monitorizeze anumite domenii în care sunt experţi, ori să-şi urmeze vechile sau noile hobby-uri.

Relaxarea adevărată este atât de rară pe Pământ, încât majoritatea oamenilor nu-şi permit acest lux, care este atât de necesar pentru refacerea unui psihic obosit.

SUZANA: Matei, ce faci tu ca asistent medical?

MATEI: Mă întrebam când o să-mi pui această întrebare, mamă? îl întrebi pe Eric despre cum îi merge compania, o întrebi pe Betsy despre şcoală şi îi întrebi pe Mihai despre cum îi merg vânzările. M-ai întrebat şi pe mine despre aceste aspecte importante din vieţile lor, dar, până acum. *nu* m-ai întrebat niciodată rlesare munca MI.A!

Ştiu că mediumnrile din trecut ţi-au spus cu ce mă ocun dar aceasta este *prima dată* că te-ai gândit la mine, în acelaşi mod normal în care te gândeşti la ceilalţi copii ai tăi – vorbind *cu mine* direct despre ceea ce fac.

Vezi, mamă, ce diferit este modul în care suntem priviţi noi, cei de pe acest tărâm, faţă de oamenii de pe Pământ? *Chiar şi de către tine*]

SUZANA: ... Ai dreptate, Matei. Nici nu ştiu ce să mai spun.

MATE!: Pot să simt durerea ta uriaşă, mamă, şi nu am vrut să ţi-o provoc. Îmi pare rău că am reacţionat exagerat ia întrebarea ta.

Acest lucru mi-a dovedit ceva nou şi reprezintă un mod valoros de a mi se reaminti că încă mai aştept ceva. A te aştepta la cevajleja ceilalţi este un lucru tot atât de nedorit, ca şi a emitejudecăt Tde” valoare – lucru.pg care, de asemenea, l-am făcut. Acum înţeleg nevoia mea de a recunoaşte şi de a evita mai repede aceste] acMzân evoluţia spirituală – dedici, sau de acolo – înseamnă a le depăşi.

Vezi tu, aşa cum ţi-am spus şi cu alte câteva ocazii, tu încă îmi mai dai şansa de a învăţa ceva de la tine.

Îmi pare bine că te-ai mai liniştit, mamă. Şi eu mă simt mai bine.

Deci, sunt deosebit de încântat să-ţi povestesc despre ceea ce fac!

Pe scurt, ajut sufletele care, imediat după sosire, au nevoie de asistentă specializată. Ca şi ceilalţi din domeniul de asistenţă a sufletelor aflate în tranziţie, consider că munca mea este aceea de a face un serviciu altora şi nu reprezintă un loc de muncă.

126

Eu nu am început ca asistent medical. După ce m-am adaptat la faptul că mi-am părăsit viaţa terestră, am devenit unul dintre cei care întâmpină sosirile – ceea ce înseamnă a primi sufletele în tranziţie care sosesc relativ sănătoşi psihic. La vremea aceea studiam medicina şi, mai târziu, psihologia. Apoi, pe lângă serviciul meu de a-i întâmpina, am început să ajut bebeluşii şi copiii mici să se adapteze la acest tărâm. Această experienţă, cât şi studiile mele, m-au dus la numirea mea iniţială ca asistent medical.

Când am devenit eficient în a ajuta sufletele a căror situaţie era deosebit de dificilă, am fost nominalizat, în mod permanent, în acest gen de asistenţă, specializată. Am înaintat în grad mai repede decât mulţi alţii, la

„”: „: „., „„u: i: i „i”.”: „»: «a „...e „î”— „x – K., «*” >

upu/iijj & vu *i-njunaaumuu*v mai uia.ua, nw-aoia iuims Miiici să nu laspunzător de un număr mai mare de asistenţi, ca şi obligaţia de a mă ocupa eu însumi de nevoile personale ale sosirilor cu probleme dificile.

Fără să încerc să fac o numărătoare exactă, aş spune că am tratat cam zece mii ce persoane. Nu i-am numărat, printre aceştia, pe cei pe care i-am ajutat ca suflet care întâmpină, sau pe cei care nu au avut nevoie de multă îngrijire medicală, ci numai sufletele mai dificile, pe care le-am ajurat să facă tranziţia. Poate că acest număr nu este foarte mare pentru perioada de când mă aflu aici, dar

majoritatea acestor suflete au avut nevoie de o terapie intensivă şi de durată şi procedez exact aşa cum fac şi doctorii de la voi, care rămân cu pacienţii lor până când aceştia se fac bine definitiv.

Mamă, primirea şi îngrijirea celor care sosesc aici reprezintă un lucru atât de important pe care trebuie să-l ştie oamenii de pe Pământ, încât vreau să explic întregul proces – luând-o de la început, cu ceea ce voi numiţi moarte şi noi numim tranziţie-Atunci cândtnjpul fizic moare, există o ajustare msjajiţaneejî-stemujm astfel”.

Încât el poate să părăsească Plâm-ţunnjţac Jj

ja adăpM frecyjej-jâiâiJ se face în mo

„Fhentul extraordinar Aejrap Mlll-arj-ţi-injgtgric se separă-3 elrupul fizic şi îmbracă sufletul, pentru ca acesta să porneas. că pe drumul spre acel pasaj de lumină, adesea descris în „experienţele din preajma morţii” ca tunel.

Nu exista absolut NIMIC stresant sau înfricoşător în această călătorie! Dar ea se întâmplă; atât Tdeţepede, încât amintirile celui care se

Matei, vorbeşte-mi despre caiseşte, jegate de circumstanţele *imediat anterioare lxgiţi & i? swti Aet-atât* de reale la intrare aici, precum erau atunci când persoana a trăit experien – ă-3 re3TOT-clKâlân Tst

Taâercelui care soseşte de a se ajusta trupului său eteric – iar când amintirile sunt legate de o experienţă traumatizantă, este nevoie de un proces de vindecare, de obicei prelungit şi adaptat fiecărei persoane în parte.

Întrucât trupul eteric a fost împreună cu sufletul pe tpptarcursul vieţii sale fizice, ei este intact anincicând Intriun. aceşti tărâm împreună cu sufletul, dar are nevoie de asistenţă pentru a-şi introduce propria forţă. Când sosirea se face în condiţii sigure, procesul de introducere poate fi realizat cu uşurinţă. În cazul cuiva care soseşte în condiţii extrem de traumatizante, procesul necesită energia combmaia. a unui asistent medical cu pregătire

superioară şi a unui grup format din zece ajutoare.

Fluxul uniede energie al sufletului ne ajuta sj-ştim, înazuliie-cărei sosir Tnăâjcare-esteidemit Meji să „cât şi condiţiaja-psihică.

— Printr-un proc-s – corelăe energetică, fiecare sosire intră prin locul potrivit nevoilor sale imediate.

„Ficipăm. numărul.de noi sosiri, astfel încât avem întotdeaunăla îndemână asistenţă suficientă.

Deşi sosirile potlnţelege jronimeste important să îi se vorbească în limba lor, mai ales în cazul«naejntrar Tşfresanfe – astfel încât, cei care-i întâmpină, cât şi asistenţii, conversează cu ei în Timr Jaâor natală. Pentru a face acest lucrul „mulţii „dintre noi. studiază limbi străine.

Cei care le urează bun sosit – care” poi, îl...4 enumiţii cei „care-i întâmpină în momentul tranziţieisunt primii care întâlnesc-sosirile în punctele noastre de intrare „obişnuite”. Ei sunt ca nişte gazde ospitaliere, care-i aju Woruân Wpeâioarsosâşi sufn-rezenţi pe lângă familie şi prietent Adesea, sosirile care; s.e. adaptează bine din punct de vedere emoţional au nevoie numai de saluturi şi prezentarea acestui tărâm? în acest caz, cei care le urează bun sosit descriu gama largă de facilitat) oferite pentru nevoile lor imediate, confort şi interese.

Casă, hrana, studiile, locuri de muncă, evenimentele sociale, sistemul de conducere al tărâmului – toate acestea sunt explicate, înainte ca funcţionarii administrativi să intervină cu logistica adecvată pentru a-i ajuta să se stabilească undeva.

Mamă, te gândeai cât de impersonal este tgrjngiullcu, arenere-ferimlilnfâeteie-care sosesc că „sosiri”. Da, aşa este, şi eu fac acest lu-cfuţnufnîi pentru ca tu să poţi face o deosebire între *persoanele* cu statut de sosire şi propriile lor suflete – ca şi pentru a face o diferenţă între acele suflete nou venite şi populaţia de suflete existentă deja aici. Întrucât te gândeşti că expresia „noii sosiţi” are o „rezonanţă mult mai prietenoasă, să ştii că sunt în permanenţă” noi Sosiţi pe acest tărâm, care nu

sunt în trănziţie de pe Pământ. Cuvântul pe care Tofoşjm „în general, pentru sosiri este „suflete”, dar fiecare dintre ele este cunoscut după nume şi ne adresăm lui după cum îl cheamă. Prin urmare, vezi că primirea fiecărei „sosiri” *este* extrem de personală şi fiecare este îngrijit în funcţie de nevoile specifice pe care le arc.

SUZANA: Mulţumesc că ai menţionat acest lucru. Dă-mi voie să pun o întrebare. Ai spus că, atunci când intrăm în Nirvāṇa, ne amintim celelalte vieţi – aşa că, de ce de fiecare dată, se dau aceleaşi informaţii despre acest tărâm?

MATEI: Amintirile despre celelalte vieţi nu. vin instantaneu, în momentdintrărn-Jkţujui. Atunci când exisjăjp ajustare uşoară şi rapi-xtă Tconştienţa deplină a şederii anterioare aici iese la suprafaţă, încet dar sigur, aşa cum torni un sos peste ce-rL. şi JUL6 îMj-JIL. SM.I?... din Tr-unibister. Amintirea apare mai încet, în cazul sosirilor care au nevoie” de asistenţă medicală „normală” şi mult mai încet, în cazul celor a căror moarte ş-aptroduşân circumstanţe: traumafeante.

„Lte-introducereal. dacă vrei, în acest tărâm se face cu blândeţe, cu consideraţie şi cu mult ajutor – sile asigur că este foarte bine primită de xălfe sosiri.

Aşa că, oamenii care au nevoie de asistenţă medicală „obişnuită” jgint cei-ăle Tcaror” exp! în ţerMMiaţ. Mteri Qare. tranziţiei au fost relativ nemarcate de traume, dar, datorită „diterior Mi „Şătă –, trupurile lor fizice nu au mai putut ţine trupurile eterice. Trebuie să tratăm această situaţie astfel încât trupurile eterice să nu fie rănite. Aceste sosiri intră prin punctele de tratament în camere şi rezerve liniştite, intime şi foarte vese-Jfej unde parfumuri dujei şi naturale umplu aerul şi culori pastelate adie ca nişte perdele care flutură pe un geam deschis.

Cerul din aceste zone este de un albastru blând, fără strălucirea lui obişnuită şi, în jur, există adieri de vânt, uşoare şi calde. Muzica liniş

titoare se aude. foarte încet… dar. strâns. şie-cu. bJ4 rMete-… enaoţii.l.ei. din… cauza sunetelor frumoase de instrumente cu coarde sau de harpe, fragile, întregul peisaj este fluid, dând senzaţia de mişcare blândă şi caldă şi toiul este delicat în ceea ce priveşte compoziţia, culoarea şi tonul.

Acest decor tonic şi reconfortant este ideal pentru sosirile cu trupuri şi psihic relativ sănătoase, care au suferit numai o boală letală, sau ale căror trupuri sunt fragile şi obosite, doar din cauză că au funcţionat foarte rând i timp. Chiar dacă aceste sosiri nu necesită nicio măsură extremă în ceea ce priveşte îngrijirea medicală în timpul recuperării lor. asistenţii medicali sunt întotdeauna acolo, întrucât acest lucru este foarte liniştifo Tpentra Convtdescenii:

Primirea şi mediu! de tratament sunt mult. mai diferite pentru sosirile aflate într-o stare de suferinţă acută. Ele intră în staţiile de terapie intensiva, unde primesc, imediat, îngrijire individualizată. Atunci când „tratăm aceste sosiri traumatizate, o-Eăjn „atât. jl-trup5 cât şi de psihicul deteriorat. Întrucî Fsufletul” este eliberat, fiind în stare de conştientă spirituală, psihicul persoanei funcţionează încă. la capacitatea – să cea mai joasă din cadrul ultimelor evenimente trăite ca experienţă, pe Pământ, de către trupul fizic. Sufletul este *constant*. El evoluează în urma experienţelor, dar se află dincolo de natura captivă a psihicului, care are mare nevoie de vindecare. Fără vindecare, viaţa de aici – ca şi cea de oriunde altundeva – ar însemna iadul, pentru acei” oameni cu psihic torturat.

Dhâi dintre „ei au” SâeHt-oli prelungite, care le-au provocat dureri fizice intense, suferinţă şi activitate foarte restrânsă. La asta se mai adaugă, poate, regrete cumplite pentru faptul că familia şi prietenii au fost afectaţi de starea lor.

Trupurile eterice ale acestor suflete care sunt epuizate în urma bolilor cu care s-au luptat, a. SIÂB âciunîi şrhelm fie îngrijite medical, deoarece amintirea durerii fizice este puternică, până şi în efectele remanente asociate cu pierderea, pl utilarea sau degenerarea unor părţi ale trupului fizic. E foarte clar că, pentru a-şi reveni, spiritele acestor oameni au şi ele mare nevoie de îngrijire plină de tandreţe – prin urmare, e nevoie de asistenţa, atât „medicalii „cât şi psihologică.

Ac. eli-UMru „e. şjte „valabil-şi-în-cazuis. oşirilor a căror moarte fizică a fost provocată rapid de răniri cumplite, cum ar fi în accidente de maşinăsau incendii, sau furtuni violente, sau cutremure.

Psihicul oamenilor care.au fost torturaţi şi ucişi suferă traume profunde ŞTIE fel se-ntâmplăşi. cuvictimele de războ-ualp-le-TeHilodâfe şi omorâte în lupte, ca şi civilii nevinovaţi, ale cărorvâeţi de pe Pământ au lua Fsfârşit în urmaţia în timpul „sau curând după oricare dintre aceste-situăţii; sosesc îngrozitor de traumatizaţi psi Hic, trăind încă *expmmi* & *Tizfia* & *Jetmtt-ecmte* pe care au simţit-o pe Pământ.

— „” Ei mfeleg rareorică, acum-... se-află-m-igurafiţă-fe. ESXâm, Ei cred că au fost salvaţi din iadul în care au trăiţ plnă a: mn.ci\. dar jândesc, de obice-căăalvăgijra „făcut pe Pământ când nu mai au nevoie de îngrijire personală, sunt transferaţi în jo-S3SISIM a & itejap. fi... unilî” ajuta să-şi revină, într-o atmosferă proiectata cu grijă pentru a le. ridica moralul-” STS – igâr-Ga-nf pe drumul spre însănătoşire.

Mai există o categorie de sosiri care au foarte mare nevoie deânr... grijire plină” de iubire. Cei care; vin – Qpl. ea. itL4 g-moxălje. cump lită-erer muşcări sau tristeţe, au neroieji-rgrijiffi

Te-v7 ndeca psihicul vătămat. În general, e [răspund mai repede ja trata-m enf decât” sosirile care au venit în

urma unei morţi fizice traumatizante – dar această nu se întâmplă întotdeauna. Când aceste condiţii emoţionale sunt asociate altor traume pâHâc e şi fizâcer facirnulţ mai încet.

SUZANA: Eu nu înţeleg unde intervine îngrijirea individualizată, dat fiind că modalităţile voastre de tratament includ energie de adaptare şi un mediu înconjurător muzical, vindecător.

MATEI: Acesta nu este un rai cu date complete despre clienţi, mamă. Noi ne ocupămdejfiecare suflet, aşa cumivine: el în urma încarnării în personajul cel mai recent – iar îngrijireapersonală „şi conversaţia sunt tot atât de esenţiale aici, că şi pentru toţi pacienţii din spitalele de pe Pământ. Exac: acestea sunt spiritele pe care le întâmpinăm şi le ajutăm să se acomodeze aici. Avem avantajul că sufletul începe să-şi amintească, de îndată ce oamenii se adaptează ia existenţa de aici, dar, după cum ţi-am spus, acest lucru se face mult mai încet, în căzu! celor care sosesc în condiţii de traumă cumplită.

SUZANA: Există acolo tratament de grup, aşa cum există aici, pentru oamenii care au suferit traumatizări similare?

MATEI: Nu. Tratamentul fiecărei sosiri este adaptat individual pe

 tot parcursul recuperării. Nici măcar familiile nu sunt tratate în grup, atunci când fac tranziţia simultan, sau la câteva momente unui după celălalt. Fiecare suflet soseşte singur şi este tratat individual, deoarece fiecare are nevoi unice, care necesită atenţie imediată şi personală. E posibil ca cei care au fost împreună în momentul morţii să dorească să fie la un loc, iar acest lucru se întâmplă de îndată ce sunt suficient de vindecaţi.

SUZAN A: Cred că ar fi mai înţelept şi mai plin de compasiune să trataţi membrii familiei care au murit în

acelaşi timp, sau la câteva momente unul faţă de celălalt, ca pe un grup – astfel încât ei să ştie că sunt cu toţii împreună.

MATEI: Mamă, o să-ţi dau un exemplu ca să-ţi arăt de ce nu se poate face acest lucru.

O mamă are dureri din cauza rănilor căpătate într-un război civil pe care ea îl detestă, este şocată şi îndurerată din cauza fetiţei ei care tocmai i-a murit în braţe, după o boală scurtă, şi teribil de îngrijorată, deoarece fiul ei adolescent se află în mijlocul luptei. Câteva momente mai târziu, ea soseşte aici, după ce a fost lovită la cap de explozia unei clădiri, iar chinul, frica şi durerea ei sunt tot atât de acute ca şi atunci când se afla în zona de bombardament care i-a provocat moartea fizică. Fiul ei este perfect sănătos, până în momentul în care este făcut bucăţi în acelaşi bombardament care a provocat moartea mamei.

El nu are habar de ceea ce s-a întâmplat cu mama şi sora lui. Este tânăr, plin de sentimentul că este indestructibil, sentiment care îi micşorează frica. Mai mult decât atât, el a fost educat în spiritul războiului şi învăţat să considere că este dreptul şi responsabilitatea lui să omoare „duşmanul”.

După cum îţi poţi da seama, psihicul şi trupul lui au nevoie de un tratament cu totul diferit faţă de cel aplicat mamei şi surorii sale. De aceea nu se încearcă să se facă tratament în grup, nici măcar pentru o familie mică. Acest lucru nu ar fi câtuşi de puţin posibil, deoarece tranziţia este făcută de către sufletul *individual* şi nu de suflete unite.

SUZANA: Mulţumesc că mi-ai dat această explicaţie, Matei. Toate lucrurile acestea sunt atât de noi pentru mine, încât cred că, eu transfer asupra Nirvāṇei ceea ce s-ar putea întâmpla aici, într-o situaţie similară.

MATEI: Mamă, e normal să vrei să faci o legătură cu unele dintre lucrurile pe care ţi le spun eu, deoarece altele sunt atât de uluitoare, încât uneori crezi că nu ştiu ce

vorbesc.

Hai să-ţi dau un exemplu exact al modului în care tratăm noi o sosire cu traumă. Acum vezi un soldat rănit, în uniformă de luptă, care şade pe un pat de campanie, plin de furie, frică şi răzvrătire – şi pe cineva care încearcă, cu blândeţe, să-l liniştească. Exact ca în imaginea pe care ţi-o trimit, trupul soldatului pare a fi solid, ca şi când ar fi făcut din carne terestră, iar patul pare a fi şi el material. Aceasta este o iluzie pe care noi o materializăm, deoarece este necesară în această etapă a aclimatizării lui cu tărâmul nostru.

Soldaţii care mor în luptă trebuie să creeze un echilibru între realitatea morţii şi un sentiment al propriei Sor invincibilităţi, aşa că ei se concentrează pe supravieţuire. Această concentrare psihică dificilă, plus şocul bătăliei şi groaza de a fi înconjurat de camarazi morţi şi de strigătele răniţilor, l-a condus pe acest soldat într-o stare de extremă agitaţie. Este absolut necesar să fie făcut să înţeleagă că ceea ce vede reprezintă o schimbare faţă de ultimul său loc de pe Pământ, lucru pe care noi îl facem prin eliminarea unor elemente de pe câmpul de luptă în care el a trăi şi a murit. Încetul cu încetul, prin îndepărtarea gradată a scenelor din jurul său, ultimele sale amintiri sunt eliminate – până când este în stare să accepte că şi-a părăsit trupul pământesc şi a intrat în această nouă viaţă. Tranziţia trecuie să fie pentru el lentă şi realistă, pentru că, altfel, psihicul lui ajunge într-o stare de şoc în care e nevoie de reparaţii masive. Vorbesc acum în termeni relativi, deoarece ajutorul de care are el acum nevoie şi care i se oferă este absolut enorm.

SUZANA: Mi se pare că, pentru acest soldat, realism înseamnă ca în jurul lui să se desfăşoare o bătălie uriaşă. Îşi poate vedea el camarazii morţi, care sunt în apropiere şi primesc acelaşi gen de tratament? întrucât mi-ai spus că fiecare suflet soseşte separat, presupun că el este singur cu medicul său, într-o atmosferă de câmp de bătălie.

MATEI: Nu, mamă, el nu este unicul soldat de aici –

eu tocmai ţi-am trimis o imagine detaliată, pentru ca să poţi vedea limpede cât de solide sunt trupul şi patul său de campanie. Da, el îi poate vedea alături pe unii dintre camarazii săi „morţi” şi acest lucru este, în acelaşi timp, şi un ajutor, dar şi o piedică – din cauza posibilei stări de confuzie, întrucât unii oameni pe care tocmai i-a văzut, nu mai sunt acolo.

A-i grupa pe aceşti oameni, în acest stadiu, nu este opus tratamentului pe care-l aplicăm în mod individual fiecărei sosiri, potrivit cu nevoile sale specifice de vindecare. Pentru a evita vătămări ulterioare ale psihicului, este esenţial ca mediul în care au murit aceşti soldaţi să fie realizat cu minuţiozitate, iar prezenţa camarazilor lor face parte din acest decor realist.

Aceşti soldaţi, care au fost omorâţi aproape simultan, sunt în număr de-zece şi au atitu-diruaiferitean” ceea, ce priveşte moartea şi ră TuTEI ausostt-rrstaiâne-aire se potrivesc nivelului de energie al sufletelor lor şi „unde ada-fârcălo FsâHâcă poate fi realizată cei mai bine – iar ceea ce tocmai ai văzut este un stadiu iniţial. Din. aceşti moment înainte, fiecare membru-ar grupului irchuie... să... urmeze propria şa adaptare energetică. Unii dintre aceşti oameni pot fi destul de avansaţi în evoluţia sufletului şi, foarte curând, devin conştienţi de intrarea lor în tărâmul spiritului.

Am văzut soldaţi proaspăt sosiţi, care erau atât de evoluaţi, încât au ştiut imediat unde sunt şi, foarte repede, i-au ajutat pe ceilalţi din jur să-şi accepte tranziţia. Pe alţii din acest grup e posibil să-i aştepte o perioadă îndelungată. În care să-şi revadă, foarte serios, viaţa.

Cât despre imaginea pe care ai văzut-o, ea reprezintă numai o parte mică dintr-un scenă de război retrăită, minus zgomotele asurzitoare şi grozăvia realităţii de pe Pământ. Totuşi, nu era căzui să-ţi trimit imaginea unui

câmp de luptă uriaş, deoarece nici noi nu-I vedem astfel. Ceea ce vedem seamănă mai mult cu scene scurte dintr-un film, ca nişte flash-uri în care spectatorul vede, în viteză, un personaj şi situaţia în care se află şi apoi un alt personaj într-un anumit moment – şi aşa mai departe. Chiar dacă fiecare scenă se desfăşoară pe o perioadă scurtă de timp, privitorii trebuie să înţeleagă că totul se întâmplă în mod simultan.

Noi vedem imagini scurte ale sufletelor individuale, aflate în diferite stadii de înţelegere şi nec-sitărae-ljuâor în cadnt Rixanziţiei. Prin xonexilocul în cre trebuie să ne aflăm. Ştiu că te întrebi cum se poate stabili o astfel de diferenţiere în acel haos, iar eu nu ştiu cum să-ţi explic, mamă, dar pot să te asigur că totul funcţionează perfect.

T. După cum am mai menţionat, mecanismul, nostru, principal de jyind

Individuâlî Sfiie” Mnătbăse” de aici au un ritm vibratoriu situat pe o

— ...” v.

(34

Matei, vorbeşte-mi despre rai scală bine determinată, ce permite câteva v? n-ar. luni corespunzătoare cireşterii sâiricăderii entuziasmului emoţiei. şăuj Jrâcărei alte stări care provoacă o modificare a-acestui „rjtrn, întrucât. noi nu suntem confruntaţi cu situaţii care provoacă frica sau mânia, o ridicare faţă de ritmul norma! se produce numai d: n motive pozitive. Sosirile auninjyri. cont câte, care sunt adaptate sistei Tielof d-ciedinţă din timpul vieţii de pe Pământ, cât şi circumstanţelor vieţii şi morţii fizice.

SU. ZANA; înţeleg. Copiii sunt primiţi ia fel ca şi adulţii? MATEI: Fiecare copil este întâmpinat cu tandreţe şi energie plină de iubire şi i se acordă aceeaşi îngrijire personală şi devotată ca şi tuturor celorlalte suflete.

Copiii care sosesc într-un trup sănătos şi o minte sănătoasă sunt curând în stare să se alăture celorlalţi, aflaţi în casele spaţioase şi vesele pe care ţi le-am descris, unde sunt îngrijiţi cu multă iubire.

Copiii care au o foarte mare nevoie de vindecare psihică sau fizică primesc îngrijire medicală continuă, adaptată fiecărui caz în parte, într-un mediu potrivit vârstei şi stării lor, mediu în care s-au creat – într-un mod minunat pentru fiecare copii în parte – condiţii ce-i sunt foarte familiare. Pe măsură ce progresează înspre starea de sănătate, copilului i se oferă, pe lângă îngrijitorii permanenţi, companie şi distracţie potrivite nivelului său de însănătoşire.

E de la sine înţeles că, cu cât copiii sunt mai mici atunci când sosesc, cu atât le este mai uşor să se adapteze acestui tărâm. Copiii mai mari îşi amintesc mai mu… e lucruri şi sunt mult mai conştienţi că le este dor de familia lor de pe Pământ – în cazul în care sufletele lor sunt mai evoluate decât psihicul.

Când acest lucru se întâmplă – iar în unele cazuri aceasta se întâmplă imediat, datorită evoluţiei sufletului – ei se alătură cu bucurie celorlalţi copii aflaţi în casele acelea prietenoase şi încep, plini de entuziasm, o viaţă fericită, cu multe împliniri.

SUZANA: Ce mângâiere ar fi pentru familiile lor, dacă ar şti acest lucru. Mai am nişte întrebări. Câte ajutoare pentru tranziţie sunt în total şi câte sunt de serviciu o dată? Aveţi perioade de lucru cu orar fix. şi apoi. timp liber? Neavând ceasuri sau simţul timpului, aşa cum îl avem noi, de unde ştiţi când să plecaţi?

MATEI: Nu pot să-ţi dau o cifră exactă, mamă, dar în acest dome

 niu sunt pregătiţi milioane dintre noi. Printre ei nu i-am inclus şi pe cei care întâmpină, ci doar pe asistenţii medicali. Sunt atâtea suflete care pleacă şi sosesc în mod constant – şi, bineînţeles, plecările îi solicită pe mulţi din branşa noastră – încât aş spune că numai cei care ţin evidenţa ştiu, clipă de clipă, numărul exact al acelora dintre noi care au

pregătire suficientă pentru a prelua aceste posturi.

Ca şi pe Pământ, există grade crescătoare de calificare şi experienţă, care duc la nivel corespunzător de responsabilităţi. Internii, după cum i-ai putea numi, nu primesc sarcini depline, până ce nu stăpânesc tot ceea ce au învăţat şi nu încheie o perioadă în care să lucreze sub supraveghere – iar, până atunci, ei nu sunt consideraţi că fac parte din rândurile noastre. De asemenea, te rog să-ţi aminteşti că fiecare asistent rămâne împreună cu sufletele pe care le-a întâmpinat în momentul tranziţiei, până ce revenirea lor este completă – iar mulţi dintre noi nu mai pot să adauge prea multă treabă la ceea ce au deja de făcut.

Numărul asistenţilor de serviciu variază în funcţie de situaţiile de pe Pământ, dar întotdeauna suntem destui la îndemână pentru ca sosirile să nu rămână, niciodată, fără cineva care să le întâmpine imediat, sau să nu fie îngrijite în permanenţă. Atunci când se moare în masă, mii dintre noi suntem gata să întâmpinăm şi să ajutăm, chiar din prima clipă a tranziţiei. Nu există mii de căi de intrare separate, dar există mii de intrări individuale, adesea simultane – să zicem în cazul unor cutremure uriaşe – ce se adaugă celor care mor din alte motive. Spaţiul nu este o problemă, întrucât noi nu avem corpuri fizice masive, aşa cum e la voi.

Nu există niciun fel de necesitate urgentă care să-l determine pe un asistent, sau pe o persoană care întâmpină, să-şi părăsească postul şi să lase sosirile neîngrijite. Întrucât nu există timp, nu e uşor de stabilit cât de mult muncim noi fără pauză – iar întrucât nu avem senzaţia de oboseală fizică sau emoţională, extenuarea nu este un factor limitativ. Pur şi simplu, noi muncim atât cât este nevoie. Atunci când se anticipează că vor fi multe sosiri, devine clar că e nevoie de mai mulţi asistenţi, pentru perioade mai lungi de tip.

Avem un sistem infailibil de avertizare referitor la nivelul nostru energetic. O serie de pulsaţii energetice ne

anunţă dacă toţi lucrătorii sunt în formă – sau e nevoie de înlocuitori, ori de persoane în plus. Din cauză că suntem în număr foarte mare, nu e nevoie de toţi o dată, nici măcar în momentele de vârf, când sunt foarte multe sosiri – dar nici nu se pune problema că organizarea celor care vin este făcută la întâmplare, astfel încât fiecare dintre noi să apară când doreşte, cum ar fi în momentul când îi vine o rudă sau un prieten.

Atunci când se înregistrează în mod automat, prin conexiuni energetice, că e nevoie de cineva, este de ajuns doar un gând, pentru ca noi să fim transportaţi acolo. Când în locul respectiv se află deja un alt suflet, cel care a sosit al doilea poate rămâne pentru a ajuta echipa sau, odată cu următorul bip energetic, care semnalizează o altă sosire iminentă, poate trece acolo.

SUZANA: Cum aranjezi să ai timp liber pentru întâlnirile noastre şi pentru toate celelalte activităţi şi interese ale talc?

MATEI: Avem organizatori bine stabiliţi, care răspund de întâmpinarea şi asistenţa sosirilor, iar atunci când toate posturile sunt ocupate, noi ceilalţi suntem liberi să facem ce dorim. Acest lucru este valabil pentru toate sufletele de aici – noi nu simţim niciodată că munca se suprapune peste celelalte interese ale noastre. Munca mea nu este numai o realizare importantă, ci şi o mare plăcere şi o cinste de a fi implicat în acest serviciu, la nivelul meu de responsabilitate. Te asigur, mamă, că am foarte mult timp pentru toate celelalte preocupări ale mele!

SUZANA: Ce se întâmplă dacă eşti de serviciu şi afli că un membru al familie tale de aici are o urgenţă?

MATEI: Dacă ar fi să mă îngrijesc de o sosire, iar tu ai fi într-o situaţie de urgenţă, uite cum procedăm. Grigore, îngerul tău păzitor, ar fi primul care ia contact cu vibraţiile tale ce anunţă starea de urgenţă. În mod automat, chemarea sa energetică ajunge la mine şi la toţi ceilalţi de pe acest tărâm care sunt în strânsă legătură cu tine. Atunci când primesc această notificare, îmi chem

asistentul, care este calificat să preia lucrarea mea. El apare lângă mine în mod instantaneu. Atunci sunt eliberat de legătura energetică stabilită între mine şi sosirea respectivă şi eu îmi pot direcţiona această energie înspre a crea o legătură cu tine. Tot ceea ce ţi-am spus se întâmplă cât ai clipi din ochi, ca o lumină care vine – şi, foarte rapid, se parcurg multe etape de legătură şi eliberare energetică, astfel încât să nu existe nicio întârziere în a ajunge la tine şi nicio întrerupere în ajutorul acordat sosirii respective.

SUZANA: Matei, mulţumesc pentru toate aceste informaţii. Eu

136

137

Suzanue U-ijr J

nu mi-am imaginat niciodată că acolo se acordă o îngrijire alai de complexă şi că totul este atât de perfect coordonai...

MATEI: Mai există un aspect care cred că te va interesa, marnă.

Aţimci când sosegţ

e-ţitsajşumj-Energia convingerilor existente în psihicul individual creează raiul, conform acestor convin înDB – şeâţăceasta este! Tmărelâroare!

Adevăr – despre Nirvāṇa îi apare fiecărei persoane, odată cu adap-Jarea ei aici. Poate că trebiu şăjgun didiplălia elte-onstituită de însăşi *acceptarea* acestui adevăr. Nu e ” or15 ă-aesjpre-ce ănutne înţelege sufletul persoanei, ci de ce e13 Trferde amintire a ceealie

EXISTA şi a fost doar uitata – ideile greşite ale sosirii rămân Intacte-pe pla Tfpă7 hic7 dă7 nu

Reaâătăţiie fiecărui suflet afectează acest amplasament, daFefecteleau impa-jn sunt diferiţeiie legile universale. Frecvenţa energetică a tuturor sufletelor de pe acest invera. rtârâiiiulul este acecăşivpeli Tfucă, „altfel, „nu ar putea nici măcar să intre ai, e. L... JIIai3 Sfmjţe M

dinilejor: „negative. În prijce. privin – mH-pet-fi-îăsat & să continue, deoarece ele ar schimba întregul nostru

câmp energetic.

Jkcesta este unul dintre motivele „pentr-o… care. terapia gândită, cu grijă pentru fiecare indiyidj

de dl; Intrare înseamnă. mult mai mult decât locuri de întâmpinare amabilă şi Facilităţi pentru îngrijire medicală. Ele sunt stadiul iniţial al eforturilor abile de a transmuta rapid acea energie afectată negativ, care este general valabilă, pentru toate sosirile – şi de a „e. vitaxa ea să prolifereze.

SU2ANA: Este absolut copleşitor să mă gândesc ia toate acestea, Matei, dac îmi dă şi o stare de bine. Este absolut clar că raiul NU e doar locul veşnic senin şi în care le ştii pe toate, aşa cum. gândeam până acum! Şi acum, o întrebare mai uşoară: Cu ce sunteţi îmbrăcaţi când lucraţi?

MATEI: Noi purtăm îmbrăcămintea pe care s-ar aştepta să o vadă fiecare sosire. Şi, deoarece suntem pe deplin conştienţi de ce anume se aşteaptă fiecare, ştim din timp care sunt hainele cele mai potrivite. O îmbrăcăminte familiară, de tip pământean, previne un şoc ulterior, pe care l-ar putea suferi oamenii care au nevoie de o acomodare mai uşoară în

 acest amplasament, aşa că noi purtăm orice se potriveşte cu circumstanţele morţii lor fizice.

De exemplu, în staţiile de spital pentru sosirile din civilizaţiile apusene, îmbrăcămintea obişnuită este uniforma albă, sau în culori pastel, a profesiilor voastre medicale, ori îmbrăcăminte obişnuită – cei mai adesea jeans şi maiouri. Atunci când sosirile vin din clime reci, ultima oară ele au văzut oameni îmbrăcaţi în haine groase, aşa că noi purtăm astfel de haine. îmbrăcămintea familiară soldaţilor ar fi o uniformă ca cea purtată de către medicii lor, iar unuia care face parte dintr-o bandă i s-ar părea normai să vadă pe cineva îmbrăcat în adidaşi, jeans şi jachetă de piele – prin urmare noi ne îmbrăcăm potrivit acestor aşteptări.

Asistenţii medicali şi. cei care întâmpină poartă, pantaloni din jeans, îmbrăcămintea universală pe Pământ – mai degrabă decât halate albe. Totuşi, sosirile care fac tranziţia din cauza unor boli îndelungate, sau deoarece au trăit foarte mult, sunt întâmpinate de persoane în robe albe, sau, poate, în costume ori rochii. Oamenii fragili se aşteaptă să moară şi se simt mult mai confortabii dacă văd pe cineva îmbrăcat în haine albe tradiţionale, pe care le-au asociat întotdeauna cu porţile raiului.

Pentru sosirile care vin din zone unde se poartă costume populare, purtăm şi noi îmbrăcăminte adecvată regiunilor – iar pentru populaţia tribală, suntem îmbrăcaţi cu veşmintele de ceremonie ale zeilor din religiile lor. A fi atent la aceste lucruri nu înseamnă un efort în plus. Pentru noi este la fel de uşor să materializăm o coafură extravagantă sau o îmbrăcăminte multicoloră, ca şi haine albe sau din jeans.

SUZANA: Ce fel de a gândi plin de sensibilitate şi simţ practic! Până acum nu m-am gândit la ce anume vei purta când voi sosi eu, dar acum mă aştept să te văd în costum din jeans.

Ce poartă, în mod normal, rezidenţii Nirvāṇei?
MATEI: În timpul perioadei de adaptare pe acest tărâm, ei poartă, de obicei, îmbrăcămintea cu care au fost obişnuiţi pe Pământ – aşa că poţi vedea o mare varietate de veşminte – dar, de cele mai multe ori, noi alegem, pentru ocazii normale, o robă albă şi o eşarfă. Asta, deoarece este foarte *confortabilă*, mamă.

SINUCIDEREA

SUZANA: Oamenii care mor prin sinucidere sunt trataţi altfel decât ceilalţi?

MATEI: Da şi nu. Li se acordă aceeaşi primire plină de iubire ca şi tuturor celorlalte sosiri şi se fac multe eforturi pentru a-i ajuta să se vindece şi să se adapteze,

exact ca în cazul celorlalte suflete traumatizate, care au nevoie de tratament individualizat. Totuşi ei intră într-o staţie de tratament specială, deoarece traumele lor au nevoie de îngrijire maximă.

Ştiu că ai auzit că oamenii care îşi iaujvia-ejoonfjunţă ci-o formă de viaţă spirituală de pedepsire, dar te-ai îndoit în mod instincţi, că lucrurile ar sta aşa. Aijreptate, nu e aşa. Nu este Tnici corect şi nici logic slTBa-tffi ToaTJeliffuciderile într-o singură categorie, căreia să i se aplice uârsângur7 n03 rde judecată. În anumfâelb-azuTT7 niotivul sinuciderii este un dezeceilibru grăv-a T cHimiei inlipuluârcare-geteriorează capacitatea de a Tuâa-cizirsănătoase. Inlte Tăzu ATÂT iâniuciderea este determirfăta-deâcecă cevoi numitrb-ăla-ihicl Unii oameni acţi-eâzalărâe Xincauza unei cfepresii puternice –, dătorătă: poate pierderii cuiva pe care l-au considerat de „măxâmălmportănţă în viaţa lor, iar depresia este mai puternică decât pln-ircă-aţlohalarunii „Tşt iau viă a Tntr-un mod prostesc, crezând că ceea ce fac nu-i va duce la moarte. Alţii acţionează ditidisperare de moment – măi degrabăjdecât să-i acorde, spjrituâiii lor timp să se întărească. Unii îşi termină viaţa, pentru a pune capătjaneijiureri cumplite.

Nici unuljliritriacieite moliy pentru ca persoana să fie judecată foarte aspru „decât ar fi moartea atribuită problemelor de inimă sau unui gât rupt.

Există oameni aflaţi într-o stare de sănătate relativă, care decid, în mod conştient”, să-şi pună” căpă T vieţin Fhâru uhii, aceste înseamnă q capitulare ţotolă în faţa urâeâşeru pentru a oferi familiilor lor banii de asigurări în singurul mod pe care îl consideră posibil. Alţii ajung” la concluzia că nu mai fac faţă unei situaţii

ciire-ejotru siesteprea-grea, sau de nesuportat – o posibilă infidelitate mă-impnială, jsau pentru că s-a descoperit un act de corupţie, financiară slu Tpoliticla

teăzum-e-nuâeâdele calcufată sunt foartelrisă,

deoarece acei oameni nu vor cu adevărat să pârâse Scătotreaga lor. viaţă-pFPăffiţnţi-ci numai jyxie-aspecte pe care le văd ca fiind, după părerea lor, atât decopleşitoare, încât singurul remediu es-nioărtcă T

DTT – clăelăr Tnâşi revăd înregistrările ĂTcăc Tce-cu aceeaşi autoevaluare şi îşi planifică următoa-a Măţă rââc-briceak suflet, Este, adevărat că ei îşi atrago lecţie acumulată, t-ujrră-rej-ţe40 ate-W

d-arnu: există morţii pe care şi-i-au autoihdus-a

? g» 7Q sau *motiv*ul le afjăla baza tuturor hotărâxilorjgentru auto-judecajef Maieşti oameni nu trebuie să sf-ecemji-ever decât oricăre-ălii di a acest tărâre

ADAPTAREA LA NIRVĀṆA

SUZANA.: Cât timp le ia oamenilor să se adapteze la viaţa din Nirvāṇa?

MATEI: Dacă luăm în considerare dificultăţile de a stabili o curgere a timpului care să se potrivească măsurătorilor voastre, cred că cel mai bun mod de a răspunde este prin a ne referi ia sosirile ale căror vieţi şi circumstanţe în care au murit au fost relativ lipsite de traume.

Unii sunt atât de bine pregătiţi prin nivelul evoluţiei sufletului lor şi prin faptul că şi-au încheiat treburile pe Pământ, încât nu au nevoie de niciun fel de asistenţă pentru tranziţie. Aceste suflete sunt întâmpinate de o mulţime care îi aclamă, care se adună atunci, atunci când se ştie că ei ni se vor alătura. Am dori să fie cât mai multe asemenea suflete!

A doua categorie de sosiri ar putea fi denumită *cei care vor să fie aici, dar nu sunt complet pregătiţi*. De obicei, ei au trăit, starea terminală numai o clipă sau o perioadă foarte scurtă de timp, astfel încât trupurile lor nu sunt stresate.de dureri pe termen lung, sau distruse prin boală ori decrepitudine datorată vârstei. Aceşti oameni ezită să accepte faptul tranziţiei, deoarece viaţa de pe

Pământ Le-a oferit relaţii de iubire plăcute, care le sunt foarte dragi – iar, uneori, munca lor era atât. de plină de satisfacţii, încât îşi doresc ca ea să continue. Dar ei nu sunt atât de emotivi pe cât te-ai aştepta. Emoţiile lor sunt echilibrate. Pe de o parte, ei nu prea vor să renunţe la viaţa de pe Pământ şi, bucurându-se doar pe jumătate că sunt din nou în tărâmul spiritului, sunt conştienţi *că s-au întors*.

Convingerile lor nu sunt diferite de ceea ce întâlnesc aici, aşa că, în această privinţă, ei. sunt bine adaptaţi. După discuţii plăcute – atât telepatice, cât şi în limbajul lor de pe Pământ – ei acceptă destul de rapid faptul că s-au întors în Nirvāṇa.

Al treilea grup în ordinea rapidităţii cu care se adaptează este format din oamenii care au fost îndoctrinaţi în cadrul învăţăturilor strict bisericeşti. Nicio dogmă religioasă nu prezintă relatări adevărate.com

142

Mutei, vorbeşte-mi despre rai pleţe, cejsrjovin. deja. mesageri CJbxjsijel degpre rajjau. viaţa eternă.

Cu cât învăţăturile sunt mai incorecte şi cu cât cineva le-a adoptat mai multă vreme, cu atâtâi este-marjreusă lâe „convins că, Da, acesta

ESTR” raiu în” care g. şi nu mai trăiesc înirlâpuf7 le Toâpfe ăââfâŞ! fişi” Nrj, raiul NU ESTE – ceeaj să rămână riiilftimp cu conceptele lor greşite despre acest tărâm – care! e: ău fosf-enî Tise” ţa „uvvepî! F, „din cauza acelor efecte adverse despre care am vorbit – astfel că în...;! e din urmă, trebuie să îi se a rate Nirvāṇa, aşa cum e cac. i adevărat. Adaptarea lor necesită un timp mult mai lung decât în cazul celor două grupe dinainte.

Ultimii care acceptă acest tărâm sunt oamenii încăpăţânaţi, a căror îndoctrinai? rigida religioasă sau ştiinţifică îi face să se opună la aproape tot ceea ce întâlnesc ei aici. Mai degrabă decât să accepte ceea ce li se arată, unii dintre ei se plasează într-un teritoriu de mai joasă vibraţie a sufletelor cezântrupate – pe care le-ai

putea numi fantome – în încercarea de a se întoarce la vieţile lor de pe Pământ. Unii aleg să doarmă un timp, fiind siguri că, atunci când se vor trezi, se vor găsi fie în propriul lor pat de acasă, f. e în viaţa veşnică din concepţiile lor.

Cazurile cele mai grave printre ei sunt cele în care dorm, cu treziri intermitente, timp de sute de ani, înainte de a admite că învăţătura pe care au primit-o a fost incorectă.

Repet, oamenii din aceste patru grupe vin aici în condiţii de sănătate fizică jslativă, cât de cât lipsiţi de traume. Nu există posibilitatea de a grupa, sub aspectul timpului necesar pentru adaptare, sufletele care sosesc cu trupul şi psihicul traumatizate, deoarece experienţele lor din timpul vieţii de pe Pământ, cât şi circumstanţele morţii fizice le afectează deosebit de mult perioada de recuperare. Ei trebuie să se vindece complet, înainte de a se confrunta cu orice altă adaptare de care ar avea nevoie. Ca ne ajutor pentru vindecarea lor, până ce îşi revin complet, Nirvāṇa le este prezentată potrivit cu imaginea Sa care se aşteaptă ei. Acest lucru este posibil, deoarece energia lor nu se concentrează pe conceptele lor eronate asupra adevărului, ci pe însănătoşire – astfel încât nu rezultă negativitate majoră.

SUZANA: Există ceva acolo care se potriveşte cu conceptul de purgatoriu?

MATEI: Fără discuţie că da. Con. şijderxă acei oameni, care, în

cmda-a4 et-eeea-4 i-e-arată-ffiuză chiar să accepte jdeeacă acesta gste terestră – şi care aleg să doarmăjuneoritjmp de secole „nu.ai degrabă decât să se gândească, o clipă măcar, că toate convingerile lor erau bazate pe învăţături false – reprezintă o imagine foarte apropiată de purgatoriu!

Aş vrea sălfdăug câteva-uvinţe despre marele bine cej se face acestui tărâm, arunci când noile sosiri se adaptea/ă rapid şi profită de avantaj-gopo-Hâte

Cea mai mică modificare ce se întâmplă aici, afectează enorm de multe suflete! Acest lucru-te adevărat îi pe Pământ, dar într-un grad ceva mai scăzut.

Mişcarea energici este aceeaşi Jntrucât energia nici nu creşte, nici nH-de-s? reft? ÎJ1 inM? rer-a? – a sufleiil iedâfţioneze; lotuşi, pe Părul” t, „intenţia. Înregişfrată energemică decât se întâmplă aici. Bunătatea existentă în caracterul oricărei pe acest tărâm.

SUZANA: Am auzit de la Betsy şi de la un medium că ai citit „Viaţă după viaţă”, o carte despre experienţe din preajma morţii. Ai văzut vreodată pe cineva aflat într-o asemenea situaţie?

MATEI: Da, am citit acea carte, în ultima vară în care am fost cu tine şi da, am văzut multe suflete venite în vizită, care au fost declarate moarte” din punct de vedere clinic.

SUZANA: De ce există o discrepanţă atât de mare între minunatele experienţe din preajma morţii despre care s-a povestit şi experienţele traumatizante ale oamenilor despre care mi-ai vorbit?

MATEI: Relatărilejjgetraordinare, din cărţi vin *de* /fi, oameniij; are sunt acolo, iar relăare-y) e ciirej

e NU sunt acolo. Procesul I dejmoajte fizică ESTE Iranmaţizaot-atunci ăjid circumstanţele sunt yjple. nte... dar-ejimpede-cl-acesfe nu, poate fi relatat jpg; pământ de către niciunul dintre cei care l-au trăit ca experienţă! Trebile să subliniez din nou faptul ca noi nii” vorbim; despre *nxmzi-ţţade* la viaţa dejDePământ, la acest tărâm – care NU este câtuşi. depuţin. Înşpăjniântătoare – ci desp7 e-liiârc Tim-ft] ŞI morţii fizice.

Mamă3 plotm. a-e-li (detaliaţ diferenţa, ar trebui să descriu procesul a, ceea ce voi numiţi experienţi & a-

nujjojasxtriatţi de diiră. Şoculjsujfenţă-xuapilşJ

— e-şSIOIJ – nmu Hâac. este semnalul pentru suflet că el poate să rjărâseas-a starea lzică, şi să-ălăţorească, spffi un tărâm undejtie că a mai fost ştiriâmte. Nuâhtotdeauna există; porsoaneivizitelor lir

cG-gsţienţadariâcesteconectări unice: – ale spiritulufesunt cele; caredeclanşează călătoria; corpului eteric. Sufletele „care M fac această călătorie au expienţe din preajma morţâr

Ţi-am spus că noi ştim că urmează jo şojirejminentă? prin semnalul de identificare „distinctiv şi de neconfundat, care este un flash energetic. Aceiaşi semn de recunoaştere este valabil şi în cazul oamenilor care trăiesc o experienţă din preajma morţii. Atunci când unda Tor energetică atinge lungimile de undă universale, cei care o recunosc prin legături de iubire răspund instantaneu. Acesta este motivul pentru care îi aşteaptă membrii familiei sau prietenii din acest tărâm, cât şi îngerii sau alte spirite.

„Oamenii cu experienţe din preajma morţii nu intră prin staţiile noastre de întâmpinare ori de spitalizare. Ei sunt întâmpinaţi la o poartă specială, unde atmosfera este creată potrivit cu ideile lor legate de ce anume înseamnă rai. Noi ştim ce să mâtenalizam, deoarece dosarul universal al persoanei este la dispoziţia noastră pentru ca toate aspectele vizitei să poată oferi maximum de beneficiu. Astfel, sistemul de convingeri ale individului decretează ce vrea el să vadă în timpul acestei scurte vizite, oricât de deosebit ar fi acest lucru de ceea ce" există" cu adevărat, juci. Aceasta implică însăşi apariţia fondatorului religiei lui. Dacă e aşa, acest lucru se realizeaz-rinjepreze-nţare holografică, jar „energia Christică a tărâmului nostru emană iubirea pe care aceşti vizitatori o atribuie Tdndătorului feligierior.

Elaevărârrâişttiror sufletelor care fac tranziţia le este

arătată, la sosire/imaginea raiului – aşa cum şi-o închipuie ele – dar aceasta este o strategie pen-ffu a T primi cu [delicateţefsieste doar o iluzie temporară. Raiul personalizat pentru oamenii cu experienţe din preajma morţii rămâne pe tot parcursul scurtei lor şederi – pentru a se evita prezentarea unei realităţi ce le-ar putea tulbura psihicul, care nu ar avea timp să se adapteze adevărului despre acest tărâm. Cu cât sufletul aflat în vizită este mai evoluat spiritual, cu atât mai reală este prezentată Nirvāṇa. Întrucât nu e nevoie delerăfârnent mec Tical-sau de explicaţii asupra tuturor aspectelor pe care le oferă ea rezidenţilor, „în „tâmpui vizitei nu exista” decât aspectul unei reuniuni pline de bucurie.

Sufletele aflate în vizită sunt complet conştiente de tot ceea ce au lăsat pe planul pământesc, inclusiv de motivul eliberării lor temporare din trupul fizic şi sunt conştiente de tot ceea ce se întâmplă aici. Sunt emoţionate că-şi văd membrii de familie şi prietenii – cu care vorbesc atât telepatic, cât şi cu puvinte.

La. Întoarcerea pe Pământ „vizitatorul îşi aminteşte adesea că a trăit dilema dacă poate sau nu poate – „trebuie” sau nu. trebuie” – să rămână” aici”. Decizia de a stasau deaseşjnj; qarce ap aj-nfi. exdiiivace fel perscă” e. H] ŞLÂNTOŢpEÂUNA are legătură cu stipulările din înţelegerea făcută înainte de naştere. Celor-măi mulţi „dintre voi le est¥ foarte greu să vorbească despre ceva atât de necunoscut, cum ar fi înţelegerea făcută înainte de naştere, astfel încât nu-şi amintesc eu exactitate discuţiile dei aici; pe carele plasează în contextulşistemului de credinţă propriupsihicutuilegate de această dilemă sunt convertite, prin procesele lor metale Ojbişnuâte7 Tn-iăenă” care; se pot referi cuuşuririţăpe Pământ. Astfel, „motivul” peninijhptarcerepoate fi nevoia de ajungriji un copil – un-pârtener de viaţă sau un părintesau do-rinţă de a încheia nişte afaceri personale importante. Uneori, vizitatorul este dornic să se întoarcă şi să repare ceea ce, în timpul vizitei, şi-a dat seama că a fost o atitudine greşită faţă de alţii – şi,

chiar dacă nu-şi aminteşte nici „o „discuţieş de acest gen, o dată întors pe Pământ, dorinţa rămâne şi persoana acţionează ca atare.

Decizia de a se întoarce este uneori influenţată de alţii… Membrii

Consi 1 iujui, îngeru1 păzitor sau membrii familiei şi. prietenii… –, care doresc să-lajute pă. vizitator să înţeleagăin-qrten

din preveder He ma – îi oferă argumente

re aceste prevederi nu au fost îndeplinite. Cei care. văd; imaginea completă a misiunii sale din această viaţă. îl sfamiesecu atâta că încât, de obicei, el se întoarce de bunăvoie pe Pământ. Dar, după cum am spus, o dată întors, aceste discuţii ies complet din memoria sa conştientă.

SUZANA: De ce nu-şi poate aminti cineva experienţele, aşa cum s-au întâmplat ele cu adevărat?

MATEI: dată întors în al treilea nivel de densitate, cel al Pământuluiv pur şi simplu, o persoană nu este capăbilă de a fi conştientă de ceva – care se află dincolo de realitatea sa fizică. Chiar dacă experienţele spirituale, dramatice şi impresionante, pe care le trăieşte aici lasă nişte amintiri sau interpretări intacte, proporţia reală a ceea ce s-a întâmplat este uitatădin cauza densităţii trupului său.

Dar faptul că îşi aminteşte acele experienţe cu claritate, parţial, incorect sau nu-şi aminteşte deloc, tiu fijne de hazard. Totul ţine de legile

 fizicii. Ceea ce nu-şi aminteşte exact sunt conversaţiile, peisajele şi curgerea timpului. Aceste aspecte sunt *mentale*; şi necesită un mecanism similar pentru p amintire exactă. În aceşttărâm, vizitatorul acţionează pe toate planurile, în cadrul celui de-al patrulea nivel.de. de-şiţate.

Reîntoarcerea pe Pământ înseamnă întoarcerea la facuităţi adecvate celui de-al treilea nivel de densitate, care nu sunt capabile şa înţeleagă ceva dintr-al patrulea nivel! Nu poate exista. ex, actiţaţe, atunci când facultăţile metale sunt. coborâte Jintr-al patrulea nivel în cel de-al treilea, deoarece densitatea mai mare a cărnii bipehează-experien. Ţa, iaj: – memoria conştientă pierde ceea ce s-a întâmplat cu adevărat.

<secă-ce se *reţine* este senzaţia de iubire, strălucirea luminii, sentimentul dfele] pitură-ştloc familiari ToMe" acbştea nu sufttţtrticf odă-gterdute sâtrlâstorsi Qnate, deoajeeae, ele sunt caracteristici, g/e sj-ej-farşjnu procese mentale. jejrejdepind de activitatea creierului saujil psihicului diri-gl de-al treilea nivel de densitate. Asimilare senţiilox. Ia niyM de sufigţiu»

mentele legate de vizită rămân absolut exacte.

SUZANA: Cum pot fi convinşi vizitatorii că ceea ce-şi amintesc nu este exact ceea ce au trăit ca experienţă?

MATEI: Dacă-ceri-o-dovadă. a ceea ce s-a întâmplat cu-adevărat, nu ştiu cum s-ar putea oferi aşa ceva în timpul vieţii terestre a persoanei respective, deoarece singura dovadă se află aici. Vizita este înregistrată cu acurateţe în amprenta vieţii sale din Dosarele Akâcice, ca şi modul în care persoana şi-o aminteşte – şi ambele versiuni vor face parte din procesul de revedere apjrojjnervieţi. Dei asemenea, bamenii care au vorbit cu ea îşi vor aminti totul cu acurateţe, iar când aceste suflete întâlnesc persoana după" cg aceasfă tâmplăt cu adevărat. Dar dovada supremăeste următoarea: după tranziţie, ea îşi va aminti absolutelar şi complet întreaga vizită, cât şi făptui că amintirile sale, la întoarcerea pe Pământ, ăui fost greşite. Nu va fi necesară nicio altă sursă de confirmare.

SUZANA: Totuşi, atâta timp cât mai rămân aici, aceşti oameni nu ştiu adevărul.

MATEI: Crezi că e necesar să-l ştie, mamă? Oare nu este suficient că ei se bucură de amintirile pe care le au despre experienţa lor minunată? Senzaţiile lor sunt

concludente, sentimentele legate de aceste senzaţii sunt vitale şi experienţelejnsele aduc o înţelepciune absolut esenţială pentru evoluţia spirituală a individului.

— „SUZĂNA7 ATdfeptâtei Matei”. Dar dacă o persoană vrea să rămână acolo, i se permite să o facă?

MATEI: Da, aşa ceva se poate întâmpla. În timpul vizitei se pot aduce amendamente lajnţelegerea făcută înainte dejiaştere. Dacă s-au îndeplinit majoritatea prevederilor şicreatia divină permite să fie anulate cele care mai rămân, atunci trupuj fizic al acelei persoane moare, pur şi simplu, iar sufletul aflat în trupul său eteric rămâne aici.

SUZANA: Senzaţia de a fi tras printr-un tunel întunecat, spre o lumină strălucitoare, este aceeaşi şi în cazul oamenilor care fac tranziţia şi a celor care au experienţe în preajma morţii?

MATEI: Nu ştiu. Eu nu am avut o experienţă în preajma morţii, aşa că nu pet să fac o comparaţie şi nici nu am vorbit cu cineva care a avut – cel puţin nu-mi amintesc să o fi făcut. Bănuiesc că ar trebui să fie nişte diferenţe în ceea ce simt ei. În cadrul experienţei în preajma morţii, despărţirea temporară dintre trupu Teteric şi cel fizic nu înseamnă o rupere compLe-Wţimpjce, în cazul sufletujui aflat în tranziţie, trupuâele-ric Tâl părăseşte pentru totdeauna pe cel fizic.

Nu trepuiesubestimată apropierea dintre cel & două trupuri. Fie în cazul tranziţiei, fie într-o vizită-ălătoranu e riiciodată dificila său înspăimântătoare, din cauza energiei luminii de tranziţie.

SUZANA: Experienţa în preajma morţii este o prevedere a înţelegerii făcute înainte de naştere? Şi care este valoarea supremă a acestei experienţe?

MATEI: Nu e neapărat o prevedere, dar are legătură cu această înţelegere. Este vorba de o întâmplare cu influenţe covârşitoare şi rareori se întâmplă ca oamenii care o trăiesc să se întoarcă exact la acelaşi stil de viaţă. Atunci când experienţa este prevăzută în înţelegerea

dinainte de naştere, ea este asemănătoare cu „toate celelalte Tecţâf karmice – având ca scotm lp-aTTmffercând nij est Fo” pe evedere dacestei înţelegeri – *ea* este considerată de-ejjutoarele aflate în spirit ca un stimul necesar pentru a determina sufletul să se compojrtelrrvâă Wa-cum-a ales să te facă încadrul înţelegerji;, ClfHesprej-lpaeijg. şupjşmjiimpprtanţa cpyjrjytoalegăturii sufletului ei cu Dumnezeu.

ÎNŢELEGERI DINAINTE DE NAŞTERE, KARMA

SUZANA: Te rog să-mi spui cum se fac înţelegerile dinainte de naştere?

MATEI: Înţelegerile dinainte dentere simţilOTlragte-fâbute „la nivelul suflefalm-o – jjriejribrii unei familii şi de alte persoane cu care se jiiuiăliuielâtM caz, ul în care loată Tufnea este de acord să se nască pentru a trăjxjp-ne-e-cOTmme-unci când se aleg partenerii, seâau în consideraţie atât influenţele genetice, cât şrde-m-dintth-f-fatoFzWrfucat acestea sunt bazele pentru lecţiile” pe păr Fsuflebţle Şegie r

De exemplu, nu numai că eu te-am ales pe tine ca mamă şi mi-am ales şi tatăl, dar tu şi el, împreunăcit fraţii şi surorile mele, aţi căzut de acord să trăiţi experienţa vieţii voastre formând familia mea. Toţi ceilalţi oameni dragi nouă, ca şi cei ale căror influente.au fost. esenţiale pentru învăţătura pe care am aleş-o, au fost şielde ac ord. să participe. Poţi să-ţi dai seama de complexitatea acţiunii de a uni aceste suflete „darjjrocesul prin care s-a încheiat înţelegerea nu a început în acel moment în care eu mi-am ales lecţiile pentru viaţă. Tu (T-a Ta Te-pănnţii pentru a trăi experielâţele – voluâerşi învăţării pe-c5 jre-ţfK-al selectat pentru tine, astfel încât să poţi îndeplini prevederile înţelegerii pe care ai făcut-o ca fiică a lor şi ca soţie şirhâmă în cadrul familie noastre. Părinţii tăi şi-au ales

părinţii din aceleaşi motive – şi aşa mai departe, şi aşa mai departe, pe tot parcursul eonilor de ascendenţăanceştrală.

SUZANA: Toată treaba asta cu potrivirea persoanelor mă depăşeşte, Matei.

MATEI: Îi depăşeşte cam pe toţi cei de acolo, mamă. Potrivirea s-o faci LJL – rânjexeieran

Legeajmiy-r-sală-acontinuumului aranjează, în mod şimultan-conştien – Izarea prezentă, trecută şi viitoare a unei-situaţii. Acest lucru este de

150

neînţeles pentru tine* deoarece nu se poate aplica structura timpului line-ărâexâstentă pe Pământ.

„Redcă" poftâq) lica cel mai bine acest procesjte înţelegere şi interrelaţie, ă-cTTOÎ-c13 htân¥a

şist – fo-Tnrpreunse cel mai adesea, numai câţiva dâffien-râlârăv-ut! n-60T pe Pământ, saiţ într-o altă parte ă-gălâHe17 Vâel

za" aârgrup, de-suflete – nu sunabsolut necesjr-dar se întâmplă cfef mai adesea dm-c-u-Jegăţurilor puternice şi a karmei care gste inclusă şi rezolvată în cadrul grupului.

Tu şi cu tata v-aţi încheiat lecţiile karmice în câteva vieţi în care aţi fost parteneri, iar tu ai dorit să aâiarăşi o i-*mă & TTSWMţ-y& j*.

tră karmic Tifsle" mân13 lecţii împreună cu-aJţe relaţii şi aţi realizat experiefrtele „necesare>. pentru a le Buce la bun sfârşit.

SUZANA: Celelalte relaţii trebuie că au atras foarte multă karmă negativă! De fapt, ce este cu exactitate karma, Matei?

MATEI: Mamăj ştiu că termenii de karmă „bună" sau „rea" sunt foarte des folosiţi p-Sfr¥a denfii experienţe datorate unor cauze abso Lui neclare, aflate dincolo de cunoaşterea persoanelor, sau pentru *a*. justifica propriul comportament sau comportamentuljţiţuia, şaup-entru a fi foarte satisfăcut că cineva care nu este pedepsit pe Pământ pentru fapte rele „îşi va lua porţia" într-o altă viaţă. Dam

„Rea”. Karma nu este nici pedeapsă şi nici recompensă, ea este, pur şi simplu, „legea universală referitoare la cauză şi efect.

Obiectivul întregii învăţături căutată de sufleteşte *echilibrul*, iar karma rep7 ezrhtă” lecţiile pe careâin suflet le-aselec1 j) pentru a crea un echilibru în cadrul experienţelor sale. Vieţile sunt alese pe baza unor condiţii şi „evenimente ce vor oferi experienţele lipsă pentru a echilibra”, încete din urmă, experienţele de viaţă ale sufletului cumulativ.

Nu pot fi alese numai Tecţnle plăc Tite-j-ntrjuj: ar pute¥evârtuă7 lJnele lecţii sunt foarte grele, dar sufletul nu face altce – decâţiă7 rrărasca, experienţă spiritual, prinv-rea perfebfă; ăile-ifbmice-e care şij-a-es pentru acea viaţă.

SUZANA: Mulţumesc că mi-ai explicat acest lucru. Karma este

 complet diferită de ceea ce credeam eu că e – doar zbateri personale, izolate, ale oamenilor.

MATEI: iată un exemplu care să-ţi arate de ce nu este aşa. A mai existat un motiv vital pentru care tu şi tatăl meu aţi ales, la nivel de suflet, să vă căsătoriţi – chiar dacă ştiai că, în mare parte, tu n-ai să te bucuri de această legătură. Noi, cei patru copii, aveam nevoie de un mediu care să fie creat în mod natural, în urma vieţii stresante pe care părinţii noştri o duc împreună. Tensiunea şi disensiunile create au avut ca rezultat nevoia noastră de a ne forma propria stabilitate emoţională, cât şi alianţele dintre noi. Tu şi cu tata ne-aţi oferit exact mediul asupra căruia căzuserăm de acord, astfel încât noi, copiii, să putem învăţa lecţiile pe care le-am ales în mod individual.

SUZANA: Ei, asta chiar că aruncă o altă lumină asupra a tot ceea ce am trăi noi! Se poate cere o modificare a înţelegerii?

MATEI: Da, se poate. Deşi înţelegerile sunt menite să fie respectate de către toţi participanţii la ăc-„i „ăţa Ah-suâlirgoate cere o modifî-care a circumstanţelor celor mai importante. De exemplu-se-poate-soli-câta moartea fizică, înainte de data înscrisăjnjcontract, ca un – mi} lQ6 de a uşufă-o” suferâfiţăpl-ungită” pejplan-Bge, mental sau emoţional. Dacă cererea este admisă, aceasta se face pe baza ideii că sufletul a suferit sufici-entpjsnime

ţaţă perfect, iar restul poate îi transferărânăaî Tlă-viapr SUZANA: Şi cum se solicita olistfel de-schtmbare?

MATEI: Sufletul îi înaintează Consiliului nostru o cerere. Membrii lui iau în considerare toate circumstanţele pertinente, cât şi modific Mlgjcarejr ăpă Tea în Hsxp-ndacă egrgrea ar fi aprobată. În cazul în care Consiliuâeâmsideră că cererea este întemeiată, ea este pliiinâă Ta Ta mve

Inunda JJE – stecrar *e*? *Aun*-\ & *nia-moaiâic* & în mod semnificativ, sunjţiifeci-fe

le să fie cu toţii iarăşta – d-iJt-a” sufletele principale sunt de acord, cerej. ea ejţe ap-bată-prin graţie divină.

Un alt motiv pentru a înmâna o cerere se poate afla într-o situaţie externă TDă-că împrejurări din afara înţelegerii au întrerupt lecţiilei alese, sultetuâf Wte solicitilQ sau care să amelioreze consecinţele negative ale întreruperii.

Momentul delţâişte-bjsclulj-Ceea ceturip de cojilor

the; T§pid1H acum, în acest mom a unei tranziţii majore a Pământului.

„” „Iri momentul de faţă, înţelegerile sunt mult. mai., flexibile decât înainte, pentru a „oâerâo-oHunitaţi ajecţii. le să ijjeânvăţate mai rapid – sxibrformă dejcâj-sule7 mă] degrab

chefgââ Tuminii se revarsă din ce în ce; mai puternic şi mai cohsfânt în at-mb” sfera” Păm & TtateH-pentfu a-i ridica denşjţaţea, cei aflaţi.pe căraiealuminată merg în râpi accelerat spre ţinta lor. Laâeiffăcşireel care se află pecărarea întunecată, şi că acum este maigreu pentru acele fiinţe prinse în energia densă să scape de sub

influenţa ei.

DOSARELE AKACICE, REVEDEREA AMPRENTEI VIEŢII

SUZANA: Eu nu înţeleg exact ce sunt Dosarele Akacice şi amprentele vieţii şi cum funcţionează ele.

MATEI: Dosarele Akacice conj-JMc-mgletej exacte şi demne de încredere ale tuturor întâmplărilor din toţiuniversul, în cadrul ei cuiuăţii ţ-i a lui Ceea Ce EAista. Ainpieni. ei e vierii – caic suni Lui alai j-lnă™ T” TTi-îji i 4.:! X. m,”;”: r: rrr-u: r 4... j; r:

un uniec ea şi ainpienicic un ia ucgeie şi mea şi mai uupusiuii un iiiuuiucat – formează dosarul fiecărui suflet, iar fiecare amprentă a vieţii este o filă separată din Dosarele Akacice.

Amprentă vieţif seamănă cu un film înregistrat pe parcursul unei vieţi şâelirenu omite niciun aspect din nicio clipă. Informaţiile pe care le conţine „care sunt înregistrate fără greş, în mod automat, sub formă de energie – reprezintă fiecare gând, fiecare acţiune şi consecinţele fiecărei acţiuni, pe tot parcursul vieţii unei persoane. Fiecare acţiune este înregistrată ca faptă în sine, plus intenţia şi toate sentimentele asociate cu ea. Nu numai că sunt înregistrate sentimentele unei persoane în privinţa fiecărei” acţiuni şi a rezultatelor ei, dar şi” SOTtMehâele-turolr-6 lmenilor ale căror vieţi au fost afectate de acesteăcţiunf.

pupă ce sufletul şi-a recăpătat stabilitatea în urma vieţii anterioare şi este hrănit spiritual şi fizic, el devine complet conştient de sufletul său cumulativ. Acest suflet cumulativ – cu înţelepciunea sa colectivă şi cu cunoaşterea şi evoluţi-şpjrjfapersonajului”-este cel care revcă împe Ma. YJE

su*âsimţite* exact acele sentimente care au fost trăite

nu numai de „către persoană, ci de toţi oamenircăre” au fost afectaţi de fiecare acţiune a ei. Prin urmare, poţi să-ţi dai seama că „este o experienţă extraordinară!

Judecato pe care o face sufletul cumulativ asupra vieţii care tocmai s-a sfârşit este; SINGURA.judecată... Arauziteădoăr Dumnezeu este judecătorul tău şi ai mai auzit că nici măcar Dumnezeu nu judecă.

154

Infnue referă fa revederea ampremg-yjeţil. Dat fiind că noi suntem culo Jjipăr4 i-4 uiJDjumnezeuurmarejiegaţiân-mod infailibil, este corect să spunem că cel care judecij Mgjlej QumaiJD înfiecare personaj. Şi este la fel de corect să spunem că JEJ nu judecă câtuşi de puţin, întrucât c-fcâre judecă este sufletul cumulativ care revede – y-ţi. Şminuirp ersonăj”.”.

Încâdrul acestei treceri personale înjeyistă, sufletul evaluează cât de bine a învăţat lecţiile oferite în timpul vieţii dinainte. O evaluare superficială S-lecţâjilor care au fost înv-ta-ompjeţ, cât şi a celor care nu au fost poite fi făcută de către Consiliu sau de alte fiinţe foarte-evolua-teţăle cărorj-omandări sunt menite să ajute prejătirea sja-fleţului pentru următoarea întrupare. Revcucrca amprentei vieţii iuentiiica, de asemenea, lecţiile care” ău-fhâi rămas, daiidj-jjsi Mufktului. posibilitatea de ă-„a Tegâcââmm7 e-Aceăstaimplicăexâmmăreale

În care” sa JCMScă, pentru a obţine caracteristici genetice şi, cel puţin la înl-puX” în „fâuenb-ăâ6” me-iuiui în care va trăi.

Există un alt aspect ălâhregistjfflilor amprentei vieţii, care este relevant atu-nHâiTÂsu-elu Tdiscută următoarea viaţă şi lecţiile ei, împreună cu cei care-jjaţuie!

ma mbr-ffizice a individului. Eorma lor elastică permite modificarea înregistrării, dacă jmajtsufletintervinejân experienţa aleasă de individ. Dacă această intervenţie deturnează în mod serios sufletuldej. a calea pe care a ales-07-prin-gratre divina”, amprenta vieţii poate fi modificată pentru, a. reflecta acest lucru. Sufletul

afectat îşi „poate atrage karmă „pozitivă”, sau poate să plece cu totul, dacă lecţiile de viaţă rămase nu includ acea experienţă nepla Tiificată. Sufletur care a provocat acea diversiune îşi atrage karmă „negativa”, care se înregistrează în amprenta vieţii sale.

SUZANA: Dat fiind că există atât de multe înregistrări, cum poate fi păzită amprenta vieţii de o greşeală făcută fără voie, sau de modificări?

MATEI: Aducerea la zi, continuă şi automată, a. amprentei vieţii, pe parcursul fiecare l Tieţfa sufletului, este făcută numai de către suflet.

fetrucaldosaTO ide energie făcute simultan cu fiecale „gară „acţiune şi sentiment ale sufletului, pur şi simplu nu se poate face nicio eroare.

Dacă un suflet se gândeşte măcar să modifice înregistrarea în

Energia-amprente-vieţii este compatibilă *numai* cu energia sufleţylui iMeţ!

alertaţi printr-un-ămnaQFpolibilufintrusste recunoscut prin codul un suflet nu este atât de prost ca să încerce să mădificl

a altcuiva. –”.

Măbnult decât atât, amp-e-lejvie-jjâujpot fi accesate cu uşurin-ţă-pentru a fi examinate Jnjug [un caz, pentru a satisface ocuriozitate. Pentru a respecta cu tejţuv

ca jişiştejnrppentru tranziţie, am motive înte-aj-şjisufjetelor pentru care am nevoie deânformaţii din timpul vieţii, ca să-i Pot ajuta cât mi

„IHPIMM – eusăjnfru-ndosaru sunt codul meu aujomat de-cceşja el.

9 EŞ Jjnfre răztodusjoentru a obţine supremaţia asupra dosaieloj-fie. ntm ™ „ou. sis-em *MIUo-Xgis* & *lQ* manigujeze”.

Ashâar este Zsuperenergia sufletelor, ca.re comandă

forţele ce acţio-Se T? i§. P-„să *16*? *se*¥$: e.a.: O.maşă-eopleşjtoaredeene

gie. Înrjqrmei. nenum-te-Tn-aiând – cu dosarul fiecărui suflet, până la unirea cu Tot Ceea Ce Este! „” –”.

156

CONSILIUL NIRVANE1

SUZANA: Eu ştiu că acest Consiliu este forma voastră de guvernare, dar nu ştiu cum sunt aleşi membrii lui şi ce fac ei cu exactitate.

MATEI: O să-ţi spun eu, mamă. Numai cele mai respectate şi mai înţelepte suflete sunt alese să fie membrii ai Consiliului. Biografia lor este variată, iar criteriul major pentru a fi aleşi este înţelepciunea – mai degrabă decât cunoştinţele lor Profesionale – i academice. În cea mai mare parte dintre cazuri, membrii au avut mai multe întrupări pe Pământ, dar vieţile lor nu sunt, în niciun caz, limitate la experienţele terestre.

Calitatea de membru este acordată oricărui suflet, masculin, feminin şi androgin. Printre ei se numără nou veniţi plini de înţelepciune şi cunoaştere superioară, maeştri care au ales să rămână pe acest tărâm, deşi evoluţia lor spirituală i-ar putea ridica cu câteva trepte mai sus decât Nirvāṇa, cât şi un mare maestru la care se face apel, atunci când e nevoie. Marele maestru nu locuieşte aici şi nici nu are trup. Această energie puternică pătrunde pretutindeni în acest sistem solar şi în sistemele planetare cele mai strâns legate de dezvoltarea civilizaţiei de pe Pământ, cum ar fi Lyra, Sirius şi Pleiadele.

Consiliul complet numără peste o sută de membri, dar nu toţi sunt prezenţi, în afară de cazurile în care trebuie dezbătute probleme foarte grave. În general, sunt prezenţi zece, în cadrul întâlnirilor obişnuite, întrucât acest număr poate rezolva, de obicei, toate cererile, fără niciun fel de amânare – şi nu sunt niciodată mai puţini de şase.

Pe perioada unor activităţi intense, ce necesită ca atenţia Consiliului să se îndrepte în altă parte – cum ar fi

perioadele de moarte în masă pe Pământ – întâlnirile obişnuite nu se mai ţin. Totuşi, câţiva membri sunt întotdeauna disponibili pentru consultaţii, iar şi mai mulţi pot fi adunaţi pentru cazuri de urgenţă.

Întrunirile se ţin într-o clădire frumoasă din marmură, care nu este împodobită – absolut potrivită cu nivelul înalt de asistenţă şi respon

stabilitate al Consiliului. Din cauza scopului pentru care este folosită, clădirea radiază esenţa luminii Christice, iar energia de lumină a membrilor Consiliului adaugă ceva în plus acestei străluciri. Prezenţa lor amplifică intensitatea luminii tărâmului nostru, oriunde s-ar afla ei.

Atunci când există un conflict între orice conducător şi rezidenţi, voinţa maselor este cea care guvernează cu adevărat şi nu voinţa conducătorilor. Totul are la bază organizarea unei republici, cu avantajul că se poate face foarte rapid o selecţie sau o remitere. Membrii sunt aleşi printr-un vot larg de încredere, care îi propulsează pe cei selecţionaţi ca membri ai Consiliului. Remiterea se petrece în acelaşi fel. Curentul subteran de nemulţumire se transformă într-o formă-gând puternică, iar membrul respectiv este obligat, prin această energie, să renunţe la poziţia sa. Totuşi, intenţiile sufletelor care-şi urmăresc propriile interese nu pot împlini acest proces de selecţie sau înlocuire – aşa că o mână de nou veniţi foarte influenţi de pe Pământ nu pot da la o parte un membru al Consiliului.

Tot ceea ce afectează acest tărâm, cât şi sufletele noastre iubite de pe Pământ, se află sub conducerea Consiliului. Cu excepţia Pământului, ei lucrează împreună cu agenţiile de conducere ale tuturor tărâmurilor care au cât de cât influenţă asupra noastră. Interacţiunea Consiliului cu Pământul se face prin entităţi extraterestre – de la tărâmurile angelice şi ale spiritelor, până la

civilizaţiile umane şi supraumane, care ajută planeta voastră – ca lucrători întru lumină, în timpul acestor vremuri de schimbări universale.

Consiliul este la curent cu tot ceea ce se întâmplă în întregul univers. Bineînţeles că membrii lui cunosc totul despre ceea ce se întâmplă în absolut orice privinţă, ei fac cercetări din toate sursele existente şi consultă autorităţile din alte tărâmuri, care sunt experte în subiectul respectiv.

Pe lângă faptul că sunt conducătorii noştri, ei sunt sfătuitorii noştri principali în toate problemele delicate ce se ivesc pe tărâm, cât şi pe plan individual. Pentru a lua legătura cu Consiliul, cel mai adesea nu trebuie făcut nimic altceva decât să se apeleze la un suflet paznic. Sufletul nu interzice intrarea, ci doar ţine ordinea, în cazul în care sunt foarte multe persoane care vor să se întâlnească cu membrii consiliului. Este ceva absolut obişnuit ca un solicitant să fie condus într-un cabinet, imediat ce spune că are o problemă relativ minoră ce nu poate fi rezolvată de către un singur membru. În cazul în care e nevoie de cercetări, se organizează o a doua întrunire.

Atunci când cineva are nevoie de sfatul Consiliului, dar nu e vorba de ceva urgent, se face o programare pentru o întâlnire mai lungă sau particulară, dacă aşa se doreşte. Membrii Consiliului nu numai că oferă sfaturile cerute, dar îl instruiesc pe solicitant, oferindu-i date complete asupra subiectului respectiv, pentru ca acel suflet să ştie totul. Nu există limite în privinţa numărului de întâlniri pe care cineva le poate avea cu membrii Consiliului.

SUZANA: Ei apar cu trup?

MATEI: Da, şi îţi văd şi următoarea întrebare, mamă: Cu ce sunt îmbrăcaţi? Ei poartă robe albe cu eşarfe subţiri, aurii. îmbrăcămintea lor nu-i deosebeşte de cei de aici, dar nu poţi să nu le vezi esenţa de lumină, care demonstrează înţelepciunea lor deosebită, cunoaşterea şi poziţia.

SUZANA: Matei, mă interesează cu ce sunt îmbrăcaţi

oamenii, pentru ca să pot vizualiza fiecare aspect posibil al acelui loc. Te-ai întâlnit vreodată cu vreun membru al Consiliului?

MATEI: Bine, mamă, dar să ştii că pe mine nu mă interesează îmbrăcămintea, atât cât te interesează pe tine.

Da, m-am întâlnit de multe ori cu membrii Consiliului. Foarte de curând am apărut în faţa Consiliului reunit, imediat după o pauză în transmisia mea către tine – deoarece era o problemă urgentă, ce ar fi putut afecta întregul tărâm. Suspiciunea mea era corectă, întrucât a apărut o breşă în scutul nostru protector, care permitea spiritelor joase să ne invadeze domeniul. După cum am mai spus, acest lucru se întâmplă foarte rar şi este imperios necesar să i se acorde atenţie imediată.

Într-o altă întâlnire recentă, a fost vorba despre doi dintre foştii tăi colegi. Am simţit că informaţiile mele erau insuficiente pentru a-ţi atrage ţie atenţia, aşa că mi-am extins cercetările către o sursă mai înaltă, ce avea datele pe care eu nu le posedam – un membru al Consiliului, care este cunoscător în special al evenimentelor legate de individualităţi de pe Pământ. El m-a lămurit în legătură cu activităţile lor şi cu călătoria lor periculoasă pentru acest moment din viaţa Pământului, cât şi despre strădaniile lor continui pe plan intern – şi m-a avertizat că tu nu trebuie să te implici. El a fost sursa sfatului pe care ţi l-am dat.

Aceasta nu înseamnă că el ţi-a încălcat intimitatea, sau că s-a amestecat în viaţa ta şi nici eu nu am făcut-o, deoarece tu m-ai întrebat ce să faci. Tu ai decis dacă să dai curs avertismentului nostru, sau să-l ignori.

De asemenea, eu am oferit sugestii pe care Consiliul le-a pus în practică. Întotdeauna, sugestiile sunt oferite de bunăvoie, recompensa fiind însuşi faptul că şi tu contribui cu ceva, cât şi cuvintele calde dar simple de apreciere din

partea Consiliului. La noi nu există recunoaştere publică a meritelor, sau ceremonii care adesea însoţesc, pe Pământ, un serviciu neobişnuit. Ceea ce avem noi este înţelegerea faptului că evoluţia spirituală înseamnă, în mod automat, împărtăşirea cu alţii a unor momente de iluminare, sau de creştere a conştiinţei.

160

ADUCEREA AMINTE

SUZANA: Ce fel de sugestii oferi tu, sau oricine altcineva. Consiliului? Din tot cesa ce mi-ai spus despre Nirvāṇa, totul pare a merge strună – aşa că, de ce ar fi necesare unele schimbări?

MATEI: Mamă, tu încă eşti influenţată de conceptul tău despre un rai utopic – iar în comparaţie cu alte amplasamente, lumea noastră poate da această impresie. Dar este fals să crezi că aici domneşte perfecţiunea! Adică, ceva de genul: *Voi sunteţi muritori şi puteţi greşi*. *Eu sunt în rai şi nu greşesc*. Ei bine, condiţia umană fragilă rămâne aici suficient de mult timp, pentru ca vorba „a greşi este omeneşte” să fie încă valabilă. Fiecare suflet de aici este în stare de evoluţie şi cu toţii avem nevoie de îndreptare, îmbunătăţire, lămuriri, iluminări.

Ştiu că am tăcut de multe ori referiri la „învăţătură” şi „lecţii”, atât în ceea ce priveşte acest tărâm, cât şi Pământul – dar, în realitate, mamă, nu trebuie „să se înveţe” *nimic*. La nivelul sufletului, noi ŞTIM deja tot ceea ce EXISTĂ. Întrucât nu putem fi separaţi de Dumnezeu sau de Creator, nu putem fi separaţi nici de mintea universală. *Călătoria prin toate vieţile noastre este o reamintire conştientă a tot ceea ce ştim*.

Până ce fiecare suflet nu-şi va fi *câştigat* drumul înapoi spre lumină – având intactă întreaga amintire a tuturor experienţelor – nicăieri în acest univers nu se poate spune că există raiul descris de religii sau utopia din poveşti. Punctul culminant al perfecţiunii în eternitate este încheierea experienţelor şi reîntoarcerea, câştigată pe merit, la Creator, împlinirea continuă a acestei vieţi eterne

este călătoria de evoluţie a sufletului.

Mamă, ştiu că uneori te întrebi dacă într-adevăr contează că oamenii de acolo nu cunosc toate faţetele acestui tărâm, că e suficient că el se încadrează în ideile unor religii despre rai, iad şi purgatoriu, despre reîncarnare şi karmă ale altor religii – şi despre viaţa eternă a aproape tuturor religiilor. Poate că nu contează dacă acolo nu sunt cunoscute toate

 detaliile vieţii de aici, dar oare ADEVĂRUL *esenţial* despre Nirvāṇa n-ar trebui să fie cunoscut?

Răspunsul la această întrebare nu poate fi decât DA!

Cum altfel pot să ştie oamenii de pe Pământ de nevoia vitală de a avea echilibru emoţional şi de a nu-i judeca pe alţii – sau să-şi dea seama de capacitatea lor de a influenţa în mod negativ sau pozitiv, pe scară *universală*?

Cum altfel pot ei evolua în conştientizare spirituală şi preamărire, cât timp îşi duc viaţa acolo – şi cum se pot pregăti prin cunoaştere, plini de fericire, pentru viaţa lor următoare de aici?

GLOSAR

Androginie. Starea de echilibru între energiile masculine şi feminine.

Amprenta vieţii. O filă a sufletului din cadrul Dosarelor Akacice; înregistrarea completă a gândurilor, sentimentelor, acţiunilor şi consecinţelor lor din timpul vieţii fiecărui suflet.

Amplasament. Tărâm compus din domenii diferite şi înrudite, desemnat pentru anumite experienţe.

Arhanghel. Primele fiinţe create de Creator.

Aspect. Partea individualizată a unui suflet cumulativ; numit şi personaj.

Ataşament energetic. Interpretare pozitivă sau negativă, în funcţie de efectele oricărei mişcări a energiei.

Co-creaţie. Proces sau produs al manifestării sufletelor împreună cu Creatorul.

Christic Starea de a fi una cu Dumnezeu.

Cosmos. Totalitatea creaţiei; folosit uneori în loc de „univers”, ca referire la universul nostru.

Creator. Fiinţa supremă a cosmosului; numit şi Totul, Unicul, Unimea, Tot Ceea Ce Este, EU SUNT etc; uneori este folosit în locul termenului de „Dumnezeu”, pentru a numi fiinţa supremă a universului nostru.

Densitate. Dimensiuni ale condiţiei de evoluţie şi experienţă a sufletului – existente în concordanţă cu legile universale – în cadrul coborârii de la lumina pură şi iubirea Creatorului, în întuneric spiritual total.

Dosarele Akacice. Sistem universal de înregistrare şi depozitare a tuturor experienţelor sufletelor, din toate vieţile.

Dumnezeu. Unul dintre numele date fiinţei supreme a universu

 lui nostru şi care posedă toată puterea, înţelepciunea şi cunoaşterea Creatorului.

Echilibru. Scopul suprem şi sumumul tuturor experienţelor.

Energie. Baza întregii vieţi din tot cosmosul.

Extraterestru (stare). Ceva aflat oriunde dincolo de planeta Pământ; civilizaţii non-pământene.

Forţele întunecate. Puteri care îşi au originea în cele mai vechi timpuri, ale căror alegeri de experienţe au eliminat, în cele din urmă, întreaga lumină la nivelul sufletelor lor. Inamici ai fiinţelor de lumină şi ai luminii însăşi; răul.

Forme-gând. Substanţe energetice eterne şi de neşters, produse de procesele mentale ale tuturor sufletelor, încă de la început; materia din care este formată cunoaşterea universală.

Ghid spiritual. Fiinţe dezîncarnate, altele decât îngerii, care sunt ajutoarele noastre nevăzute.

Îngeri. Fiinţe colective de lumină, materializate de către arhanghel în co-creaţie cu creatorul.

Înger păzitor. Ajutor ceresc imediat, desemnat fiecărei persoane pentru îndrumare spirituală şi protecţie fizică.

Înţelegeri tăcute înainte de naştere. Înţelegeri făcute la nivelul sufletului de către toate sufletele primare care participă împreună ia experienţele aceleiaşi vieţi. Înainte de întrupare.

Karma. Cauza şi efectul, manifestate atunci când un suflet îşi exercită liberul arbitru; baza pentru selectarea experienţelor din timpul unei vieţi.

Liber arbitru. Capacitatea fiecărui suflet de a alege şi materializa experienţele din timpul unei vieţi.

Legile universale. Parametrii în cadrul cărora îşi trăiesc toate sufletele experienţele şi cărora le sunt supuse: numite, de asemenea, şi legi ale lui Dumnezeu, legi ale naturii.

Lumină. Înţelepciunea, iubirea şi puterea de a iubi a Creatorului, manifestate sub formă de energie.

Lumina Christică. Manifestarea iubirii Creatorului, aflată în permanenţă la dispoziţia tuturor fiinţelor, pentru evoluţia sufletelor şi protecţie împotriva forţelor întunecate

Materializare. Proces de co-creare împreună cu Dumnezeu sau

produs al acestuia; capacitatea înnăscută şi aspectul indivizibil al liberului arbitru.

Misiune. Scopul primordial al fiecărei vieţi, selectat de către suflet pentru evoluţia spirituală, înainte de naşterea personajului său.

Mintea universală. Toată cunoaşterea din univers; totalitatea tuturor formelor-gând, accesibilă oricărui suflet.

Negativitate. Forţele distructive, iniţiate şi extinse de

către forme-gând întunecate, în concordanţă cu legile universale.

Personaj. Esenţa independentă şi pură a unui suflet care trăieşte ca experienţă o viaţă întrupată.

Reîntrupare. Reîntoarcerea la o viaţă fizică, după o viaţă dezîn-trupată.

Reintegrare. Reîntoarcerea tuturor sufletelor la Creator prin evoluţie spirituală.

Rugăciune. Comuniune directă cu Dumnezeu prin gânduri şi sentimente.

Suflet. Forţă de viaţă spirituală; esenţa pură a legăturii inextricabile a fiecărei individualităţi cu Dumnezeu şi cu alte forme de viaţă din tot universul.

Sufletal cumulativ. Compusul în permanentă extindere a tuturor experienţelor din toate vieţile personajelor lui individuale.

Suflete pierdute. Suflete ale căror alegeri făcute prin liber arbitru le-au dus la închiderea în amplasamentele cu densitatea cea mai joasă.

Tărâmurile angelice. Amplasamente ale iubirii şi luminii aflate cel mai aproape de creator.

Tranziţia. Eliberarea sufletului din trupul fizic în trupul eteric şi călătoria iute ca fulgerul spre Nirvāṇa; moarte.

Trup eteric. Trup folosit în tărâmurile spiritului.

Univers. Unul dintre amplasamente, de mărime incalculabilă, materializată de către Creator şi de către tărâmurile angelice.

CUPRINS MATEI

GLOSAR *163*

166

Cărţi editate de EDITURA FOR YOU:

Neale Donald Walsch

Conversaţii cu Dumnezeu, volumul I 50.000 lei

Conversaţii cu Dumnezeu, volumul II 50.000 lei

Conversaţii cu Dumnezeu, volumul III 60.000 lei

Prietenie cu Dumnezeu 60.000 lei

Comuniune cu Dumnezeu 45.000 lei

Momente de graţie 50.000 lei

Paul Ferrini

Iubire fără condiţii, Reflecţii ale Minţii Christice 25.000 lei

Liniştea inimii, Reflecţii ale Minţii Christice, partea a II-a 45.000 lei

Debbie Ford

Pritr Pn întunp Mtn n cnutninrilor de himmn 40.000 lei

John J. Falone *Frecvenţa Geniu, instrucţiuni de accesare a Minţii Cosmice* 95.000 lei * * * *E.T. 101, Manual Cosmic de instrucţiuni pentru evoluţie planetară 27.000 lei în pregătire*:

Suzanne Ward *Revelaţii pentru o nouă eră*.

Jasmuheen *A trăi în lumină*

Russ Michael Sufletul pereche te cheamă

Tom Kenyon şi Vireinia Essene *învăţătura Hathor*; *Mesaje de la o civilizaţie superioară*.

Neale Donald Walsch *Conversaţii cu Dumnezeu pentru adolescenţi*

Paul Ferrini *Miracolul iubirii, Reflecţii ale Minţii Christice, partea a III-a*

Lee Carroll şi Jan Tober *Copiii Indigo*

Deepak Chopra *Vindecarea sufletului*

Cărţile noastre pot fi găsite în Bucureşti la Librăria Orfeu, str. Covaci Librăria Celestina, str. Râul Doamnei nr. 6A; *Librăria Noi, sala Dales*; *punctele Miracol, cât şi în puncte de desfacere de carte din Bucureşti şi din ţară*.

167
BUCUREŞTI, str. Hagi Ghiţă nr. 58, sector 1
Tel/fax, 6656223; 094352963
E-mail: monica. visanfx.ro
Imprimarea s-a făcut la tipografia Excelsior Director general: Marcel Descultţii Şef de producţie: Laurenţiu Pârjol
Adresa: Str. Calea Plevnei nr. 204 – 206, sector 6, Bucureşti Tel.: 093 292 510; 093 765 853
Preţ 45.000 lei